

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๐ วันอังคารที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕

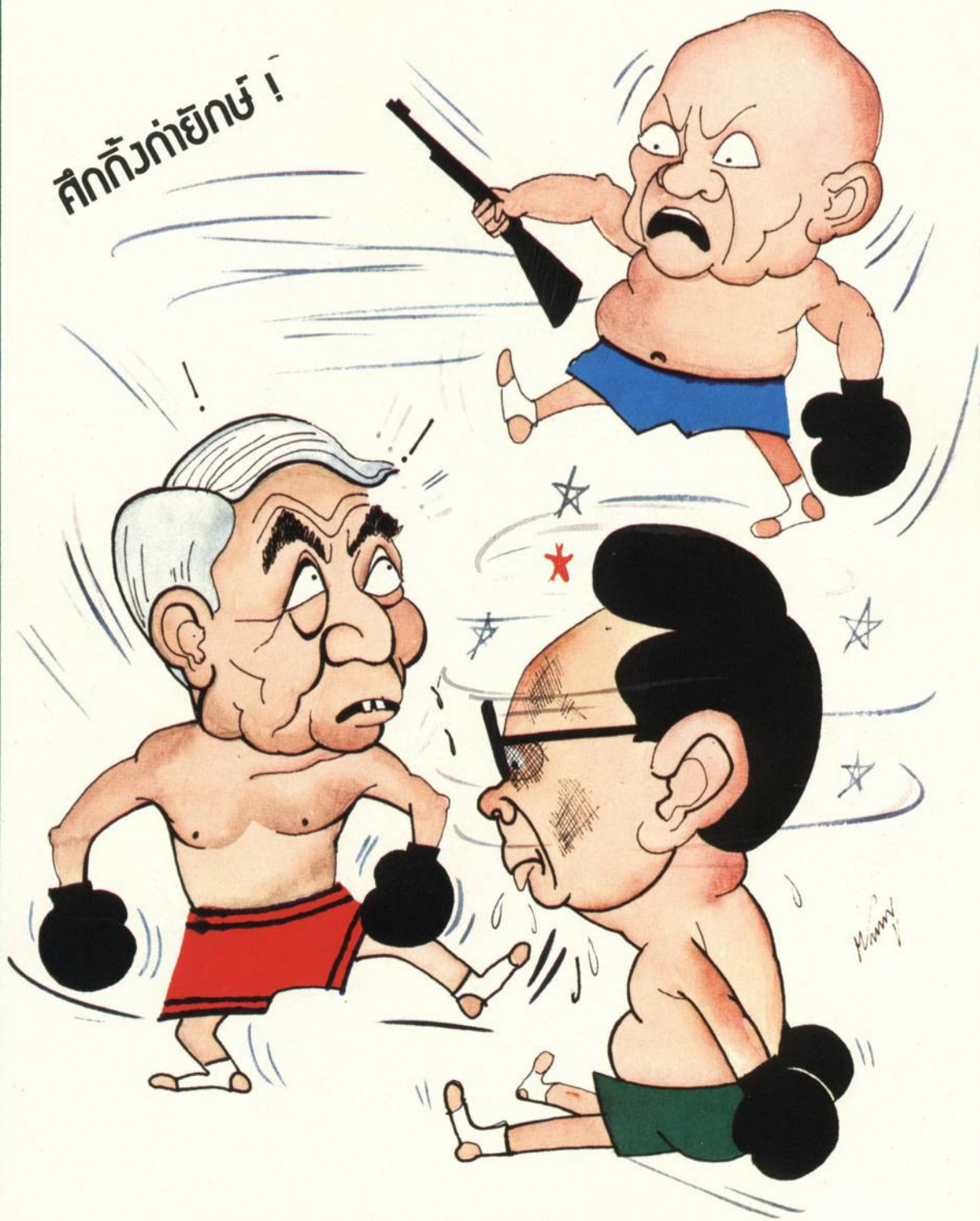
เสาวนีย์ : เธอหายไปไหนมา ?

๕ บาท

สามเหลี่ยมทองคำทัวร์
เกิดดีสาวที่หลุม 19 : ใครๆก็อยากเป็นคุณหญิง
อุบลราชธานี : เวียงจันทน์ของลาวขาว

ศึกท้าวท้ายักษ์ !

ข่าวกรอง

หนังสือพิมพ์จตุรัส ๘๒ อาคาร เอ็ม เอ เอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์ กท.๕

..... "ผมฝากความคิดถึงคุณประสิทธิ์ คุณชุมพล กับคุณทวีด้วยครับ"... เพื่อย่อหิม ผู้อำนวย
การท่าทาง เป้า หนังสือพิมพ์ชายปัญญาชนในฮ่องกง ผู้ได้รับสมญาจากนิواسวีคว่าเป็น วอยส์ออฟ
ปักกิ่ง บอกฝากจตุรัสมาเมื่อต้นเดือนมิถุนายน.....

..... ลีลาของเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา ในการ เจริญกับไทยไม่เลว... เริ่มด้วยการ เจริญกับ
กระทรวงการต่างประเทศไทย เรื่อง รามสูร... ตามด้วยวิ่ง เข้าหา รัฐมนตรี โดยไม่พบกับ เจ้า
หน้าที่ประจำกระทรวง... ตามด้วยไม่พบกับ รัฐมนตรีกระทรวงการต่างประเทศ เข้าหาพระ เจ้า
ศาโดยตรง... ผล เมื่อคืนที่พระเจ้าศาออกประกาศ... กระทรวงการต่างประเทศไม่ว่าใคร
เป็นคนร่างคำแถลงของพระเจ้าศา... และกระทรวงคบขวานก็ไม่ว่าใครว่าพระเจ้าศาจะพูด
เรื่องอะไร... รัฐมนตรีพิชัยวิ่งวุ่น.....

..... รายงานน่าสนใจจากจากถนนวิฑู... การ เจริญกับไทยครั้งนี้ที่ว่า "เกม" แล้วของคุณพิชัย
นั้นปรากฏว่ายังไม่เกม... นอกจากจะยังไม่เกมแล้ว ยังเป็นเรื่องลับมาก... ในสถานทูต
สหรัฐอเมริกาเอง คนที่รู้ เรื่องนี้มากที่สุดก็มีอยู่สองคนเท่านั้น... คืออุปทูตมาสเตอร์ กับ เอกอัครราช
ทูตบ้านชาวเอง... คนอื่นที่เคยทำเรื่องนี้ยังไม่แน่ว่าจริง... พลเอก เจริญ พงษ์พานิช ชะตา
อาจจะตก... เพราะว่าเคยถือหางกระทรวงการต่างประเทศในการ เจริญกับสหรัฐอเมริกาและ เป็น
คนที่รู้เรื่องราวรามสูรนั้นเป็นอย่างไรมากมาย... ระยะเวลาทหารกลุ่ม เก้าสมาจะหักคออยู่....

..... เงิน ๓๐๐ ล้านบาท ไม่มีคอก เบี้ยจากสาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อสร้างโรงงานน้ำ
ตาลและยาสูบในลาว... ยังส่งไม่ถึง เวียงจันทน์ที่ควรถึงมาหลาย เวลาแล้ว... ความคิดซัด
ในคราวนี้ นักสังเกตการณ์แจ้งว่า... เนื่องจากปักกิ่ง เห็นคนของมอสโคว์อยู่ในเวียงจันทน์มาก
เกินไป.....

..... ป่วย อิงภากรณ์ จะลาออกจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์... หาก
สมัคร สุนทรเวช เสนอตั้งบโครงการประกาศนียบัตรบัณฑิตอาสาสมัคร (ปบอ.) ที่ตนริเริ่ม
ดำเนินงานมาเป็นผลสำเร็จ... รัฐมนตรี ป.ม. อ้างว่าโครงการนี้เป็นการส่งนักศึกษาออกไป
ไปปลูกระดมตามชนบท.....

ท่าน / ท่าทาง เป้า / เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา / จากถนนวิฑู / เงิน ๓๐๐ ล้านบาท /
/ ป่วย อิงภากรณ์ /

บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
พันศักดิ์ วิทยุรัตน์

กองบรรณาธิการ
คิด ดิถรัตน์
รศม เฝ้าเหลืองทอง
จำนงค์ ภควรวุฒิ
ยวดี ธนาพิทยา
ปนัดดา เลิศลาอาไพ
มนตรี จงศิริอารักษ์
วิสา ภูมิทัฬห
ก้านฉัตร สิริธรรมาน
นิตร์ชัย เหมบัณฑิตชัย

ผู้สื่อข่าวพิเศษในประเทศ

ยงชง พานิชผล
เรืองยศ จันทกรวี

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

B. Goodfellow, Washington D.C.
Goran Gester
Jean Louis Arnaud, Saigon
Jean Thoraval, Hanoi
John Everingham, Vientiane
Marcel Barang, Singapore
Mike Morrow, S.E. Asia
Paul Wilson, Kuala Lumpur
T.D. Allman, New York
W. Burchett, Paris
Steffam Hildebrand, Stockholm

ฝ่ายศิลป์

ตระกูล ตรีพันธ์

ประจวบ พยัคฆ์พันธ์

ผู้จัดการ : มงคล วุฒิสงห์ชัย

ประชาสัมพันธ์ : จารึก จินตแก้ววัฒน์

ฝ่ายหาโฆษณา : อมรศรี ถิระบุญชาติศักดิ์

บรรณาธิการที่ปรึกษา : เชิดชู โสภณพนิช

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคารเอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓

ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๑๕

โทร. ๒๓๔๔๓๘๐ - ๕ ต่อ ๔๒

๒๓๓๕๐๒๕, ๒๓๔๕๐๑๘, ๒๓๓๖๒๒๘

๒๓๓๖๘๘๖ ต่อ ๒๗

ยุทธบริการ : จัดจำหน่าย

๑๕๒/๑ ซอยวรวงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์

โทร. ๒๘๑๐๐๘๕

แยกสี นิมมข่าง โทร. ๒๘๑๓๘๘๘

พิมพ์ที่ โรงสยามการพิมพ์

ถนนราชบพิธ โทร. ๒๒๒๕๑๖๖-๕

พ.ศ. ๒๕๑๕

จตุรัส ๒

เสาวนีย์ สิมมานนท์ 30

สามเหลี่ยมทองคำทัวร์ 39

รายงานพิเศษ หน้า 35

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์

ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๕๐ วันอังคารที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕

- ๑ ข่าวกรอง
- ๓ จกหมาย จตุรัสสัมพันธ์อะไร?/ปวดใจตำรวจเชียงใหม่
- ๖ จตุรัส ปัญหาอยู่ที่ตัวเราเอง
- ๘ ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์
- ๕ เพื่อนว่า สองผัวเมีย/โวยสิบทิศ
- ๑๐ บ้านเรา หนึ่งวันของสุรินทร์:ละครฉากหนึ่งที่ชายแดน/ใครๆก็อยากเป็นคุณหญิง/ตำรวจจับตำรวจได้ ตำรวจก็ฆ่าตำรวจได้/ วิจิตร มหาสิน: "ผมเห็นใจคนติดคุก"
- ๒๒ ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์
- ๒๓ มองเอเชีย ชัยชนะทำให้เวียดนามกำลังระเบิดเข้มแข็ง
- ๒๔ บ้านเขา ตะวันออกกลาง: ทางตันของสัมพันธ์อันสับสน/เขาขอจิมมี การเตอร์/จีน-เวียดนาม: ความขัดแย้งมาจากหมู่เกาะ
- ๓๐ สัมภาษณ์ เสาวณีย์ ธิมมานนท์
- ๓๕ รายงานพิเศษ อุบลราชธานี: เวียงจันทน์ของลาวขาว
- ๓๘ สารคดี ต้าใจ: ดินแดนมหัศจรรย์ (๒)
- ๓๙ ท่องเที่ยว สามเหลี่ยมทองคำที่วู้
- ๔๒ ลมชายทุ่ง ข้าวลอย
- ๔๔ จิตวิทยา ไซโคปโซมา
- ๔๖ ผู้ชาย ประเสริฐ ประไพสิทธิ์
- ๔๘ กีฬา แพ้ชนะอยู่ที่ความศักดิ์สิทธิ์จริงหรือ
- ๕๐ หนังสือ เกร็ดความหลังเมื่อรำลึกถึง "ศรีบูรพา"
- ๕๒ คู่เพื่องเรื่องหนึ่ง กระดังงาใกล้บทอง: สังคมที่เน่าเฟะ (อีกแล้ว)/ ปล้นกลางแดดที่แท้จริง
- ๕๖ เส้นขนานจตุรัส สำนักงานสามเหลี่ยม

จกหมาย

จตุรัสสัมพันธ์อะไร?

ผมสมัครเป็นสมาชิก นสพ. จตุรัส เริ่มตั้งแต่ฉบับที่ ๔๐ ฉบับสุดท้ายที่ได้อ่านฉบับที่ ๔๖ แล้วก็ขาดหายไป ปรกติผมจะได้วันศุกร์เป็นประจำ อย่างช้า แต่ไม่เคยมาหลายวัน จนผมอยากจะเตือนสักหน่อยว่า ช่วยสัมพันธ์ความจริงกับการส่งหนังสือบ้าง ถ้ามีเหตุอะไรกรุณาแจ้งให้ทราบด้วย

เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเที่ยวจึงขอเสนอความคิดเห็นบางอย่างมาให้พิจารณา ดังนี้

๑) การตื่น ควรวาดภาพล้อการเมืองที่ช่วยสะกิดใจประชาชนให้คิดถึงปัญหาการเมืองและอื่น ๆ อย่าง ชัย ราชวัตร สุชีพ ณ สงขลา ฯลฯ ดีกว่าวาดรูปผู้นำของรัฐบาลให้ดูเป็นภาพเสแสร้งเหมือนอกกับว่าไม่มีอะไรจะลงก็เลยใส่รูปไว้อย่างไรจุดหมาย

๒) สัมภาษณ์ การสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ ควรดูคนให้สัมภาษณ์ด้วยว่ามาจดยกอยู่ข้างใคร मतที่สนใจอย่างไร ฯลฯ มิใช่มองแต่ว่าเป็นบุคคลที่มช่อเสียงในสังคมชั้นสูงอย่างเดียว ถ้าต้องการจะพูดคุยกับคนพวกนี้ ไม่ต้องลงทุนเสียหน้ากระดามมากมาย ให้หน้าเคียวก็พอ สรปออกมาให้ประชาชนได้เห็นถึงธาตุแท้ของพวกเขา!

บุคคลที่ควรสัมภาษณ์มีอยู่อีกมากมาย ตามท้องถิ่น ตามท้องถิ่นตามโรงงาน . . . ในคุก (ข้อหาคอมฯ) . . . ไปสัมภาษณ์พวกเขาให้เขาระบายความคับใจออกมา ถึงแม้จะมีสำนวนไม่ไพเราะ ไม่มีภาษาต่างประเทศแทรก แต่เขาก็มีจิตใจบริสุทธิ์ จิตใจที่กล้าต่อสู้ กล้าเสียสละ . . . ความจริงใจของเขาเหล่านั้นควรที่เราจะได้รู้ ศึกษา และนำ

มาวิเคราะห์ปัญหาสังคมของประเทศไทยต่อไป

๓) **ลมหายท่ง** บทความทกลงในหนาน บางครั้งก็ได้สะท้อนชีวิตของชนชั้นกรรมมาชพอกมาบ้าง แต่ไม่เคยได้ขยหนทางออกของพวกเขเลย การคัดเลือกบทประพันธ์ ที่สะท้อนชีวิตของสังคมทรวมพรอมกับชนาทางออกให้ดูย

๔) **เพลง** ควรสัมพันธ์ความจรงกับเพลงเพื่อชวดบาง ทงในและนอกประเทศ คิดว่าดีกว่าไปเที่ยวสัมผัสภณบุคคลทลทลหลัง *บุคคลที่ถูกมอมเมาเบณฑาสจักรวรรดิขม*

๕) **หนังสือ** ควรสัมพันธ์ความจรงกับหนังสือที่ให้การศีกษาแก่ประชาชนบ้าง นำมาสรุปลและชักชวนให้ประชาชนไปหาอ่าน ดีกว่าเสนอหนังสือลหลัง ปฏิกริยาชวจัดออกมา กลยกับว่า บัจจุบันจะหาหนังสือฝ่ายก่าวนำไม่เจอแล้ว

๖) **เส้นขนานจตุรัส** คิดว่าไม่มีประโยชน์ และถ่วงความจรงในทางความคิดที่เป็นวิทยาศาสตร์ ขอเสนอให้เปลี่ยนเป็นหน้า "กวีประชาชน" สนับสนุนให้ผู้อ่านส่งบทกวีมาลง

บางข้อคุณอาจะแก้ไม่ได้ แต่อยากให้คุณสัมพันธ์ความจรงบนความจรง อาจจะลำบากในหนทางทุนนิยม แต่ผมหวังว่าควรขยับเข้าหาประชาชนให้มากกว่าน ถ้าปล่อยไว้ผมอาจเข้าใจว่าคุณชยอยู่กับนายทุนแบงก์กรุงเทพก็ได้

รัชฎ์ไชย กัมปนาทแสนยากร
นิวเดลี อินเดีย

ปวดใจตำรวจเชียงใหม่

ในที่สุด กรมศีกษาชย พตอ.ธาน วีระเดชะ ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ เข้าประจำกรมฯ อันอวดวักเงยบ ไปราวกับเป่าสาทจตุรัส ๔

เหมือนจะประจานว่า 'ตำรวจข้อมไม้จับตำรวจผิด'

ในครั้งนั้นพอมคำส่งชยผู้กำกับธานเข้ากรมฯ และชย พตอ.วิชย กลับจรง จากลำปางไปนั่งทแทนทเชียงใหม่ ก็ชวเลาเลาว่า เพราะสมัยทศก่าบวิชยเป็นผู้กำกับเชียงใหม่นั้นมการทจรดในแผนกทะเบียนยานพาหนะ โกงเงินภายอากรกันเป็นลันๆบาท และเพราะเหตุทศก่าบธานเป็นผู้เค็ดขาด และตั้งใจจะเปิดโปงต้นตอการทจรดครั้งนั้น

ทางด้นศีกษาวิชย ก็ออกชวตอบโตว่า ขณะทศก่าบธานเป็นผู้กำกับชยเอง มีการทจรดกันออชวชยกว่าครั้งใดๆ เพราะใครๆ ก็เชื่อและวางใจว่าศก่าบธานผู้ได้สมญาว่า "สิงห์เดยว" และออกชวอกว่าการมีคำส่งชยชยครั้งนั้นเป็นเหตุให้ศก่าบธานเค็ดแค้นมากที่สุด ภายหลังจากงตั้งนไม่สำเร็จ ก็ชยไปลาออกจากราชการ โดยอ้างว่านอยใจที่ถูกชยเข้ากรมฯ ชงปรากฏว่าศก่าบธานได้ชยไปลาออกจรง

ในที่สุด ก็เป็นอันว่าทางฝ่ายศก่าบวิชยก็กล่าวหาว่าการทจรดในแผนกทะเบียนยานพาหนะทจังหวัดเชียงใหม่นั้นผู้กำกับธานเป็นผู้เห็นร่วมด้วย ทางฝ่ายศก่าบธานก็อ้างว่าศก่าบวิชยนั้นแหละเป็นตัวการ ต่างฝ่ายต่างชดทอดกันและกัน

ทางกรมตำรวจเห็นว่าเรื่องจะไปกันใหญ่ก็ส่งระงับคำส่งชยชยกรวนนี้ไว้ และระงับไปลาออกของศก่าบธานไว้ และได้ตั้งกรรมการชยสอบสวนคณะหนึ่ง

การตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ว่าครั้งใด ชงรวมถึงครั้งนด้วยก็เหมือนว่าจะตั้งพรรคพวกชยประนินประนอมกันเพอกลบกเลอนความผิดของกันและกันนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม การทจรดใน

แผนกทะเบียนยานพาหนะทจังหวัดเชียงใหม่นั้นเกิดชยแล้วแน่นอน หมายความว่า ได้มีการกระทำความผิดจรง

ปัญหาอยู่ที่ว่า ใครเป็นผู้กระทำ ความผิดนั้น

ระหว่างศก่าบธาน และศก่าบวิชยข้อมรู้คำตอบดีว่า ใครเป็นผู้กระทำความผิด ประชาชนชวบ้านทวไปทราบเพียงแต่ว่าผู้กระทำความผิดเป็น "ตำรวจ"

ในขณะที่มีการออกชวโจมตีกันชยนั้น ต่างฝ่ายก็ประกาศจะเปิดโปงความผิดของอีกฝ่ายทงตอคณกรรมการสอบสวนทงชยนั้น แสดงว่าชงสองฝ่ายได้ทราบความจรงชยแล้ววมีการทจรดเกิดชย และทราบวว่าใครเป็นผู้กระทำความผิด แต่ได้พยายามปกปิด บ้องกันเอาไว้ จนเมอดตนเองจะเป็นผู้เสียผลประโยชน์ ความเห็นแก่ตัวข้อมสำคัญเหนือกว่าพรรคพวกถึงกับประกาศจะเปิดโปงอีกฝ่ายทง

ภายหลังจากตั้งคณะกรรมการชยสอบสวน ได้มีการเปิดชว ไมมีการออกชวโจมตีกัน ไมมีการเปิดโปงฝ่ายตรงกันขมและศก่าบทงสองก็ไม่ได้ชยชยตามคำส่งดั่งกล่าว ทูกรเองเริ่มเงยบ ในที่สุดการค้นหาความจรงในการทจรดในแผนกทะเบียนยานพาหนะทเชียงใหม่นั้นก็จะเงยบและจบกันแค่นั้น ชงแสดงว่าคณะกรรมการทกรมตำรวจตั้งชยในกรณีนี้ได้ประสานผลประโยชน์ของพรรคพวกกันเองไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทงนก็เพราะการทจรดครั้งนั้นมมูลค่ากว่า ๓ ล้านบาท จึงเป็นเรื่องทประชาชนไม่อาจเข้าใจได้

โพยม เผ่าพันธ์
เชียงใหม่

ฟอรัมลา

ยานยนต์

นิตยสารรถยนต์ รายปักษ์
ที่พร้อมด้วยเนื้อหา
สาระ เสนอให้กับท่านผู้
อ่าน ทันต่อเหตุการณ์
ทันต่อโลก

นิตยสารรถยนต์ รายปักษ์
ที่พร้อมด้วยเนื้อหา
สาระ เสนอให้กับท่านผู้
อ่าน ทันต่อเหตุการณ์
ทันต่อโลก

คอยพบทุกวันที่ 1 และ 15 ของเดือน

จัดจำหน่ายโดย กองการตลาดของหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตย

ฟอรัมลา

ยานยนต์

นิตยสารรถยนต์
อิสระฉบับเดียว

คุ้มด้วยราคาเพียง 15 บาท
ประหยัดเวลาด้วยการเป็นสมาชิก
และคุณจะได้อัตราพิเศษลด 20%-30%
เมื่อบอกรับเป็นสมาชิก

ข้าพเจ้า นาย, นาง, น.ส.

ที่อยู่ (บ้าน) _____

โทร. _____

ที่ (ทำงาน) _____

โทร. _____

สนใจขอบอกรับเป็นสมาชิกนิตยสาร **ฟอรัมลา** ยานยนต์ ราย

6 เดือน (12 ฉบับ) เป็นเงิน 140 บาท

12 เดือน (24 ฉบับ) เป็นเงิน 250 บาท

(โปรดใส่เครื่องหมาย x เพียงแห่งเดียว)

รวมกันนั้น ข้าพเจ้า

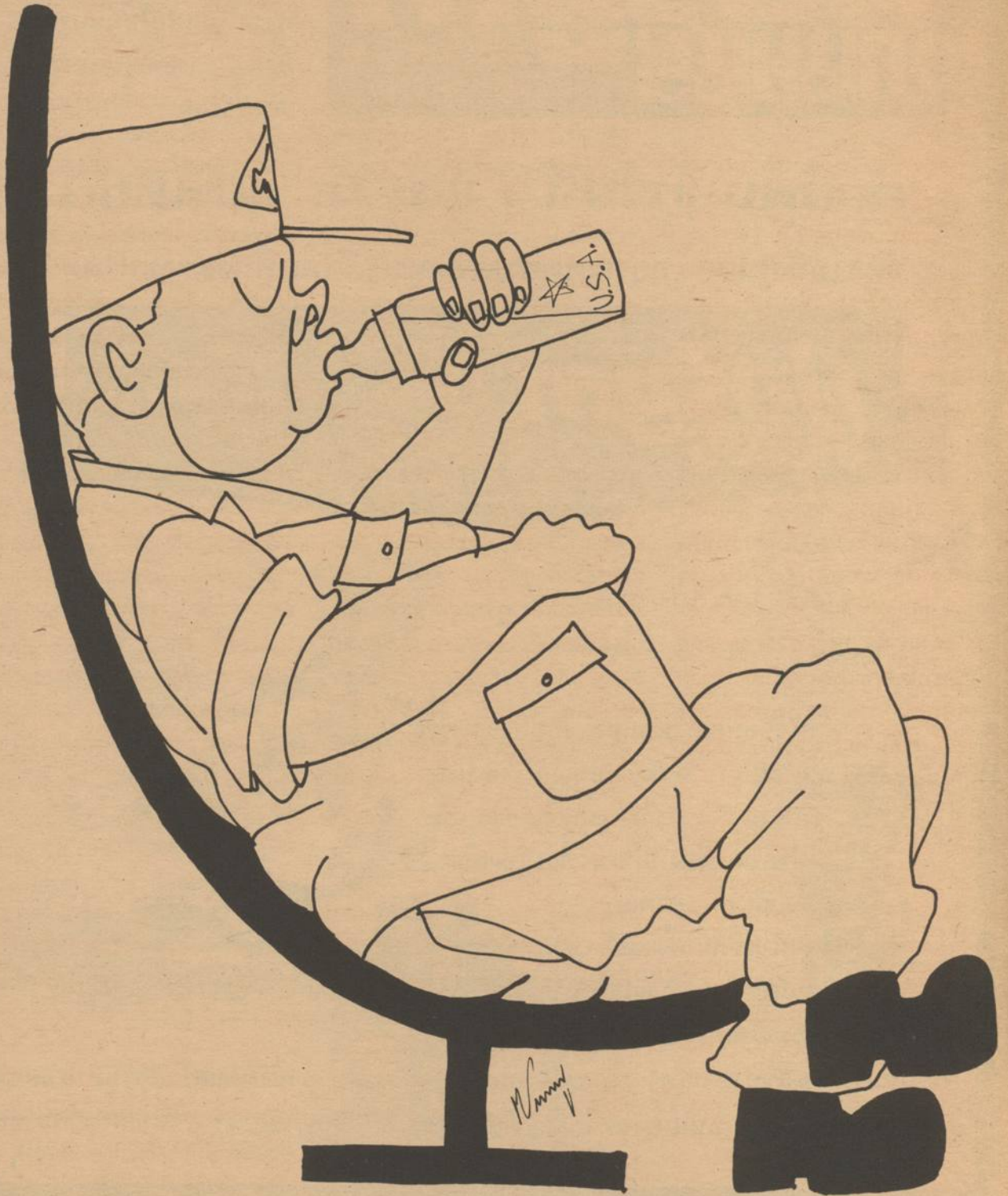
ได้แนบเช็คมาด้วยแล้ว

ได้แนบขนาดตัดส่งจ่ายในนามนิตยสาร ฟอรัมลา ยานยนต์ บณ.ราชเทวีมาด้วยแล้ว

(โปรดใส่เครื่องหมาย x เพียงแห่งเดียว)

เพื่อผลประโยชน์ของท่านเอง รับผิดชอบต่อความลับฉบับนี้ ส่งถึงนิตยสารฟอรัมลา ยานยนต์

33/28 ซอยเพชรบุรี ถนนเพชรบุรี พญาไท กรุงเทพฯ โทร. 822141-7 ต่อแผนกสมาชิก

ถ้าจะมีอะไรที่จะบอกกับเราถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างกองทัพไทยกับกองทัพสหรัฐฯ ได้บ้าง ก็น่าจะสังเกตได้จาก ปฏิกริยาของฝ่ายทหารกับการต่อรองระหว่างไทยกับสหรัฐฯ ปัจจุบันนี้ ไม่ว่าทางฝ่ายสหรัฐฯ หรือทางฝ่ายไทยจะปฏิเสธอย่างไรก็ตาม ความจริงมันมีอยู่ว่าความพากเพียรของสหรัฐฯ ในการที่จะให้ทหารไทยมีความคิดหรือปฏิกริยาต่อเหตุการณ์ทางความมั่นคงของประเทศในแนวที่เป็นไปตามความต้องการของสหรัฐฯ นั้น ได้บรรลุผลตามที่ตนต้องการแล้วเป็นอย่างดี ทงน สหรัฐฯ ใช้เวลาเกือบยี่สิบห้าปีจะทำให้ทหารไทยมีความคิดเช่นนั้น เริ่มจากการส่งนายทหารไทยเข้าเรียนในโรงเรียนนายทหารในสหรัฐฯ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๕ เป็นต้นมา

ย่อมเป็นของธรรมดา ในขณะที่ประเทศชาติกำลังต้องการการเปลี่ยนแปลงทางนโยบายเพื่อความอยู่รอดของบ้านเมืองที่จะลดความสำคัญของการดำเนินนโยบายทางทหารนำหน้าเพื่อความมั่นคงของประเทศ เมื่อปรากฏว่านโยบายเช่นนั้นได้นำความเสียหายอย่างมากมาให้กับประเทศชาติของเรา ความเสียหายดังกล่าว ไม่มีใครไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลพลเรือนหรือนายทหารไทยเองก็ตาม จะบอกกับประชาชนว่า ตนนั้นได้

ปัญหาอยู่ที่ตัวเราเอง

พบทางออกที่แน่นอนและเป็นหลักประกันให้กับประเทศได้

แต่ปรากฏการณ์ที่กำลังเกิดความขัดแย้งในระหว่างเจ้าหน้าที่ไทยกันเอง และความขัดแย้งระหว่างความเห็นของรัฐบาลกับฝ่ายทหารนั้นก็ได้ชี้ให้เห็นแล้วว่า ทางฝ่ายที่เผชิญกับความคิดเดิมมิได้หาทางแก้ปัญหของประเทศแต่อย่างใดเลย สหรัฐฯ เข้าใจความเห็นเช่นนั้นของฝ่ายทหารไทยดี และก็ได้ใช้ประโยชน์ในการเจรจากับฝ่ายไทย ที่เห็นได้ชัดๆ ก็คือทางฝ่ายทหารนั้นได้ปล่อยข่าวออกมาว่า ต้องการส่งของอะไรบ้างจากสหรัฐฯ แต่ไม่เพียงเท่านั้นยังได้บอกเสียอีกว่า ถ้าไม่มีสิ่งของดังกล่าว นั่นคือ กระสุนและระเบิดของสหรัฐฯ ในไทยแล้วกองทัพไทยก็จะไม่สามารถทำหน้าที่ป้องกันประเทศของตนได้ เมื่อปล่อยข่าวเช่นนั้นออกมาแล้ว สหรัฐฯ ย่อมรู้ได้ทันทีว่า ไทยนั้นต้องการอะไรบ้างและความต้องการหรือความอยากนั้นมีมากขนาดไหน

“ในการเจรจากันระหว่างประเทศ หรือการขอของจากผู้ขาย หลัก

การสำคัญของการต่อรองกันก็คือฝ่ายที่จะซอมนั้นไม่ควรแสดงความกระเขนกระหอยอยากได้จนออกนอกหน้าซึ่งเมื่อทำเช่นนั้น ก็เท่ากับบอกกับฝ่ายซอมนั้นว่าของจะมีราคาเท่าไรก็เอา”

ความคิดเช่นนั้นมาจากไหน ใครเป็นคนเสนอ หรือว่าเกิดจากความจริงที่ว่า “ทหารไทยนั้น ฟังสหรัฐฯ มานานจนกระทั่งมีอ่อนตั้นอ่อน ไม่มีจิตใจที่จะป้องกันประเทศของตนเองด้วยตัวเอง” เราได้แต่หวังว่าคงจะไม่ใช่เช่นนั้น และในขณะที่เดียวกัน เราจะไปคิดว่าสหรัฐฯ มากนัก ก็เห็นจะไม่ได้เช่นกัน เพราะว่าการต่อรองเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ของประเทศ ในลักษณะของความสัมพันธ์เคยมีมาระหว่างไทยกับสหรัฐฯ สหรัฐฯ ย่อมหาทางแสวงหาผลสำเร็จที่จะเป็นประโยชน์กับสหรัฐฯ ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

การที่สหรัฐฯ ไม่เพียงแต่จะเจรจากับกระทรวงการต่างประเทศไทย แต่ได้ใช้วิธีการใดดินอนๆ นั้นก็ต่อนับว่าเป็นวิธีการที่อยู่ในวิสัยของประเทศสมหาอำนาจที่ทำการเป็นธรรมเนียมอยู่แล้ว หากสหรัฐฯ ไม่ทำเช่นปัจจุบันนี้ ก็ถือว่าบัดชบเขาหลายๆ ฉะนั้นปัญหาจึงอยู่ตรงที่ว่าตัวเราเองนั้นแหละจะรู้จักคำว่าความหยิ่งในความเป็นไทยหรือไม่

เจ้าหน้าที่ไทยสนับสนุนฝ่ายปฏิกริยาลาวและกัมพูชา

หนังสือพิมพ์เสียงประชาชนลาวฉบับประจำวันที่ ๘ เดือนธันวาคม งานข่าวโดยอ้างหนังสือพิมพ์จตุรัสว่า เจ้าหน้าที่ไทยให้การสนับสนุนการปฏิบัติการของฝ่ายปฏิกริยาลาวและกัมพูชา ด้วยการให้ครอบครัวของเจ้าบุญอ้อม และเจ้าเอียง ณ จำปาศักดิ์ ตั้งบ้านเรือนอยู่ในจังหวัดบอลราชธานี และใช้เป็นสำนักงานบัญชาการปฏิบัติการก่อความในลาวและเขมร

เสียงประชาชนลาวแจ้งโดยอ้าง "จตุรัส" ต่อไปว่า ภายหลังการปฏิบัติการก่อความของกำลังฝ่ายปฏิกริยาแต่ละครั้ง ต้องมีการรายงานให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลไทยด้วย

สส. ไทยไปเวียงจันทน์

นายไพฑูริย์ เครือแก้ว ประธานคณะกรรมการต่างประเทศแห่งรัฐสภาได้นำคณะกรรมการต่างประเทศ เดินทางไปเยือนเวียงจันทน์ จตุรัส ๘

ระหว่างวันที่ ๑๑ มิ.ย. ถึงวันอังคารที่ ๑๕ มิ.ย. เพื่อศึกษาสภาพข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสัมพันธ์ไทย-ลาว

อนึ่ง คณะกรรมการต่างประเทศได้แต่งตั้งให้นายสุทวิช สุพรรณิสส.อุบลฯพรรคประชาชนปัตย์เป็นประธานคณะอนุกรรมการปัญหาชายแดนเพื่อศึกษาปัญหาชายแดนระหว่างไทย-ลาวโดยละเอียด

ไม่กินสมณศักดิ์พระพิมลธรรม

ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเมื่อปลายวันที่ ๘ มิ.ย. ได้มีการลงมติไม่รับหลักการของร่าง พรบ.เกี่ยวกับการสถาปนาสมณศักดิ์แก่อดีตพระพิมลธรรม ร่างพรบ.ฉบับนี้เขาสภาโดยนายแคล้ว นรปติ

จับฝิ่นจากเชียงราย

พล.ต.ท.ชุมพล โลหะชาละ รองอธิบดีกรมตำรวจได้สั่งให้ พล.ต.ต. สุวิทย์ โสคติวัต ฝู้งบังคับกองปราบ

ปรามสามยอด สกัดจับรถขนฝิ่นมาจากเชียงราย พล.ต.ท. สุวิทย์นำกำลังตำรวจสกัดจับรถบรรทุกฝิ่นคันหนึ่ง หมายเลขทะเบียน ๕๐๕๘ ได้เมื่อเช้านี้ที่ ๘ มิ.ย. ที่ข้างโรงแรมมิตรเจริญ ถนนจรดสนิทวงศ์ และตรวจพบฝิ่นจำนวน ๓๔๖ กก. ราคาประมาณ ๑.๗ ล้านบาทในรถ

พล.ต.ท. ชุมพล เบ็ดเผือกผู้สื่อข่าวว่า ทางตำรวจพอจะได้เจ้าของฝิ่นจำนวนนั้นแล้ว

ยังไม่ขึ้นราคาน้ำมัน

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาปัญหา นโยบายน้ำมันว่าจะให้น้ำมันขึ้นราคาหรือรัฐบาลจะนำเงินมาจ่ายชดเชยบริษัทน้ำมันต่อไปในระหว่างการประชุม ครม. ประจำอาทิตย์ เมื่อวันอังคารที่ ๘ มิ.ย. ตามข้อเสนอจากคณะกรรมการนโยบายน้ำมันแล้วไม่สามารถหาข้อยุติได้ เพียงมติให้คณะกรรมการนโยบายน้ำมันนำเรื่องกลับไปพิจารณาใหม่ โดยยึดหลักการแก้ปัญหาระยะยาว และเตรียมมาตรการประหยัดน้ำมัน แต่คณะรัฐมนตรีมิได้กำหนดเวลาไว้ว่า ให้คณะกรรมการนโยบายน้ำมันเสนอเรื่องกลับมาเมื่อไร

ทหารจะร่วมพิจารณาปัญหาเครื่องมือในรามสูรด้วย

มรว. เสนีย์ ปราโมช นายกรัฐมนตรี กล่าวกับผู้สื่อข่าวเมื่อวันที่ ๘ มิ.ย. ถึงปัญหาการเจรจาของเครื่องมือเครื่องใช้บางอย่างของสหรัฐฯ ไว้ในไทย ภายหลังการปิดฐานทัพต่างๆของสหรัฐฯว่า ทางรัฐบาลจะเชิญผู้เชี่ยวชาญทางทหารเข้าร่วมในการ

พิจารณาด้วย ทงน โดยที่ทางกองบัญชาการทหารสูงสุดได้มีหนังสือถึงคณะรัฐมนตรีก่อนหน้านั้นแล้วว่า ขอเขามีสวนร่วมในการเจรจากับสหรัฐฯ

อนึ่ง พลเรือเอกสังัด ชล้อย ผู้บัญชาการทหารสูงสุด พลอากาศโทสิทธิ เสวตศิลา เลขานุการสภาความมั่นคงแห่งชาติ และนายพิชัย รัตตกุล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ร่วมพบปะหารือถึงปัญหาเหล่านี้เป็นการลับที่โรงแรมรอยัล แอล เมื่อเที่ยงวันที่ ๘ มิย.

เรียกร้องให้เลิกกฎหมายปราบประชาชน

พรรคการเมือง ๓ พรรค และกลุ่มอิสระ ๑๘ กลุ่ม ได้จัดการสัมมนาในปัญหา "กฎหมายปราบปรามประชาชน" ขึ้นที่คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ ๖ มิย.

ผลสรุปจากการสัมมนาครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้ออกเป็นคำประ

ภาคร่วม มีใจความสำคัญว่า ขอคัดค้านกฎหมายที่คุกคาม สิทธิ เสรีภาพของประชาชนทุกรูปแบบ และขอให้ทางรัฐบาลยกเลิก พรบ. บังคับและปราบปรามผู้กระทำการอันเป็นคอมมิวนิสต์ โดยที่ไม่ต้องมีกฎหมายเนื้อหาเดิมในรูปแบบใหม่มาแทนที่ด้วย รวมทั้งเรียกร้องให้รัฐบาลยกเลิกการใช้กลอุบายการสกัดด้วย

ประเบิดหนังสือพิมพ์สองฉบับ

สำนักงานหนังสือพิมพ์ประชาชนรายวัน ซึ่งตั้งอยู่ที่ตึกพญาไท ถนนศรีอยุธยา ถูกมือลอบขว้างระเบิดเข้าด้านหลังของสำนักงานเมื่อวันที่ ๓๑ พค. เวลาประมาณ ๓ ทุ่มเศษ ไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ แต่รถยนต์ที่จอดอยู่ด้านหลังสำนักงานได้รับความเสียหายหลายคัน

ที่โรงพิมพ์พิชิต ถนนราชพิชิต ซึ่งรับพิมพ์หนังสือพิมพ์อิทธิปัตย์อยู่ ได้ถูกผู้ไซโซว่า "กองทัพประชาชนไทย" ขว้างระเบิด ๒ ลูกใส่ เมื่อเวลา ๑ ทุ่มวันที่ ๘ มิย. พร้อมทั้งติดประกาศให้โรงพิมพ์นี้เลิกพิมพ์ นสพ. อิทธิปัตย์ต่อไป

นายสมบูรณ์ สิมะแสงชาภรณ์ บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา นสพ. อิทธิปัตย์ จะขมเืองราวทลกกคามนต่อสามสมาคมเทเกวของกบวราชัพหนังสือพิมพ์ รวมทั้งจะยื่นหนังสือขอความคุ้มครองความปลอดภัยของหนังสือพิมพ์กับนายกรัฐมนตรีด้วย และ นสพ. อิทธิปัตย์จะหยุดออกเป็นการประท้วงที่ทางบ้านเมืองไม่ให้ความคุ้มครองตั้งแต่ฉบับวันที่ ๑๑ มิย. เป็นต้นไป

เพื่อนา

สองตัวเมียประกาศขายตาคคนละข้าง

หนุ่มพิชิตเผชิญมรสุมชีวิตเงินทองขาดมอร์ดพึ่งไทยนิวส์ ขอช่วยบริการเป็นสื่อติดต่อผู้เมตตาจิตประกาศขายดวงตาคาเงินใช้

เมื่อเช้านี้ที่ ๒๘ เดือนนี้ ได้มีชายหนุ่มคนหนึ่งเข้าไปที่สำนักงานหนังสือพิมพ์ของเรา พร้อมกับบอกว่าตนชื่อนายสะอาด อ่อนน้อม อายุ ๑๗ ปี เป็นคนจังหวัดพิชิต ปัจจุบันได้มาทำสวนอยู่ที่ ๕๕๐ บ้านหมู่ ๘ ต. ป่ากลาง อ. เมือง จังหวัดลำพูน

นายสะอาดแจ้งความประสงค์แก่ผู้สื่อข่าวของเราว่า ตนต้องการจะขายดวงตา ๑ ข้าง หากมีโรงพยาบาลหรือผู้ต้องการจะใช้ดวงตาของตนก็ยินดีจะขายให้

นายสะอาดบอกกับผู้สื่อข่าวของเราว่า เนื่องจากขณะตนทำสวนปลูกข้าวโพดอยู่ที่จังหวัดลำพูน มีความต้องการเงินจำนวนหนึ่งสำหรับขยายกิจการในไร่ของตน แต่ไม่ทราบว่าจะไปหาที่ไหน ได้จึงได้ปรึกษากับญาติพี่น้องซึ่งก็เห็นด้วย

นายสะอาดบอกต่อไปว่า นอกจากตนจะขอสละดวงตาแล้ว เมียของตนก็ยินดีจะขายดวงตาอีกคนหนึ่งด้วยจึงมาขอพึ่งบริการหนังสือพิมพ์ช่วยประกาศให้ ทางโรงพยาบาล หรือผู้เมตตาเมตตาที่ความประสงค์จะใช้ดวงตาติดต่อกับตนได้ตามตำบลที่อยู่ดังกล่าว ได้ตลอดเวลา

ไทยนิวส์

๒๙ พฤษภาคม ๒๕๑๙

โวยสืบทิต

ครบที่กรุงเทพฯ เขาเริ่มรณรงค์เกี่ยวกับด้านความสะอาดของบ้านเมืองกันแล้ว

ก็อย่างที่ผมเขียนลงไปฉบับที่แล้วนั่นแหละ โคราช แม้จะมีชื่อเสียงในระดับมหานคร แต่ควรจะได้เอาใจจริงเอาใจกันเสียที

เหลียวไปดูเพื่อนชาวห้วยแถลงของเราบ้าง

ตอนที่ได้รับแต่งตั้งมา ๘๐ ลูกจากคณะไทยช่วยไทย คงสบายขน

แต่การแก้ปัญหาขาดแคลนน้ำ ด้วยการให้แทงก์น้ำ และเอาน้ำไปส่งมิใช่การแก้ปัญหาที่ตรงกับเป้าหมาย

เอาเถอะถึงแม้คณะไทยช่วยไทยจะมึนน้ำใจช่วยเอาเงินไกลทกันแล้ว ผมอยากขอเสนอให้ ผู้ว่าฯ นายอำเภอห้วยแถลง สมาชิกสภาจังหวัดของห้วยแถลง

ข้าราชการ พ่อค้า และประชาชนห้วยแถลง มาช่วยกันหา จุดกันกันโดยเร็ว

จะได้เขาให้ถูกที่กันกันเสียที
น่าเป็น อภิรมย์หาบจจัย ของคนขาดน้ำนั้น เดือดร้อนนัก แต่แปลกในอำเภอเมือง มีอาบอบนวดที่ใช้น้ำกันอย่างเหลือเฟือตง ๕-๖ แห่ง

เออแนะ ลองดูปลักรรดา หมอนวดทั้งหลาย ลองจัดงานรวมใจไปสู่ห้วยแถลงดูทีไร ก็เราหากินอยู่กับน้ำ (ก็อก) นั้น ทำบุญกุศลลดชาวบ้านเมืองหน้อยปะไร

คงดั่งพิลึกคณะ โคราชบ้านเราเองน

“มโนมัย”

เสียงเสรีชน นครราชสีมา

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๑๙

หนึ่งวันของสุรินทร์ : ละครฉากหนึ่งที่ชายแดน

“ปรกติผมไม่เอามาทรอกครับ แต่วันนี้จะไปที่บุณฑริก มันอันตรายมาก พวกเราเพิ่งตายไป ๖ ศพ เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง เลยต้องระวังกันหน่อย”

นท. ทองยงค์ วัฒนมงคล กล่าวกับ จรัส ขณะที่เขาตอบเจ้าบนเอ็ม. ๑๖ คู่มือ ในเครื่องแต่งกายชุดสนาม มีครอบเอวด้วยซองบรรจุแม่กักขานสำรองเอ็ม. ๑๖ อีก ๖ อัน ซาดานหลังยังเหน็บ .๓๘ ออโตเมติก ไว้อีกหนึ่งกระบอก จึงดูสมฐานะกับการเป็นนายทหารผู้บัญชาการ เฮลิคอปเตอร์ ๒ ลำที่นำรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ และคณะพร้อมด้วยสอมวลชนจำนวนหนึ่งไปตรวจราชการบริเวณชายแดนไทย-ลาว ที่จังหวัดอุบลราชธานี

“ผมมานี้ เพื่อมาดูข้อเท็จจริงจะได้ไปแถลงในสภาได้ถูกต้องว่าเหตุการณ์มันเป็นอย่างนี้ เรื่อง ตชด.ของเราถูกลาวแดงโจมตีตายไป ๖ ศพ ท่านนายกฯ เป็นห่วงมาก จึงบัญชาให้ผมมา เพื่มาเยี่ยมทหารตำรวจด้วย” รมต. สุรินทร์เปิดเผยสาเหตุของการมาเยือนจังหวัดชายแดน

ขณะที่มาครงนมการอารักขาอย่างเข้มแข็ง ท่านรัฐมนตรีมีนายตำรวจประจำตัว ๑ คน และนายสุทวิช สุพรรณ สส. อุบลราชธานี อดีตนายตำรวจตงเงินเฝ้าติดตามอยู่ทุกระยะ ผู้ที่รวมคณะมาด้วยทุกคน

ใส่เสื้อเอวปล่อย ด้านหลังหอบนเอาตุงออกมาด้วยกันทั้งนั้น แม้แต่ตัวท่านรัฐมนตรีเองซึ่งอยู่ในชุดซาฟาร์หน้าอกปักตราพรภคประชาธิปไตย ก็หาได้ยกเว้นไม่ แสดงให้เห็นว่าทุกคนเชื่อในความเลวร้ายของสถานการณ์ หรือไม่ก็คงกลัวว่าท่านรัฐมนตรีโผผางผืนจะไม่มีโอกาสได้ทำตามทพุด เพราะถูกปลิดชีวิตเสียก่อน

ขบวนรถของคณะจากเมืองหลวง เล่นเข้าตัวเมืองอุบลฯ ในตอนเช้าตรู่ของวันเสาร์ที่ ๕ มิถุนายน หลังจากสุรินทร์ จับมือกับลาวแดงที่เขตแดนช่องเม็ก

FANTA

Asahi

Coca-Cola

เส้นแบ่งแดน

BORDER LINE

ประเทศไทย - ประเทศลาว

THAILAND - LAOS

หมดเขต
ทางหลวงแผ่นดิน

รถด่วนสายกรุงเทพฯ-อุบลฯเข้าเทียบ
ชานชาลาได้ไม่กี่นาที ผู้ติดตามท่าน
รัฐมนตรีบางคนแปลกใจและบางคน
ก็ไม่พอใจเมื่อขบวนรถนำคณะเข้า
พักที่โรงแรมปทุมรัตน์ของอดีตรัฐมนตรี
ตั้งฮั่ว ไชยศิริ เรื่องกฤษฎาจนเศรษฐี
ซึ่งเป็นคู่อริสำคัญกับกลุ่ม สส.อุบลฯ
ของพรรคประชาธิปัตย์ บางคนคิด
ไปไกลถึงขนาดว่า พ่อเมืองอุบลฯ
นายเดชชาติ วงศ์โกมลเศรษฐี เริ่ม
เล่นตลก เพื่อตบหน้าคนเก่งของ
ประชาธิปัตย์เขาให้ตงแต่แรกแล้ว
“คุณรู้หรือเปล่า วันนั้นนะ เป็น
วันที่มีคนมาพักที่โรงแรมมากที่สุด
ปกติไม่มีคอมมิวนิสต์มาหรอก”เจ้าหน้าที่
สาวของโรงแรมงามส่งมูลค่า ๕๐
ล้าน กล่าวกับ จตุรัส ด้วยสีหน้ายินดี
เมื่อเห็นคนมากับคณะเกือบ ๒๐ คน

โปรแกรมการเดินทางถูกเปลี่ยนแปลง และยกเลิกหลายแห่งเพื่อการ
ประหยัดเวลา แต่ดูเหมือนกันทุกแห่ง
ก็คือฝ่ายนั้นถูกนำมาต้อนรับคณะ
รมต. สุรินทร์ ไม่ว่าท่านจะขอยก
ลับสักเพียงใดก็ตาม เห็นจะมีทพเศษ
ที่สุดก็คือที่อำเภอเขมราฐ เครื่องดื่ม
รับรองมีได้เป็นนาหวานเหมือนตอน
หากเป็นเบียร์เย็นเจิบ และแม่โขง
พร้อมกับแกลมัทเธียฟอย่างไม้อัน
โดยเจ้าหน้าที่สาวของอำเภอที่ผ่าน
การคัดเลือกมาแล้ว

‘เรดาร์’ เป็นข้อถกเถียงกันมาก
ว่าสมควรอยู่ในไทยหรือไม่ ฝ่าย
ที่เห็นควรใหม่ก็อ้างว่าอย่างลาวยังมี
ได้เลย จากการบรรยายสรุปของนาย
ไพโรจน์ ทองใบ นายอำเภอชานุมาน
เขตแดนติดต่อกับลาวก็อ้างต่อรัฐมนตรี
ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เข้มหลัก
ฐานเรื่องนี้ เพราะจับลาวแดงได้ ๑
คนที่เข้ามาในเขตไทย ผู้ถูกจับรับ
กับเขาว่า ในลาวมีพนักงานวิทยุเป็น
ชาวญวน ๒ คน ซึ่งก็คงได้รับการ
ประโคมข่าวจากสื่อมวลชน บางส่วน
ที่เรียกร้องต้องการเรดาร์กันยกใหญ่
ในไม่ช้า

ในขณะที่คณะจากกรุงเทพฯ
โดยการนำของเจ้าเมืองอุบลฯ นั่งฟัง
การบรรยายสรุปถึงความไม่ดีไม่งาม
และหวังร้ายต่อไทยของลาวแดงอยู่
บนศาลาที่อำเภอเขมราฐเกือบชั่วโมง
เต็มๆ ทำเอาข้าราชการบางคนทล
เกล็ดขมาต้อนรับท่านรัฐมนตรีลงกับ
หลับโดยไม่รู้ตัว

รตอ. มณี พลสุวรรณ แห่งสถานี
ตำรวจภูธรประจำอำเภอตั้งกล่าว เล่า
ให้ จตุรัส ฟังถึงความลำบากใจของ
พวกเขาที่ต้องมาคอยกอดยอกยั่วหน้า
แต่สวัสดิการไม่มีเลย นอกจากนั่ง
ประมาณค่าใช้จ่ายต่างๆก็น้อยมาก

“รถจับคนนั้น กินน้ำมัน ๓-๔
กิโล/ลิตร เขาให้น้ำมันเดือนละแค่

๓๐๐ ลิตรเท่านั้น มันจะไปพออะไร
ละคุณ ไปตัวจังหวัดก็ร้อกว่ากิโล
แล้ว บางทีมีคนมาแจ้งเหตุร้าย เรา
ก็ไปไม่ได้เพราะไม่มีน้ำมัน บางทีก็
ต้องออกกันเอง”

เมื่อถูกถามถึงเรื่องปัญหากองโจร
ลาวขาว รตอ. มณีก็กล่าวด้วยสีหน้า
เหนื่อยหน่ายว่า “ผมก็ไม่มีอะไรจะทำ
ยังไง เบื้องบนเขาไม่มีนโยบายที่แน
นอนจะเอาอย่างไรก็เอาสักอย่างซักรับ”

จากเขมราฐไปยังหมวด ดชด.
ที่ช่องเม็ก อำเภอพิบูลย์รักษ์ สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยทางถนน
ปัจจุบันถูกปิดกั้นด้วยรั้วเหล็ก รั้ว
งานสรุปของเจ้าหน้าที่ต่อรัฐมนตรี
ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ว่ามีการปะ
ทะระหว่าง ดชด. ผสม หน่วย นปพ.
ของไทยกับลาวแดงบ่อย และลาวแดง
ก็ปะทะกับลาวขาวบนสันเขาบ่อยๆ
เจ้าหน้าที่หมวด ดชด. ปฏิเสธอย่าง
เด็ดขาดว่า ทางของไทยไม่ได้สนับสนุน
ลาวขาว ซึ่งก็ตรงกับคำพูดของ

“ประเทศชาติเป็นสิ่งทวงแทน...
นี่... เขตแดนลาว-ไทย”

เขตแดน
ลาว-ไทย

พ่อเมืองอุปถฯ นายเดชชาติทักแล้ว
กับ จตุรัส

ในบังเกอร์หลังที่ทำการหมวดฯ
ดังกล่าว พลฯชัย ใจตรง และพลฯ
เหนือ สະນິย์ หน่วย นปฟ. เบ็ดเตล็ด
กับ จตุรัส ว่า พวกเขามักการติดต่อกับ
ลาวขาว ซึ่งมีกองบัญชาการทูลสูง
หรือหันสูง ซึ่งเป็นสันเขาเขตแดน
ไทยต่อลาว ภายใต้การบัญชาการ
ของ“องอาจ” โดยลาวขาวกลุ่มนี้จะ
เป็นคนสอดแนม และนำข่าวเกี่ยวกับ
ลาวแดงมาให้ นอกจากนี้ ตชด.
ไทยก็ยังสนิทชิดชอบกับกบฏลาวกลุมน
นี้เป็นอันดี เนื่องจากมี “อาจารย์”
ทรตนามนต์และให้เครื่องกลางของ
คลังไว้เป็นกำลังใจในการสู้รบกัน
ด้วยกัน ซึ่งอาจารย์ผู้นี้ก็คือพระภิกษุ
ทลภยหน ลาวแดงมาด้วยกับพวก
ลาวขาว มีชื่อเรียกกันในหมู่กบฏลาว
ว่า “สมเด็จบุญ”

“ไอสน๊ะ ผมสู้ตายครับ แต่ผม
แย่น้อยมแค่เบยเลยวันละ ๓๐ บาท
ตกเบกมา ๓ เดือนแล้ว แต่จับคน
ผมยังไม่ได้รับเลยสักบาทเดียว แล้ว
ก็ไอ่นอก” พลฯชัย ใจตรง กล่าว
อย่างหนักใจ พลางตบเจ้าบนเฒ.๑
ทหารลาวแดงที่ช่องเม็ก

แก่คร่ำคร่าที่เจ้าตัวบอกว่า บางที่ยัง
ได้นิดเดียวก็หลุดออกมาเป็นชนๆ
ต้องวังหนกกันแทบแย้ ทงๆที่หน่วย
ของพวกเขาปะทะกับข้าศึกมากกว่า
แต่อาวุธและสวัสดิการดีไม่เท่าพวก
ตชด. ซึ่งไม่ค่อยได้ปะทะ

“ไม่รู้จะไปเรียกร้องอะไร เจ้า
นายเขาไม่พูดครับ” พลฯเหนือ
สະນິย์ กล่าวอย่างน้อยใจ เมื่อหูแว่ว
เสียง “เจ้านาย” ของเขารายงานถึง
สิ่งตรงข้ามกับความจริง

ที่ช่องเม็กหลังรวุเหล็กออกไปไม่
ก็ก้าว ทหารของสาธารณรัฐประชา
ธิปไตยประชาชนลาว ๔-๕ คน ยืน
เตร็ดเตร่ของ รมต. สุรินทร์ ที่ไปดู
เหตุการณ์ พวกเขาแต่งตัวกันง่าย ๆ
คนหนึ่งนั่งผ่าขามมาผืนเดียว อีกคน
สวมกางเกงเขี้ยวหมวกเขี้ยว แต่ใส่
เสื้อยัดสีแดง ที่เหมือนกันอย่างหนึ่ง
คือ “อาร์ก้า” อาวุธประจำกายของ
ทุกคน

“ลาวขาวเหอมี . . . ก็อยู่ฝั่ง
โน้นนะแหละ” ทหารลาวใหม่คน
หนึ่งตะโกนตอบ จตุรัส ที่ตะโกนถาม
เขาไป พร้อมทงชมมอมายังฝั่งไทย
เหนือหัวของเขามบายภาษาลาวเขิน

เดชชาติ วงศ์โกมลเชษฐ ผวก. อุปราชธานี
ไว้ความหมายว่า “เขตแดนลาว-
ไทย . . . ประเทศชาติเป็นสังหวง
แทน”

ที่อำเภอชุมพวง จ.สุพรรณบุรี เจ้า
หนาทรายงานต่อคณะตรวจราชการ
ว่า เมื่อเร็ว ๆ นี้มีการปะทะระหว่าง
ทหารลาวแดงกับ ตชด. ที่ช่องตา
ต. โพนงาม ผลปรากฏว่า ตชด. ของ
เราตาย ๖ ศพ บาดเจ็บอีกจำนวน
หนึ่ง ซึ่งนับเป็นการสูญเสียมากที่สุด
มากจนกระทั่งทำนายกษัตริย์เด้า
ต้องส่ง รมต. สุรินทร์มาดูแลเหตุการณ์
มากจนกระทั่งมี สส. ตั้งกระทันหัน
เรือนในสภา

และ บนตัวอำเภอรายงานจาก
เจ้าหน้าที่บรรยายสรุปไม่ได้แตก
ต่างไปจากที่อื่นมากนัก ในสายตา
ของเขา ลาวแดงเป็นศัตรูตัวสำคัญที่
มุ่งจะยึด ๑๖ จังหวัดภาคอีสานของ
ไทย

ส่วนเบื้องหลังของเรื่องนี้อาจ
เป็นทรกกันทั่วไปในหมู่บุคคลผู้เกี่ยว
ข้องในเมืองอุปถฯ แต่ทุกคนก็ปิดปาก
เงียบ เพราะเรื่องจริงนั้นหากถูกเปิดเผย
ออกมาแล้ว นอกจากจะเป็นเรื่อง
จำขั้ในระดับสูง และยั้ นำความขาย
หน้ามาสู่ ตชด. มากทีเดียว แล้ง
ข่าวระดับสูงในอุปถฯ ซึ่งเป็นนาย

ดูเหมือนว่าขยันขันแข็ง และเป็น
อาชีพหลัก ทง ๆ ทั่ววันธรรมดาไม่เคย
มีเซ่น

หนังสือของรัฐมนตรี โฝงผางผัน
ทอปดา คงไม่ได้อะไรติดมือกลับไป
มากไปกว่าสิ่งที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
ในจังหวัดตั้งใจจะให้ ซึ่งก็ไม่ต่าง
ไปจากข้อมูลของคุณวิมล เข้มเจริญ
มากนัก

ละครดากัน ปีต่อมาลงเมือรถ
ควนอุบลฯ - กรุงเทพฯ เคลื่อนออก
จากสถานอุบลฯ นำคณะของท่าน
รัฐมนตรีออกไป ก่อนบัตดากตัว
ละครจำเป็นจากกรุงเทพฯ แสดง
ได้ประทับใจผู้คน แต่คงสะเทือน
ใจเพื่อเมืองพอสสมควร เพราะเมื่อ
“คุณนาย” ของพ่อเมืองในชุดแม่กษ
มาส่งท่านรัฐมนตรีถือโอกาสนำของ
ฝากหลายสิ่ง พร้อมกระเช้าผลไม้
ใบใหญ่มอบให้เป็นเสบียงขากลับ
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ ผู้รับ
ไว้แต่ก็พูดว่า

“ถ้าทำอย่างนี้ คราวหลังผมจะ
ไม่มาอีก”

ปัญหา ฤกษ์อะไร รong ผวก. ออบราชธานี
ตำรวจผู้บังคับบัญชากรอรอย ๆ หนึ่ง
ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ฝึกของ ตชด. ทตาย
เบ็ดเผยกับ จตุรัส ว่า เหตุเกิดขึ้น
เพราะพวกลาวขาวมักไปปล้นวัวควาย
ในเขตลาวแล้วกลับเข้ามาในเขตไทย
เสมอ ๆ

วันเกิดเหตุ ตชด. หมูทตยสับรู
มาว่าลาวขาวจะไปปล้นวัวควายแล้ว
ย้อนกลับมาในเขตไทยตามเส้นทาง
ใด จึงวางแผนจะไปดักปล้นวัวควาย
จากลาวขาวต่อ เรื่องวนชนเมื่อลาว
ขาวเกิดสับรูแผนของ ตชด. เขาให้
จึงวางแผนซ่อนแผน

เมื่อ ตชด. ไปดักที่เส้นทางผ่าน
ตามแผนของตน ลาวขาวยังไม่มาก็
เลยลงนั่งล้อมวงคุยกันรอเวลาสำคัญ
ลาวขาวที่ซุ่มรออยู่ก่อนแล้ว จึงระดม
ยิงมายัง ตชด. เป็นผลให้ ตชด. ตาย
ทันทีถึง ๖ คน เพราะไม่มีโอกาสได้
จับปืนชนมาต่อสู้อย่างเต็มที่เลย

“ใคร ๆ เขาก็รู้กัน สักวันไม่ตาย
มากลางแค้นหรอกครับ นัมนไม่ได้ส
เลย” แหล่งข่าวผู้หนึ่งกล่าวกับ จตุรัส
โดยที่เขาคงลืมไปว่าคนที่ไม่มีโอกาส
ได้รื้อยคนหนึ่งคือ ท่านรัฐมนตรี
ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีสุนทร
มาศดิตถ์ คณะของท่านบางคนที่เป็น
สส.อุบลฯ ก็ดูเหมือนว่าจะรู้อะไรอยู่

พลฯ ชัย ใจตรง เบยเลขวันละ ๓๐ บาท
ตกเบ็กมา ๓ เดือนแล้ว ผมยังไม่ได้เลย
บ้าง จึงปฏิเสธที่จะตอบเรื่องนัก
จตุรัส

แหล่งสุดท้ายก่อนกลับที่ท่าน
รัฐมนตรีไปแวะเยี่ยมกศอศูนย์ลาว
อพยพที่อุบลฯ ซึ่งเป็นละครทสนกพอ
สมควร เพราะวันนั้นลาวอพยพได้รับ
การปันส่วนอาหารอย่างดี เบ็ด - ไก่
มีจำนวนมากเป็นพิเศษ และแม้จะ
เขียนจวนเจียนค่าแล้วก็ตาม ก็ยัง
อดตำหนิหญิงลาวอพยพมานั่งทอดผ้า

แฉ ๕ ักตดสาวที่หลม ๑๕ : ใคร ๆ ก็อยากเป็นคุณหญิง

กีฬาที่จัดได้ว่าจะนำมาซึ่งความ
สำเร็จทางการค้าและการเมือง เห็น
จะไม่มอะไรเกินกอล์ฟไปได้ บุคคล
ระดับบริหารของประเทศไม่ว่าจะ
เป็นในคณะรัฐมนตรี หรือนายทหาร
ชั้นผู้ใหญ่ในกองทัพต่าง ๆ นักธุรกิจ
ชั้นสูง ล้วนแล้วแต่มีงานอดิเรก
ด้วยการเล่นกอล์ฟเป็นประจำทั้งสน
นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันก็เป็นนัก
กอล์ฟคนหนึ่งเช่นกัน
สังทยขนลงความ เป็นกีฬาชน

สูงของกอล์ฟ อย่างหนึ่งก็คือ ได้มี
การบรรจุวิชาการเล่นกอล์ฟไว้ใน
หลักสูตรของ รร. เสนาธิการทหาร
อากาศเมื่อปี ๒๕๐๖-๒๕๐๗ ในสมัยที่
พล. อ.อ. เฉลิมเกียรติ วัฒนางกร
เป็นแม่ทัพอยู่ และในปี ๒๕๐๘ เมื่อ
กองทัพบกเริ่มลงมือสร้างสนามกอล์ฟ
ที่บางเขน ก็ได้มีการบรรจุวิชาการกอล์ฟ
เข้าไปในวิทยาลัยกองทัพบก รร.
เสนาธิการ และ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

ทวิช เสนางค์ฯ

อาณาจักร เป็นอันรับประกันได้แน่นอนว่านายทหารระดับตั้งแต่พลตรีขึ้นไปต้องเล่นกอล์ฟเป็นงานใน ใครเล่นไม่เป็นก็ควรมีสภาพเหมือนแกะดำในฝูงไปโดยปริยาย

“อุปกรณ์และไม้กอล์ฟชุดหนึ่งก็มีราคาตั้งแต่ ๓ พันบาทขึ้นไปจนถึง ๓ หมื่นบาท ค่าลูกกอล์ฟลูกหนึ่งตกราว ๑๕-๒๕ บาท ค่าเช่าสนามรอบละ ๑๕ หลุม เป็นเงิน ๔๐-๕๐ บาท ค่าจ้างแก็ดด์ รอบละ ๒๐ บาท” นักกอล์ฟสมัครเล่นรายหนึ่งกล่าวกับ จตุรัส พร้อมทั้งคำนวณให้ดูว่า ค่าใช้จ่ายในการเล่นแต่ละรอบจะตกประมาณ ๖๐-๑๐๐ บาท ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้ลูกกอล์ฟเปลืองแก็ดไหน เมื่อรวมค่าอาหาร เครื่องดื่ม ที่จำหน่ายในราคาสูง และค่าพินขึ้นต่อหมวกการกินระหว่างนักเล่นกอล์ฟทั้งหลายบวกกับค่าบำรุงสนามกอล์ฟที่ตนเป็นสมาชิกอยู่แล้ว ทำให้บรรดานักกอล์ฟเหล่านี้จะต้องมีรายได้ไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท

นอกจากจะมีการบรรจุวิชาการกอล์ฟลงในหลักสูตร รร. นายทหารระดับสูงแล้ว ยังมีการสนับสนุนให้การเล่นกอล์ฟแพร่หลายด้วยวิธีการ จตุรัส ๑๔

ต่างๆ เช่น ให้ความดีความชอบเลื่อนขั้นเงินเดือน โดยพิจารณาจากความสามารถในการเล่นกอล์ฟ และกำหนดเวลาทุกวันพุธ ตั้งแต่ ๑๑.๐๐ น. ก็ให้ไปสนามกอล์ฟได้ โดยไม่ต้องขาดราชการแต่อย่างใด หากมีราชการด่วนก็สามารถตามไปให้เช่นที่สนามกอล์ฟได้

สนามกอล์ฟจึงเป็นแหล่งพบปะกันอยู่เสมอของบรรดา “นายพล”ทั้งหลาย บุคคลภายนอกไม่อาจเข้าไปได้จริง เพราะสนามกอล์ฟแต่ละแห่งใช้เนื้อที่เป็นร้อยๆ ไร่ มีอาณาเขตของตนเองโดยเฉพาะ ผู้ที่จะเข้าไปได้ก็ต้องเป็นสมาชิกเท่านั้น และเมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายในที่พักชนชั้นแล้ว จึงเสมือนเป็นค่าสงวนบุคคลธรรมดาๆ เข้าไปโดยปริยาย

“ในช่วงแรก แม่จะสนับสนุนด้านต่างๆ มากมาย ก็มีคนไปเล่นน้อย ต่อมาเมื่อมีการนำเอาสาว ๆ หนาตาพอคุดได้มาเป็นแก็ดด์ จึงมี นายพล นายพัน ไปเล่นเพิ่มจนผลิตหุผลิตตาทีเดียว” บุคคลในวงการกอล์ฟคนหนึ่งกล่าวกับ จตุรัส

แต่เดิมนั้น ผู้ที่รับจ้างแบกของกอล์ฟหรือที่เรียกกันว่าแก็ดด์นั้น มักจะเป็นเด็กผู้ชาย แต่ต่อมาได้มีการทดลองใช้เด็กสาวรุ่นมาทำหน้าที่เป็นแก็ดด์มากขึ้น ซึ่งปรากฏผลออกมาว่าเป็นทลกอล์ฟอาชีพของบรรดาผู้หญิงกอล์ฟเป็นอย่างดี ทั้งนี้เพราะส่วนใหญ่ของผู้มาดกอล์ฟมักจะเป็นผู้ชายวัยกลางคนขึ้นไป ถึงแม้ในระยะหลังจะมีเด็กหนุ่ม สตรีเมียนายพล หรืออนุภรรยาของนายพลทั้งหลาย มาเล่นกอล์ฟกันด้วย แต่เมื่อเปรียบเทียบกับแล้ว ชายสูงอายุแต่มีเงินและเปล้าเปลี่ยวยังมีจำนวนมากกว่าอยู่ดี

แหล่งข่าวในวงการกอล์ฟรายงานกับ จตุรัส ว่า ในระยะหลังบริการของแก็ดด์นั้นมิใช่จะจำกัดอยู่เฉพาะ

ในการแบกของกอล์ฟเท่านั้น แต่ได้มีการพัฒนาต่อไปในลักษณะการรับใช้ปรนนิบัติภายหลัง “นาย” ได้ดกอล์ฟเสร็จเรียบร้อยแล้วเป็นการส่วนตัวด้วย

การส่งแก็ดด์ไปบริการนักกอล์ฟเหล่านั้นมีการดำเนินงานกันเป็นระบบ กล่าวคือในสนามกอล์ฟแต่ละแห่งจะมี “เอเยนต์” ประจำ “เอเยนต์” เหล่านี้ปกติแล้วมักจะเป็นครูฝึกประจำสนามแห่งนั้น เพราะเป็นผู้ที่มีอิทธิพลที่สุดในการกำชีวิตและอนาคตของแก็ดด์แต่ละคน สนามแต่ละแห่งจะมีจำนวนแก็ดด์อยู่ระหว่าง ๔๐-๖๐ คน

“เด็กเหล่านี้ ก็จำใจต้องทำตามครูฝึกไปโดยปริยาย เพราะต้องการเงิน บางคนก็สมยอม ถือว่าเป็นเมียน้อยนายพล ใครถนัดตัวไม่ยอมทำแบบนี้ ครูฝึกก็จะเขยจาก การเป็นแก็ดด์ทันที” บุคคลในวงการกอล์ฟหนึ่งยืนยันกับ จตุรัส และกล่าวว่าการเพิ่มบริการพิเศษในกิจการกอล์ฟในลักษณะดังกล่าวยังเป็นการสร้างความนิยมแพร่หลายให้แก่บรรดานายพลวัยสูงอายุทั้งหลาย โดยอ้างกับภรรยาสูงอายุที่บ้านว่าเป็นการมาออกกำลังพักผ่อนซึ่งโดยเนื้อแท้แล้วก็เป็นการอุปถัมภ์ของ การออกมาเสพสุขในทาง

กามารมณ

“ทุกวันนี้ นายทหารส่วนใหญ่ที่ประจำกองบัญชาการทหารสูงสุดซึ่งไม่ทำงานท่ามกลางจะใช้เวลาในตอนกลางวันไปตกกอล์ฟ แลวกมวแกคคสาวไปด้วย ตอนเย็นก็ทำตัวเรียบร้อยรับกลับบ้าน กลางคืนไม่ออกไปเที่ยวไหน ทำเป็นคนรักเมีย” ผู้ใกล้ชิดวงการกอล์ฟเล่าถึงความประพฤติของบรรดานายทหารวัยสูงอายุตันได้พบเห็นให้ จตุรัส พิง

เมื่อบรรดานายพลทั้งหลายนิยมแสวงหาความสุขโดยวิธีนี้ ผู้ที่ติดต่อชักจูงแคะคตสาวมากคือ ครูฝึกประจำสนามซึ่งเป็นผู้คุมแคะคตตนเอง ครูฝึกจึงเป็นบุคคลที่รู้จักกันเคยกับนายพลทั้งหลาย รวมทั้งเป็นผู้คุมความลับสำคัญอีกด้วย ครูฝึกจึงเป็นบุคคลที่มีอิทธิพลที่สุดในสนามแต่ละแห่ง

บุคคลในวงการกอล์ฟเปิดเผยกับ จตุรัส ว่า ในปัจจุบันครูฝึกที่ควบคุมกิจการสนามกอล์ฟเกือบทั้งหมดอยู่ในมือของตระกูล ทัพพวิบูลย์ บุคคลในตระกูลนี้คนแรกที่เริ่มเกี่ยวของในวงการนี้คือ นายทิม ทัพพวิบูลย์ ซึ่งเคยเป็นแชมป์กอล์ฟแห่งประเทศไทยเมื่อประมาณ ๒๐ กว่าปีมาแล้วในสมัยของจอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายทิมเคยเป็นแคะคตเจ้าของสนามกอล์ฟสปอร์ตคลับ ปทุมวัน เขามีสตรีติดาทางสิ้นรวม ๑ คน แต่มีเพียง ๕ คนเท่านั้นที่สืบทอดกิจการกอล์ฟจากบิดา โดยเป็นครูฝึกประจำสนามต่างๆ

๑ ใน ๕ ทิมบทบาทสำคัญที่สุดเป็นสตรีประจำสนามกอล์ฟกองทัพบก บรรดานายทหารระดับสูงทั้งหลายที่มาฝึกกอล์ฟล้วนเป็นลูกศิษย์ของสตรีผู้ทรงสน ทงทางวิชาการและส่วนตัว ครูฝึกสตรีผู้หนึ่งจึงเป็นผู้สามารถคุมความลับในด้านชีวิตส่วนตัวที่ต้องการปกปิดของนายพลส่วน

ใหญ่ในกองทัพบก

นอกจากเธอแล้ว คุณทวิช ยังเป็นคนที่ควบคุมกลไกเหล่านี้อยู่ด้วย เนื่องจาก เป็นอุปนายคของสนามกอล์ฟมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๑ แก้งสนิทสนมกับบรรดานายพลทั้งหลายเป็นอย่างดี แก้วจ๊กและสนิทสนมกับหม่อมเสนีย์ ก็เพราะเรื่องกอล์ฟแหละ” บุคคลในวงการกอล์ฟกล่าวอ้างถึง พล.อ. ทวิช เสน่วงศ์ ณ อยุธยา รมต. กลาโหมคนปัจจุบัน ในทำนองว่าการก้าวเข้ามาเป็น รมต. กลาโหมและการสามารถ “ถอดขนวน” ระเบิดเวลาที่ พล.ต. ประมาณวางไว้โดยไม่มีเหตุอันควรใจของบรรดานายพลในกองทัพบกทั้งหลาย นอกจากเหตุผลทางการเมืองอันแล้ว ก็มีส่วนมาจากความผูกพันในสนามกอล์ฟด้วย

ผลตอบแทนในการเป็นครูฝึกของสตรีผู้หนึ่งได้รับจากผู้ยิ่งใหญ่ในเครื่องแบบสีเขียวก็คือ มีบ้านพักหลังใหญ่โตในบริเวณสนามกอล์ฟกองทัพบก บางเขน โดยการอนุมัติของอุปนายคสโมสรเมื่อปี ๒๕๑๔ มีโทรศัพท์ติดตั้งถึง ๓ หมายเลข เพราะต้องติดต่อหน่วยงานต่างๆ มากมาย ซึ่งรวมทั้งหน่วยราชการ กองบัญชาการเขตชายแดนภาคใต้ ทงทหาร และตำรวจ ในกิจการส่งลูกกอล์ฟเข้ามาเป็นจำนวนมากโดยได้รับการยกเว้นภาษี นอกจากนี้ยังมีรถประจำตำแหน่งของทางราชการ หมายเลขทะเบียน ก.ท.ส. ๘๘๓๑ มาเป็นรถส่วนตัวของครูฝึกผู้นี้อีกด้วย

“ใช่ครับ เราเป็นเจ้าของหน้าของสนามกอล์ฟก็จำเป็นต้องมีบ้านหลังรถหลวงใช้ ไม่ได้ไปโกงใครเขามาครับ ส่วนโอเรื่องแคะคตจะเป็นเมียน้อยใครนะมันก็มีบ้าง แต่เป็นเรื่องเฉพาะตัวของเขา เราไม่เกี่ยว” บุคคลในสายงานของตระกูลทัพพวิบูลย์

ทวิช จตุละทรัพย์

คนหนึ่งกล่าวกับจตุรัส

อิทธิพลของครูฝึกแห่งสนามกอล์ฟกองทัพบก นอกจากจะมีอยู่ในหมู่นายทหารแล้ว ยังแผ่ไปถึงข้าราชการพลเรือนระดับสูงอีกด้วย ในตำแหน่งของชมสหายโทรศัพท์ทางไกลกรุงเทพฯ ปรากฏการติดต่อจากหมายเลขบ้านของครูฝึกสตรีผู้นี้ไปยังข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ที่ภารกิจกำลังปฏิบัติราชการอยู่ ณ พระตำหนักกึ่งพระราชวังเวสสน์ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๑๘

กีฬาที่นอกจากเป็นของคนชั้นสูงแล้วยังมีเรื่องราวขกยออันซ่อนเงื่อนในทางการเมืองอีกมาก การรัฐประหาร การต่อต้านรัฐประหารหรือการคบคิดทำการสำคัญในอดีตที่ผ่านมา สนามกอล์ฟที่มักเข้ามามีส่วนร่วมด้วยไม่มากนักน้อย วัฒนธรรมกอล์ฟ ในวงการเมืองยุคประชาธิปไตยทิม รมต. กลาโหม เป็นผู้มีอิทธิพลในวงการนี้ จึงเป็นสิ่งที่น่าจับตามองไม่น้อย

ตำรวจจับตำรวจได้ ตำรวจก็มาตำรวจได้ X

ข่าวการฆาตกรรมพันตำรวจเอก นรินทร์ วิทยาพิบูล รองหัวหน้ากอง วิชาการกรมตำรวจ และนายตำรวจ คนสนิทของพลตำรวจโทมนต์ชัย พันธกงชน รองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายปราบปราม เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน นับเป็นข่าวใหญ่ที่หลายฝ่ายให้ความสนใจอย่างมาก เพราะมีเบื้องหน้า เบื้องหลังที่ค่อนข้างซับซ้อน

ประการแรกผู้ตายเป็นตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ประการที่สองผู้ตายเป็นตำรวจคนสนิทของพลตำรวจโทมนต์ชัย พันธกงชน มอปราบที่ปราดเปรียวระดับหนึ่งของกรมตำรวจ ประการที่สาม ผู้ตายเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการวางแผน ตลอดจนสะสมงัดคิดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีทุกครั้งไป อาทิเช่น คดีลักพาตัวนางนงนุช ดันต์ สัจจา วางแผนจับตำรวจนายขนของเถื่อน รวมทั้งร่วมมือกระหับปัญหา เสนอปลดพันตำรวจเอกทิพย์เจริญ ชูเวช รองผู้บังคับการตำรวจสันติบาล ออกจากราชการระยะหนึ่ง

หลังจากที่พันตำรวจเอกนรินทร์ ถูกยิงตายในวันนั้น พลตำรวจโทมนต์ชัยเป็นผู้วางแผนจับกุมคนร้าย ก่อนเดินทางไปราชการภาคใต้ตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี โดยมอบหมายให้พลตำรวจโทณรงค์ มหานนท์ เป็นผู้ควบคุมเรื่อง ในฐานะรับผิดชอบเขตนครบาล อย่างไรก็ตามตำรวจในสต๊าฟของพลตำรวจโทมนต์ชัยเอง ก็มีความรู้สึกอื่น ๆ หนาวๆ กับ การติดตามเรื่อง บุคคลหลายฝ่ายที่เคยทำงานร่วมกับพลตำรวจโทมนต์ชัย กำลังอยู่ในภาวะขวัญเสีย

หนังสือพิมพ์หลายฉบับประโคมข่าวหลายกระแสออกมาแตกต่างกัน ในระยะแรก แต่ต่อมากกระแสข่าว จตุรัส ๑๖

เริ่มมาหยุดจุดใกล้เคียงกัน นั่นคือการสนับนฐานว่าคดีฆาตกรรมพันตำรวจเอกนรินทร์ เกี่ยวข้องกับคดีการจับกุมพันตำรวจเอกทิพย์เจริญ ชูเวช นายตำรวจผู้ใกล้ชิดพันตำรวจเอก นรินทร์กล่าวในเรื่องนี้ว่า “เก๊สปีเปอร์เซ็นต์สำหรับ कारวิเคราะห์ว่า รองฯ นรินทร์ฆาตกรรมเพราะอิทธิพลคดีทิพย์เจริญ ออกลีปเปอร์เซ็นต์ เป็นเพียงการหาหลักฐานเท่านั้น”

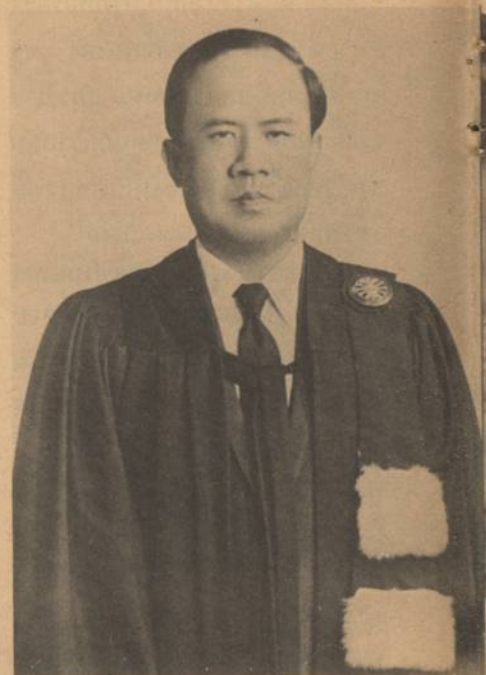
นายตำรวจกองปราบผู้หนึ่งกล่าวด้วยว่า ก่อนหน้าที่พันตำรวจเอก นรินทร์จะถูกฆาตกรรม ตำรวจนครบาลผู้หนึ่งโทรศัพท์มาเตือนเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ในกองปราบหลายคนให้ระวังตัว เนื่องจากมีเค้าว่า ตำรวจผู้หนึ่งของเกี่ยวกับคดีพันตำรวจเอกทิพย์เจริญถูกปองร้าย

หลังจากโทรศัพท์ดังกล่าวได้ผ่านพ้นไป เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบที่พัทพันในเรื่องนี้ระมัดระวังตัวกันมาก รวมทั้งพันตำรวจเอกนรินทร์เองก็ได้ยินเรื่องนมาก่อน ประกอบกับเสียงสภาพรถของ พตอ. นรินทร์

เล่าถึงถึงความเข็มเกรียมของพันตำรวจเอกทิพย์เจริญสมัยเป็นมือปราบชั้นนำทางภาคอีสานยุคก่อนนั้น เลื่องลือในหมู่ตำรวจมากนัก จึงทำให้หัวหน้าของคำเตือนจากโทรศัพท์ที่ดูขงขงชน “เขาเคยฆ่าคนมาไม่ต่ำกว่า ๕๐ คน” ตำรวจชั้นผู้ใหญ่คน หนึ่งกล่าว

นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ในกองปราบยอมรับว่า ปัจจุบันกองปราบได้แตกแยกเป็นหลายก๊ก ส่วนหนึ่งที่สนิทสนมกับพันตำรวจเอกทิพย์

พตอ. นรินทร์ วิทยาพิบูล

เล่นว่า “บุคคลที่สูญเสียผลประโยชน์
ในเรื่องจับคุณทิพย์เจริญนั้นแหละ
เป็นผู้สังหารโดยแท้จริง”

จากคดีดังกล่าวนี้เอง นายตำรวจ
หลายฝ่ายซึ่งเกี่ยวข้องกับพันตำรวจ
เอกนรินทร์ รวมทั้งस्ताฟของพลตำ
รวจโทมนต์ชัย เริ่มระแวงและหวาด
หวั่น พันตำรวจเอกไมตรี ชวลิตธารัง
รองหัวหน้ากองสวัสดิการ ซึ่งรู้จักมัก
คุ้นกับนายตำรวจผู้ตายเป็นอย่างดี
กลับปฏิเสธไม่รู้จักพันตำรวจเอก
นรินทร์และว่าไม่เกี่ยวข้องกัน ทง ๆ
ทมิเจ้าหน้าตำรวจเกือบ ๑๐ คนยืนยัน
ว่าทั้งสองคนเป็นเพื่อนสนิทกัน
มาก

ทางด้านนครบาล คดีฆาตกรรม
พันตำรวจเอกนรินทร์ ทำให้เจ้าหน้าที่
หลายฝ่ายงงและแตกแยกกันเอง
แม้แต่ระดับนายพลตำรวจก็ตาม คำ

ทิพย์เจริญ ชูเวช

เจริญ และมีข้อผูกพันกับภรรยา
ตำรวจเอกทิพย์เจริญถูกจับกุมก็มีบ้าง
อาทิเช่น พันตำรวจเอกปฐม บุญ
เกียรติ ผู้กำกับ ๒ กองปราบปราม และ
พันตำรวจเอก ดาวรงค์ สุรรพศิริ
ผู้กำกับ ๑ กองปราบปราม ซึ่งถูกตั้ง
คณะกรรมการสอบความผิดทางวินัย
เนื่องจากการปล่อยตัวพันตำรวจเอก
ทิพย์เจริญในวันเกิดเหตุ ซึ่งพลตำ
รวจตรีจันดี สุรชาติ เคยกล่าวใน
เรื่องนี้ว่า “ผลการพิจารณาความผิด
ทางวินัยของนายตำรวจทั้งสองนั้น
อยู่กับคำให้การของพันตำรวจเอก

รถตำรวจชนของเดือน

ทิพย์เจริญ ชูเวช ถ้าคุณทิพย์เจริญให้
การเป็นผลต่อพวกเขา โทษทางวินัย
ของเขาก็จะเบาลง” นัยหมายความว่า
พันตำรวจเอกปฐม และพันตำรวจ
เอกดาวรงค์จะต้องถือเอาพันตำรวจ
เอกทิพย์เจริญเป็นประ โยชนที่จะทำ
ให้ตนไม่ต้องตก ไล่ออกจากราชการ
กรณีทมิข่าวว่าได้ปล่อยให้ พตอ.ทิพย์
เจริญหลบหนี ไปจากที่เกิดเหตุ

นายตำรวจอาวุโสยศพลตำรวจ
ตรีผู้หนึ่งกล่าวกับ จดรัสว่า คดีฆาต
กรรมพันตำรวจเอกนรินทร์มีส่วน
เกี่ยวข้องกับการจับกุมพันตำรวจเอก
ทิพย์เจริญแน่นอน “เราสกรินมาแล้ว
หลายประเด็น มันมี ๘๐ เปอร์เซนต์
เท่ากรณีคุณทิพย์เจริญ แต่ไม่ใช่
หมายความว่าผมกล่าวหาว่าคุณทิพย์
เจริญเป็นผู้ฆาตให้ฆ่าคุณนรินทร์
แต่อาจเป็นไปได้ที่ผู้คุมแค้นเนื่องจาก
เจ้านายของตนถูกเล่นงาน”

แหล่งข่าวดังกล่าวเปิดเผยต่อ
ไปอีกว่า นอกจากความขัดแย้งภายใน
ตำรวจกองปราบแล้ว การแก่งแย่ง
ในกรมตำรวจยังคงมีกลิ่นอยู่ คดีฆาต
กรรมนายตำรวจเรองนี้ เขาจึงเชื่อว่า
ตำรวจบางกลุ่มมีส่วนรู้เห็นและให้
การสนับสนุน โดยทมิขยไว้ให้คิด

กรณี ทิพย์เจริญ เกิด ๒๐/๑๒/๖๖ กทม. มีประวัติ...

วิจิตร มหาสิน : “ผมเห็นใจคนติดคุก”

“ผมพบคนของแอมเนสตี้ครั้งแรก เมื่อผมไปประชุมที่เบลเยียมพร้อมกับคุณสนั่นกลางบัทแล้ว ต่อมาเขาก็ให้ผมส่งข่าวคราวเกี่ยวกับนักโทษในเมืองไทยให้ และบอกให้ผมหาทางช่วยเหลือ” วิจิตร มหาสิน ผู้ตกเป็นข่าวบนหน้าหนังสือพิมพ์เมื่อต้นเดือนนี้ หลายฉบับในกรณีการขอประกันตัวผู้ต้องหา ๔ ใน ๕ คน ของคดีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์จากอ้อมน้อยกล่าวกับ จตุรัส ถึงความสัมพันธ์ของเขาต่อองค์การนิรโทษ

กรรมสากล (Amnesty International) อันเป็นองค์การที่เขาใช้อ้างอิงในการขอประกันตัว

จดหมายจากนางสาวสเตฟานี แกรนท์ (Stephanie Grant) ตัวแทนองค์การแอมเนสตี้ผู้เข้าสังเกตการณ์การประชุมปัญหาทางด้านแรงงาน ที่จัดขึ้นโดยองค์การกรรมกรคริสเตียนโลก ที่เบลเยียม ที่มถึงนายวิจิตร มหาสิน ภายหลังจากการทำความรู้จักกันในที่ประชุม ได้ขอให้ นายวิจิตรติดต่อส่งข่าวคราวกับนายหวาง (W. Huang) ผู้ทำงานในตำแหน่งหัวหน้าการวิจัยทางเอเชีย (Head of Asia Research) ขององค์การแอมเนสตี้ตลอดจน พร้อมกับนั้น ทางองค์การแอมเนสตี้ได้ส่งจดหมายข่าวรายเดือนให้นายวิจิตรอ่านในฐานะผู้สนใจด้วย

“เขาไม่ได้สั่งให้ผมประกันโดยตรงหรือครับ ผมเองเคยติดคุกสมัยสฤษดิ์นะครับ รัฐบาลติของการติดคุกก็ จึงอยากช่วยเหลือ ตอนแรกก็คิดจะใช้ช้อมูลลึกลับของหน่วยงาน ผมกำลังร่วมก่อตั้งอยู่กับคุณสนั่น แต่เป็นเรื่องราวการเมือง มลนิธิเกี่ยวกับการเมืองไม่ได้ ผมจึงถือว่า ผมกระทำไปในนามตัวแทนของแอมเนสตี้” นายวิจิตรบอกเล่าเหตุผลรวมทั้งสาเหตุที่ทำให้เขาจำต้องอ้างอิงถึงองค์การต่างประเทศในการขอประกันตัวนายพรหมา นานอก นายรินทร์ อภรณ์รัมย์ นายทองเหลือง มงคลกุล และนายวันทา รุ่งฟ้า กรรมกร ๔ คน ผู้ติดร่างแหข้อหาครอบจักรวาลของทางเจ้าหน้าที่

ตำรวจมาพร้อมกับเพื่อนอีก ๕ คน เมื่อเดือนมีนาคม

กับคำถามถึงเหตุผลที่ทำให้เขาจะจับประกันเฉพาะ ๕ คนนี้ ทั้ง ๆ ที่ผู้ถูกจับในคดีเดียวกันมีอยู่ ๘ คนด้วยกัน นายวิจิตรก็ขานแจงว่า หลังจากที่เขาได้ไปเยี่ยมผู้ต้องหาเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคมแล้ว เขาก็ได้โทรศัพท์คุยกับนายทองใบ ทองเปาด์ ทนายของผู้ต้องหา และได้บอกให้นายทองใบเป็นผู้ประกันผู้ต้องหาอีก ๕ คนที่เหลือ “หลักที่พี่ยผมมอบกับบ้านผมตราราคาได้แสนเดียว”

แต่นายทองใบ ผู้มีความรักกับนายวิจิตรมาแต่ครั้งที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำลาดยาวด้วยกัน และเคยให้นายวิจิตรเข้าร่วมทำงานอยู่ในสำนักงานทนายความของเขาที่หนึ่ง ชุแจ้งกับจตุรัสว่า “คุณวิจิตรโทรมาถามความเห็นผมว่า ขัดข้องไหมหากเขาจะประกันผู้ต้องหา ผมก็ตอบไปว่า เรืองนองแล้วแต่ตัวผู้ต้องหาเอง ผมเองไม่อาจจะอนุญาตหรือไม่อนุญาตใดๆ ได้ทั้งสิ้น เป็นสิทธิของผู้ต้องหาเต็มที่ และผมยืนยันได้ว่า คุณวิจิตรไม่ได้บอกให้ผมประกันอีก ๕ คนที่เหลือ และหากแม้คุณวิจิตรจะคิดอย่างนั้นก็ตามก็ไม่มีเหตุผลอะไรเลยที่ผมจะต้องไปแบ่งประกันอะไรกันกับคุณวิจิตร”

ผู้เคยทำงานด้านแรงงาน ในยุคที่พลังกรรมกรมีการจัดตั้งกันคึกคักระหว่างช่วงก่อนปี พ.ศ. ๒๕๐๐ เบ็ดแผยประวัติของนายวิจิตรว่า นายวิจิตรเป็นผู้หนึ่งที่เคลื่อนไหวอยู่ในวงการแรงงานสมัยนั้น โดยร่วมอยู่ในว่าที่คณะกรรมการบริหาร ของสภากรรมกรแห่งประเทศไทย ซึ่งมีนายศุภชัย ศรีสวัสดิ เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงในการจัดตั้งขึ้นมาจากกลุ่มกรรมกร ๑๖ หน่วย ที่นายประเสริฐ จำปาลมจิต เป็นผู้

คณะกรรมการแห่งประเทศไทยกำลังรอการอนุมัติให้จัดตั้งขึ้นได้ ตามกฎหมายจากทางราชการยื่นเอง คณะทหารที่นำโดยสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ก็เข้ายึดอำนาจทางการเมืองจากรัฐบาลจอมพล ป. นักเคลื่อนไหวทางแรงงานทั้งหลาย ต้องหลบหน้ามืดลงปฏิบัติการใต้ดิน โดยออกไปปลิวต่อต้านคณะรัฐประหารได้สองสามฉบับ

นายวิจิตร มหาสิน ถูกทางตำรวจจับได้เป็นคนแรกในหมู่เพื่อนฝูง ด้านแรงงานด้วยกัน และอย่างน่าประหลาดใจ ไม่กี่วันภายหลังการจับกุมตัวนายวิจิตรได้ พรรคพวกที่หลบซ่อนตัวอยู่ในที่ต่างๆ จะไม่มีใครสืบพบได้ นอกจากคน “วงใน” ด้วยกันเอง ก็ถูกจับกุมกันได้ระนาว ทำให้ผู้ถูกจับหลายคนอดที่จะเกิดความคลางแคลงในแหล่งข่าวของทางตำรวจไม่ได้ว่า เป็นใครกันที่จะระบุที่อยู่ของพวกเขาได้รวดเร็วและครบครันเช่นนั้น

ภายหลังจากการจองจำ ๘ ปี จาก ๒๕๐๒ ถึง ๒๕๑๐ นายวิจิตรก็เห็นทำงานด้านแรงงานที่อยู่ในภาวะมืดมนในขณะนั้น ไปทำงานอยู่ในสำนักงานทนายความของทนายใหญ่มารุต บุนนาค และต่อมาได้ย้ายไปประจำอยู่ที่สำนักงานของทองใบทองเป่าดี อยู่ระยะหนึ่ง

เมื่อความเคลื่อนไหวด้านแรงงานคลี่คลายออกครั้ง หลังเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม สามบทแล้วเขาก็ชวนเข้าจับงานด้านแรงงานอีกครั้ง โดยร่วมก่อตั้งสมาคมลูกจ้างโรงแรม และหอพักกับผู้นำกรรมกรคนสำคัญยุคหลัง ๑๔ ตุลาฯ เทอดภูมิ ใจดี โดยในระยะนั้น นายสนั่น วงศ์สุธี นักเคลื่อนไหววงการแรงงานผออดาว ก็ยังร่วมงานอยู่ในสมาคมนี้ด้วย

เมื่อเทอดภูมิเดินทางไปบนถนนคน

ละสายกับสนั่น วิจิตรได้เลือกที่จะเดินไปบนถนนสายเดียวกับสนั่น เขาเดินทางไปประชุมทั้งในเอเชีย และยุโรปในปัญหาการจัดตั้งองค์การแรงงานตามแนวทางของโลกทุนนิยมยังประเทศนั้นประเทศนหลายต่อหลายครั้ง ทั้งตามลำพัง หรือพร้อมๆ กับเพื่อนใกล้ชิดของเขา และในระหว่างนั้นเอง เขากำลังร่วมอยู่ในการจัดตั้งมูลนิธิศูนย์แรงงาน ทัมนายสนั่น วงศ์สุธี เป็นประธาน ซึ่งมีสำนักงานชั่วคราวอยู่ในบริเวณของบริษัทแบดเตอร์ยวซ่า บริษัทในความครอบครองของ รอ. ชาญ มนุชธรรม แห่งพรรคชาติไทย

การออกโรงมาขอประกันตัวกรรมกร ๔ คน ซึ่งเขาเองก็บอกกับจตุรัสว่า “ผมไม่เคยรู้จักมาก่อนพบครั้งแรก เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม เมื่อผมไปขอเยี่ยม” ด้วยโดนจับบ้านส่วนตัวของเขา เพียงเพราะเหตุผลที่ว่า “เห็นใจผู้ที่ถูกคิดคุก” และยังมีองค์การนิรโทษกรรมสากลมารับรองการกระทำของเขาครั้งนี้ทำให้ชื่อของเขาไม่เพียงกระฉ่อนอยู่ในหน้าหนังสือพิมพ์ภายในประเทศ เจ้าหน้าทขององค์การแอมเนสตี้ผู้เคยเดินทางผ่านประเทศไทยเมื่อเร็วๆ นี้ และ

“เรามาด้วยกัน เราต้องไปด้วยกัน”

กำลังดำเนินการประชุมงานทางด้านเอเชียอยู่ที่ญี่ปุ่น ในขณะที่เกิดเรื่องขึ้น ก็ปฏิเสธมากับคนไทยผู้เข้าร่วมประชุมครั้งนั้นว่า เขาไม่เคยรู้จักนายวิจิตรมาก่อน ทั่วๆ ทัมนายวิจิตรอ้างว่า ขณะที่เจ้าหน้าที่สนั่นเดินทางผ่านเมืองไทย เขาได้พาไปเยี่ยมผู้ต้องหาการเมืองเขาสายจีนรอเนรเทศสองคนที่บางเขนมาแล้ว ขณะเดียวกัน สำนักงานใหญ่ขององค์การแห่งนครกรุงลอนดอนในประเทศอังกฤษก็ได้ตอบปฏิเสธความเป็น “ตัวแทน” ขององค์การนี้ ประจำประเทศไทยของนายวิจิตรไปแล้ว ก็กำลังตรวจสอบความสัมพันธ์ที่แน่ชัด ทัมนายวิจิตรมีต่อองค์การนี้อยู่

ผู้ต้องหาทั้ง ๔ ที่ได้รับการเสนอประกันนั้นได้ปฏิเสธความหวังดีที่ไมกระจางของนายวิจิตร ด้วยเหตุผลที่ว่า ขอด้อยหลัก “มาด้วยกัน ไปด้วยกัน” กับเพื่อนร่วมชะตากรรมอีก ๕ คน และกว่าคดีของพวกเขาจะขบวนพิจารณากันในชั้นศาล ก็ไม่มีใครตอบได้ว่าจะมีผู้อาสาประกันตัวให้ อย่างไรก็ตามผู้ชอบมาพากลเช่นนี้ออกหรือไม่

เจ็บ เมื่อตำรวจใช้กำลังรุนแรงเข้า
ปราบปรามการเดินขบวนของกรรม
กรกว่า ๑๐,๐๐๐ ในบริเวณรัฐสภา
เพื่อคัดค้านกฎหมาย บรรดานัก
หนังสือพิมพ์ และผู้พิมพ์ในกรุง
เอเธนส์ต่างพากันหยุดงานประท้วง
กฎหมายสหภาพแรงงาน และการ
ปฏิบัติต่อนักหนังสือพิมพ์อย่างไม่เป็น
ธรรมในการเดินขบวน เป็นเวลา
๒๔ ชั่วโมง

รัฐบาลกล่าวหาว่าพรรคคอม
มิวนิสต์กรีซ และขบวนการสังคมนิ
ยม แพน เฮเลนนิค ชงนำโดยนาย
อันดรออส ปาบินดริอู เป็นผู้ยุยงให้
เกิดเหตุการณ์ร้ายนั้น ส่วนนายปาบิน
ดริอู กล่าวหาว่าเป็นการกระทำของ
ตำรวจบางคน และพวกที่สนับสนุน
คณะเผด็จการทหารที่ถูกโค่นล้มไป
แล้ว ซึ่งพูดว่าต้องการโค่นล้มรัฐบาล
ประชาธิปไตย

ในวันที่ ๕ พฤษภาคม ชาวกรีซ
จำนวนกว่า ๒๐๐,๐๐๐ คน ตะโกน
คำขวัญต่อต้านคณะเผด็จการทหาร
ชุดก่อน และเรียกร้องให้ถอนฐาน
ทัพอเมริกันออกจากกรีซ พากันเดิน
ขบวนในเมืองเอเธนส์ ผ่านโลงศพ
ของอเล็กซานเดอร์ ปานากูลิส อดีต
สมาชิกรัฐสภา ซึ่งถูกรถชนตาย

คาสโตร

ประธานาธิบดีคาสโตรประกาศ
ว่าคิวบาจะถอนทหารที่ส่งเข้าไปช่วย
เอ็มพีแอลเอ ในสงครามกลางเมือง
ในอังกโกลาแล้ว แต่ก็จะไม่ให้เร็วหรือ
ช้าเกินไป เพื่อช่วยฝึกหัดจัดตั้ง และ
ติดอาวุธให้กับกองทัพอังกโกลา โดย
ช่วยกันกับทหารรัสเซียด้วย

คาสโตรยังเตือนว่า “พวกจักร
วรรดินิยมจะต้องไม่เข้าใจผิดคิดว่า
ทหารคิวบาในอังกโกลาจะไม่สามารถ
ต่อสู้กับ ‘ผู้บุกรุก’ ได้”

เมื่อเร็วๆ นี้คาสโตรและประธาน
าธิบดีเนโด้แห่งอังกโกลาเพิ่งเซ็นสัญญา
ร่วมมืกระหว่างกัน โดยทางคิวบา
จะค่อยๆ เพิ่มความช่วยเหลือให้มาก
ขึ้น ในขณะที่จะค่อยๆ ถอนกองทัพ
ออก แม้ว่าจำนวนเจ้าหน้าที่ทางเทคนิ
คจะเทียบไม่ได้กับจำนวนทหารที่
คิวบาเคยส่งมาก่อนก็ตาม แต่ทั้งคิว
บาและสหภาพโซเวียตก็จะไม่เข้าไป
ยุ่งเกี่ยวในการสร้างกองทัพอังกโกลา
อีกต่อไป

คิวบาเคยส่งกองทหารของตน
เข้าไปในรัฐอาฟริกาตะวันตกครั้งแรก
เมื่อปีที่แล้ว พวกแรกที่ส่งไปเป็น
“กองทหารต่อสู้พิเศษ” ชนนำสังกัด
กระทรวงมหาดไทย เพื่อสะกดกบนิ
ให้ทหารอาฟริกาใต้รุกอังกโกลาจาก
ทางใต้ หน่วยอื่นๆ ต่อมาได้แก่ หน่วย
ทหารปืนใหญ่ หน่วยทหารช่าง ทหาร
ประจำจรวดต่อสู้ รวมทั้งทหารที่คัด
เลือกจากกองทัพสังกัดกระทรวงมหาด
ไทย

ประธานาธิบดีคาสโตรไม่ได้พูด
ถึงจำนวนทหารทั้งหมดที่ส่งเข้าไปใน
อังกโกลา จำนวนที่จะยังคงอยู่ หรือ
อัตราที่จะถอนออก แต่เมื่อเร็วๆ นี้
นายคิสซิงเจอร์กล่าวว่า ทหารคิวบา
ถอนออกจากอังกโกลาไปอัตราวันละ
๓๐๐ คน

พระสงฆ์ลาวเข้าร่วมสัมมนา

วิทยุเวียงจันทน์รายงานเมื่อวันที่
๘ มิถุนายนว่า มีพระสงฆ์เวียงจันทน์
กว่า ๒๐๐ รูป เข้าร่วมการสัมมนาใน
ปัญหา “ปลูกประชาชนให้มีจิตใจรัก
ประชาธิปไตย ความเป็นธรรมที่ปฏิ
วัติ และสถานะของพระพุทธศาสนา
ในระบอบการปกครองใหม่”

ชาวเวียดนามปลอมเอกสาร เพื่อลภัย

รายงานจากฮองกงกล่าวว่า มี
การใช้ पासปอร์ตอังกฤษและเอกสาร
อย่างอื่นๆ เพื่อให้ประชาชนบางคน
ในเวียดนามออกมาได้โดยผ่านทาง
ฮองกง

แหล่งข่าวแจ้งว่าเอกสารปลอม
เหล่านี้ทำจากสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็น
แหล่งที่ผลิตภัยชาวเวียดนามจากไซ
บอนจำนวนมากตั้งถิ่นฐานอยู่ แล้ว

ส่งเข้าไปในเวียดนามโดยผ่านเส้นทาง
ทางฮ่องกง แต่ถูกทางการตรวจพบ
เสียก่อน ปรากฏว่าเป็นพาสปอร์ต
อังกฤษปลอมถึง ๒๑ ราย รวมทั้งบัตร
ประจำตัวและใบอนุญาตให้เข้าประ
เทศปลอมด้วย เจ้าหน้าที่จับผู้ต้อง
สงสัยชาวฮ่องกงได้ ๑ คน ส่วนอีก
คนหนึ่งหนีไปสหรัฐอเมริกาเมื่อนับ

ฝ่ายขวาอาร์เจนตินา ปฏิบัติการรุนแรง

จำนวนชาวสหพันธมทวมก
ยังชนของบรรดาฝ่ายซ้าย ผู้นำกรรม
กร ผลักดันการเมือง และนักวิชา
การที่ถูกกลุ่มมือสังหารฝ่ายขวาใน
อาร์เจนตินาฆ่าตาย ทำให้ภาพพจน์
ของความรู้จักกันขณะนั้นซึ่งขณะ
เผด็จการทหารอายุ ๒ เดือนพยายาม
สร้างชนเพื่อบดบังสายตาชาวต่าง
ประเทศต้องสลดลง อย่างน้อยผู้คน
จำนวนกว่า ๒๕๖ คน ซึ่งส่วนใหญ่
เป็นพวกนิยมซ้ายหรือเสรีนิยมถูกฆ่า
ตายเมื่อคณะทหารโค่นล้มรัฐบาล
เปเรง เมอวันที่ ๒๔ มีนาคม ยังเกิด
กรณี ลักพา-ฆ่า ผลักดันการเมือง
ทุจริตกัน ๒ ศพคือ นักการเมือง
ชาวอูรูวัย อดีตวุฒิสมาชิก เซลมารี
มิเชลลินี และสมาชิกรัฐสภา เฮ็ค
เตอร์ กูเทียเรส จุดประกายให้เกิด
การวิพากษ์วิจารณ์ในระดับระหว่าง
ประเทศอย่างกว้างขวาง และอาจทำ
ให้ไม่ได้รับสันเขือต่างประเทศซึ่ง
อาร์เจนตินากำลังต้องการอย่างยิ่ง
บทบาทของหนังสือพิมพ์ นิว
ยอร์ค ไทม์ ฉบับวันที่ ๒๖ พฤษภาคม
กล่าวว่า มีการปราบปรามกองจรรยา
ในเมืองของฝ่ายซ้ายอย่างถอนราก
ถอนโคน กองทหารอาร์เจนตินาเร่ง

เช่นฆ่า ทรมาณ จับกุมคุมขัง และ
ปราบปรามอย่างไม่ไว้หน้า ทำให้
รำลึกถึงการปราบปรามอย่างทารุณ
โหดร้ายที่เกิดขึ้นในซีกหลังจากการ
โค่นล้มประธานาธิบดี ซัลวาดอร์ อัล
เลนเด ในปี ๒๕๑๖

หัวหน้าคณะรัฐประหารอาร์เจนตินา

นิตยสาร ลาติน อเมริกา รัย
งานว่า กลุ่มล่าสังหารฝ่ายขวา ซึ่ง
จัดตั้งกันจับเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ฝังรากลึก
อยู่ในกองทัพ และปฏิบัติการอย่าง
อิสระภายใต้คำบัญชาของนายพล
จอร์จ วิเดลา ต้องการให้รัฐบาลดำเนิน
การปราบปรามอย่างหนักหน่วง
ต่อไป และพวกนกลังมือกระทำกัน
อย่างเหี้ยมโหดที่สุด ตำนักข่าวรอย
เตอร์ เคยรายงานว่ พบศพเหยื่อ
๑๑ ศพที่แม่น้ำพลาตานอกเมืองบูโนส
แเอเรส มีร่องรอยของการถูกรังแก
อย่างมาก รวมทั้งการทารุณทางเพศ
อีกด้วย
ในขณะเดียวกัน สถานทูต
อเมริกา ในบูโนสแเอเรสรายงานว่า
เกเวนดา โลเปซ อายุ ๒๔ กล่าวว่
เธอถูกทุบตีและช็อกด้วยไฟฟ้าตั้งแต่
ถูกจับโดยพวกทหารในวันที่ ๓๐ เม
ษายน โทษฐานแจกจ่ายใบปลิวของ
ฝ่ายซ้ายในโรซาริโอ

ชัยชนะทำให้เวียดนาม กำลังรบเข้มแข็ง

สงครามกลางเมืองที่เกิดขึ้นนาน
กว่า ๒๕ ปีในเวียดนาม ทำให้เวียด
นามเหนือเป็นหนึ่งในบรรดากองทัพ
ที่ใหญ่ที่สุด กองทหารประจำการถึง
๘๐๐,๐๐๐ คน ซึ่งมากเป็นสองรอง
จากจีนในอาณาบริเวณเดียวกัน และ
ไม่มีท่าทีว่าจะลดน้อยลงแต่อย่างใด
พร้อมกันนั้นก็เป็นกองทัพที่มีอาวุธ
ยุทโธปกรณ์ทันสมัยที่สุด ท่ออเมริกัน
ทิ้งไว้ ให้เมือคราวลูกสะทกแตกทัพ
จากเวียดนามได้ มูลค่าประมาณ ๕
พันล้านบาท ตามที่กระทรวงกลา
โหมสหรัฐ ฯ ประเมินไว้
เวียดนามเหนือยังยึดได้คลังแสง
อาวุธมูลค่า ๑๒ พันล้านเหรียญ ซึ่ง
ประกอบไปด้วยรถถัง ๑,๒๐๐ คัน
เครื่องบินต่อสู้ ๔๕๐ ลำ บินใหญ่
๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ กิระบอิก และเครื่อง
อุปกรณ์เรดาร์ รวมทั้งสนามบินและ
ท่าเรือรบที่อ่าว คัม รันห์ อีกด้วย
ซึ่งอันที่จริงเวียดนามก็ไม่ได้ต้องการ
อะไรมากมายนัก เนื่องจากได้รับรถ
ถัง บิน และจรวดจากทางจีนและ
รัสเซียเขยื้อยแล้ว
สิ่งนี้ทำให้เกิดความกลัวกันทั่ว
ไปในหมู่ประเทศเอเชียที่ไม่ใช่คอม
มิวนิสต์ว่า เวียดนามจะขายอาวุธ
ราคาถูกให้กับผู้ก่อการร้ายคอมมิว
นิสต์ของประเทศตน ทั้ง ๆ ที่ไม่เคย
ปรากฏหลักฐานว่า เวียดนามเคยทำ

อย่างนั้นแต่อย่างใด นอกจากมีราย
งานข่าวที่ไม่น่าเชื่อว่า เมื่อปลาย
ยุคสงครามเย็น. ๑๖ จำนวน ๑๕,๐๐๐
กระบอกให้กับพวกกบฏมุสลิมใน
ฟิลิปปินส์ กระนั้นทั้งไทยและมาเลเซีย
ต่างก็กลัวว่า ตั้งแต่ยุคใบไม้ผลิ
แล้ว พวกผู้ก่อการร้ายติดอาวุธที่
ชน คอ มบบนเอ็ม. ๑๖ และเอ็ม. ๑๘
ใช้แทนปืนทำเอง แต่ก็ไม่ม้หลักฐาน
ว่า ผู้ก่อการร้ายในไทยซังมีกว่า
๑๐,๐๐๐ คน และมาเลเซีย มีการ
ปฏิบัติการรุนแรงชนแต่ประการใด
แม้จะมีข่าวว่า ได้รับการอุดหนุนจาก
เวียดนามเหนือ

ประเมินกันว่าทหารเวียดนาม
เหนือประมาณ ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ คน
ในเขตลาวตามชายแดนด้านตะวันออก
ออกเฉียงเหนือและตะวันออกของ
ไทย ซึ่งให้การสนับสนุนต่อผู้ก่อการ
ร้ายไทยทางด้านอาวุธและการฝึกหัด
อบรมทั้งในลาวและที่หมู่บ้านใกล้เคียง
นอย เพื่อลอบยิงพลของจีนที่ม้ตอ
ฝ่ายไทยมาเป็นเวลานานลงบ้าง แต่
ก็ไม่มีการคาดว้เวียดนามเหนือจะใช้
วิธีประจันหน้ากับทางการไทยโดยตรง
เนื่องจากทางชานอ้อยเองก็ต้องยังกับ
การฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจหลังสงคราม
ชนใหม่ และยังมีปัญหาคนเวียดนาม
ใต้ตง ๒๐ ล้านคน

อย่างไรก็ตามเมื่อเดือนที่แล้ว หนังสือ
สอพิมพ์ทางการของเวียดนามเหนือก็
เคยเรียกร้องให้กลุ่มใต้ดินทั้งหลายใน
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้แข่งขันใน
การโค่นล้มรัฐบาลที่ไม่เป็นคอมมิวนิสต์
ในเอเชียใต้มากยิ่งขึ้น

Baltimore News-American
๑๒ พฤษภาคม ๒๕๑๙

กองกำลังฝ่ายมุสลิม หน้าโรงแรมซอติเคย์อินน์

บ้านเขา

ตะวันออกกลาง : ทางตันของสัมพันธอันสับสน

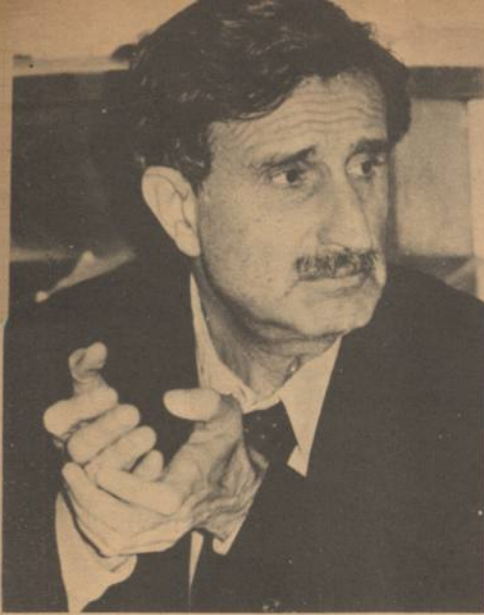
“การแทรกแซงเข้าไปในเลบานอนของซีเรีย เป็นปัญหาของการที่พี่น้องช่วยเหลือพี่น้อง” นายอิตตลาห์ ไอ อิตตลาห์ เจ้าหน้าที่ฝ่ายหนังสือพิมพ์สถานทูตอียิปต์ประจำกรุงเทหะกล่าวกับจอร์สเป็นการเกริ่นนำ ก่อนที่จะพูดต่อไปเมื่อถูกจอร์สถามว่า เขาเรียกการกระทำครั้งนี้ว่าเป็นการช่วยเหลือหรือ

“เปล่า อิสราเอลอยู่เบื้องหลังเรื่องนี้ เขาต้องการแบ่งแยกเลบานอน พวกเขาอเมริกันคงช่วยเหลือพวกเขาอยู่ไม่มากนักนอย อิสราเอลต้องการให้อาหรับแตกแยกและเกิดการต่อต้านซึ่งกันและกัน ในเลบานอนมีปัญหามานานแล้ว และการแปรความสัมพันธ์จากโซเวียตมาสู่สหรัฐนั้นผมคิดว่าเป็นการกระทำที่ฉลาดมากของพวกเขาทีเดียว”

ปัญหาตะวันออกกลางเป็นเรื่องเรื้อรังมานาน และดูจะยุ่งยากจนไม่มีวันจบสิ้นได้ง่ายๆ แก่ภายในกลุ่ม

ประเทศเหล่านั้นด้วยกันเองก็ยุ่งยากพออยู่แล้ว ยิ่งถ้ามหาอำนาจใหญ่สองรายพากันไปเปิดเวทีช่วงชิงอิทธิพลกันทนน ก็เลยยังทำให้เรื่องราวยุทธกันขึ้นไปอีก ปัจจุบันเลบานอนกำลังเป็นจุดระเบิดอันอันตราย และซีเรียกำลังเล่นบทบาทที่ถูกลูกทั่วโลกจับตามอง เจ้าหน้าที่ทหารขององค์การปลดแอกปาเลสไตน์แถลงว่า กองกำลังของซีเรียในเลบานอนนั้น มีถึง ๒๕,๐๐๐ คน

การที่ซีเรียส่งกองทหารเข้าไปในเลบานอน เหมือนจะยั่วว่าทุกคนสามารถ “ปฏิบัติการได้อย่างเสรี” ในดินแดนแถบนั้น ทำให้เกิดคำร้ทจะร้อทในภาวะ “รักษาสันติภาพ” แถบที่ราบสูงโกลัน ภายใต้อาณัติของสหประชาชาติ ซึ่งเดิมจะต้องสิ้นสุดลงในวันที่ ๓๐ พฤษภาคมนี้ เมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมา เกิร์ตวอลด์โฮล์ม เลขาธิการสหประชาชาติประกาศว่า ประธานาธิบดีคอสตาด

คามาล จัมบลัท นักสังคมนิยมชั้นนำในเลบานอน

ผ้าขนหนูสลิมนำภาพพระแม่มารีย์ติดข้างรถลงในการรุกรานพื้นผิวยุโรปตะวันออก

แห่งชเรย์ ก็เห็นด้วยกับการขุดเวลา
ภาวะรักษาสันติภาพดังกล่าวอย่าง
ปราศจากเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น

อิสราเอล เคยประกาศเห็นชอบ
กับการต่ออายุสภาพคุ้มครองสันติ
ภาพจนมา และแสดงท่าทีโกรธเป็น
ทุนเบนไฟ เมื่อดอแลด์ใหม่กำหนด
การเดินทางพิเศษไปตามศักดิ์เพื่อ
ปรึกษาหารือเรื่องกับอัสอาด ผู้สั่ง
เหตุการณ์ทางการเมืองบางคนเชื่อว่า
ชเรย์และอิสราเอลได้ทำความเข้าใจ
กันอย่างลึกซึ้งแล้วสองเดือนก่อนหน้า
นั้น ขณะเมอชเรย์ส่งกองทหารรุ่น
แรกข้ามพรมแดนเลบานอนไป ใน
ครั้งนั้น มีรายงานข่าวสถานทูตสหรัฐ
ในชเรย์และอิสราเอลต่างพยายาม
ชักจูงให้ทั้งสองประเทศเชื่อในเจต
นาารมณ์ของอีกฝ่ายหนึ่ง โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง เพื่อนั้นให้อิสราเอลแน
ใจว่าชเรย์จะไม่รุกเข้ามาในพรมแดน
ของอิสราเอล แต่จะจำกัดตัวอยู่ทาง
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของเลบา
นอน

การเคลื่อนไหวของทหารเข้าไปครั้ง
ล่าสุดของชเรย์ เกิดตามติด ๆ มากับ
การเริ่มต้นขุดเวลาข้อตกลง

เรื่องทราบสูงไกลนั้น ถือเป็นการ
กระทำอันกล้าเสี่ยงของอัสอาดทีเดียว
เพราะเขาทำทาทงต่อมิตรและศัตรู
กองทหารและรถถังของชเรย์เคลื่อน
ตัวข้ามพรมแดนเข้าไปในเลบานอน
ก่อนที่นายโคซกิน นายกรัฐมนตรีโซ
เวียต จะเดินทางไปถึงตามศักดิ์หลาย
ชั่วโมง

มิใช่ที่โซเวียตจะได้ชื่อว่าเป็นความ
สัมพันธ์อันแน่นแฟ้นกับชเรย์ก็ตาม
แต่นโยบายของอัสอาดต่อเลบานอน
นั้นก่อให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์อย่าง
หนักจากอริก ซึ่งก็เป็นพันธมิตรที่ใกล้
ชิดที่สุดของมอสโคว์ในตะวันออก
กลาง ทั้งยังเป็นเหตุที่โคซกินแฉลง
เป็นแห่งแรกในการเดินทางเยี่ยม
เยือนกลุ่มประเทศอาหรับครั้งนั้น หาก
โคซกินหวังที่จะไกล่เกลี่ยชเรย์และ
ปาเลสไตน์ การกิจของเขาจะต้อง
หนักหน่วงขึ้นอีกหลายเท่าตัวทีเดียว

อิสราเอลศัตรูคู่แค้นของชเรย์
นั้น กำลังประจันหน้ากับการกระทำ
บางอย่างที่ส่งผลให้เกิดความเขม็ง
เกลียวในคณะรัฐบาลอันเกิดจากการ
โจมตีของฝ่ายขวา หนังสือพิมพ์บาย
ซอ มาร์ฟี ตีพิมพ์บทบรรณาธิการ

ฉบับประจำวันที่ ๑ มิถุนายน กล่าวว่า
แม้กำลังจากภายนอกที่เข้มแข็ง
เกรียงไกร และยิ่งใหญ่เท่านั้น จึง
จะสามารถยุติการสังหารในเลบานอน
ได้ และก็แสดงความสงสัยในความ
เป็นไปได้ในข้อที่ว่า ชเรย์จะเป็น
“พลัง” อันนั้นได้หรือไม่ ทั้งยัง
เรียกร้องให้รัฐบาลสำรวจทบทวน
ฐานะของตนเสียใหม่ และ “ก้าวไป
แต่ละก้าวด้วยความระมัดระวังอย่าง
สูง แต่ความระมัดระวังนั้นจะต้องไม่
ออกมาในรูปของการยอมปล่อยให้ช
เรย์เข้ามาสั่งสลับอยู่ทางพรมแดน
ด้านเหนือของประเทศเรา”

คามาล จัมบลัท นักสังคมนิยม
ชั้นนำของเลบานอน ส่งสาส์นถึง
โคซกินในตามศักดิ์ ขอร้องให้โซ
เวียตชักจูงชเรย์ให้ถอนตัวออกจาก
เลบานอน จัมบลัทบอกกับผอชว่า
ว่าเขามองไม่เห็นภาพ ชเรย์ส่งทหาร
เพิ่มเข้าไปอีกโดยปราศจากความเห็น
ชอบของสหรัฐฯ แต่ในวอชิงตันทาง
ฝ่ายบริหารพยายามอย่างเต็มที่ที่จะ
ลดความสำคัญของความเคลื่อนไหว
ของชเรย์ครั้งนั้น เพนตากอนบอกกับ
พวกหนังสือพิมพ์ว่า หน่วยข่าวกรอง

ของสหรัฐประมาณว่าเพียงทหาร
ชเรยเพียงไม่กี่ร้อยที่ข้ามพรมแดนเข้า
ไป ไม่ใช่เป็นพันอย่างที่มีรายงาน
ข่าวออกมา และกระทรวงต่างประเทศ
สหรัฐก็ไม่ได้แสดงท่าทีที่แน่นอน
นอกออกมาว่าเห็นด้วย หรือไม่เห็น
ด้วยกับการกระทำนั้น

แม้ฝ่ายชายเลบานอนจะได้คัด
ค้านการแทรกแซงของทหารชเรย
อย่างหนักแล้วก็ตาม จัมบลัทก็ยังคง
โต้แย้งว่า การรุกรานครั้งล่าสุดนั้น
บังเอิญทำไปอย่างไม่ถูกจังหวะ เขา
คิดว่าชเรยควรจะละเว้นจากการ
แทรกแซงต่อไประหว่างมีการลาออก
ของประธานาธิบดีโลมาน ฟรังก์
เมื่อหนึ่งเดือนที่แล้วมา สถาปแทน
ของเลบานอนได้ประชุมกันเป็นวาระ
พิเศษ เพื่อเลือกตั้งประธานาธิบดีคน
ใหม่ อันได้แก่ นายเอลิอาส ซาร์กิส
นายธนาคาร การเลือกตั้งครั้งนี้ถูก
ประท้วงและคัดค้านจากฝ่ายชาย

อย่างไรก็ดี ฝ่ายชายก็ได้หัน
หน้าเข้ามาเจรจากับนายซาร์กิส ใน
เรื่องการแทรกแซงของชเรย โดย
แสดงความเชื่อในแง่ดีว่า จะมีการ
ประชุมเจรจาเพื่อสันติภาพ ในทันที
ที่ซาร์กิสเข้ารับปฏิบัติภารกิจต่อจาก
ฟรังก์

สัญญาณอันดับต่อไปของความ
หวังที่จะยุติสงครามกลางเมืองครั้งนี้
ก็คือ ความเปลี่ยนแปลงทางฐานะ
ของพรรคฝ่ายขวา คริสเตียน ฟาลัง
กิสต์ ซึ่งประกาศเมื่อไม่นานมานี้ว่า
นโยบายของพรรคนั้นยอมรับว่าเลบานอน
จะไม่มีทางกลับไปสู่ระบบเดิมที่มี
ประเพณีการแจกจ่ายตำแหน่ง และ
อำนาจทางการเมืองอย่างเป็นทางการ
โดยใช้ระบบโควตาทางศาสนาเข้า
เป็นเครื่องกำหนดในการจัดแบ่ง แม้
พวกฟาลังกิสต์ยังต้องการอะไรบางอย่าง
ที่ไม่ผิดไปจาก "เพื่อกฎหมาย
และความเป็นระเบียบเรียบร้อย"
ก่อนที่การปฏิรูปจะถูกนำเข้ามา แต่

น่าสังเกตว่า พวกเขาดพร้อมที่จะ
เจรจาประนีประนอมกับข้อเสนอบาง
อย่างของฝ่ายชายอันได้ชื่อว่าเป็น
ศัตรูกันมาโดยตลอด

ขณะบรรยากาศของการหันหน้า
เข้าหากันมากขึ้นก็ปรากฏว่าได้
เกิดการพยายามสังหารทางการเมือง
จนถึงสองครั้งสองคราว จากฝ่ายที่
ต้องการทำลายความเชื่อที่จะบรรล
สันติภาพโดยสันติวิธี เหตุการณ์
สองครั้งเกิดขึ้นในบริเวณอันเป็นเขต
อิทธิพลของพวกฟาลังกิสต์ จุดประ
สงค์ก็เพื่อจะให้คนเข้าใจว่าเป็นการ
กระทำของพวกฝ่ายชาย

เหยื่อเ้าแรกคือ นักการเมือง
คริสเตียนสายกลางคนหนึ่งชื่อ เร
มอนด์ เอดด์ ซึ่งถูกเสนอชื่อเข้ารับ
เลือกเป็นประธานาธิบดี ภายใต้การ
สนับสนุนของกลุ่มฝ่ายชายของจัม
บลัทในรัฐบาลผสม แต่เขาเพียงได้
รับบาดเจ็บที่ขาขณะถูกยิงเข้ามาใน
รถ เหยื่อรายที่สองคือ น้องสาวของ
จัมบลัท ซึ่งถูกฆาตกรรมไปแล้วอย่าง
เบ็ดเสร็จเรียบร้อย เมื่อวันที่ ๒๗
พฤษภาคม ๒ วันหลังจากนั้น พวก
ฟาลังกิสต์จึงจับตัวผู้ต้องสงสัยว่าเป็น

ตัวการสำคัญมา ๓ คน ทั้งสามเป็น
สมาชิกของพรรค แนชซันนัต ลิ
เบอร์ตี ซึ่งเป็นของ รมต. มหาดไทย
คามิล ชามนผู้พยายามหนุนประธานา
ธิบดีฟรังก์ไม่ให้ลาออกจากตำแหน่ง

หลังเกิดเหตุการณ์ลอบสังหาร
จัมบลัทเรียกร้องแก่ผู้ให้ความสนับ
สนุนเขาโดยทั่วไปว่าอย่าได้ตอบด้วย
การล้างแค้น องค์การปลดแอกปา
เลสไตน์ก็เข้าร่วมกับเขาเมื่อวันที่ ๓๐
พฤษภาคม ในการวิพากษ์ กองทัพอา
หรับแห่งเลบานอนถึงบทบาททางรถ
ในเลบานอนตะวันออก ซึ่งจะทำให้
ชเรยมีข้ออ้างสำหรับการรุกราน
แทรกแซงเข้ามาอีก ขณะมีการต่อสู้
อย่างหนักดำเนินอยู่รอบๆ หมู่บ้านสองหม
บ้านของชาวคริสเตียน กองทหาร
ของชเรยก็เข้ามาพร้อมด้วยรถถังหุ้ม
เกราะประมาณจำนวนว่า ๖๐ ถึง ๒๐๐
คน ฝ่ายชเรยทำการปิดถนนและ
เริ่มปลดอาวุธทหารปาเลสไตน์ และ
พวกฝ่ายชาย วิทเยียงปาเลสไตน์
ออกอากาศเรียกร้องให้ชาวชเรยปฏิ
เสถ์คำสั่งจากเบองบนที่ส่งให้ตนต่อสู้
กับมิตรในอดีต

กองกำลังฝ่ายชายมุสลิมในเลบานอน

หน่วยลาดตระเวนของพวกเขา (กลุ่มฝ่ายขวากลุ่มหนึ่ง)

การแตกแยกระหว่างซีเรียและปาเลสไตน์ จะเป็นส่วนที่เลวร้ายที่สุด ที่เกิดขึ้นจากวิกฤตการณ์เลบานอน ก่อนหน้าการเพิ่มขึ้นของการแทรกแซง ยัสเซอร์ อาราฟัตถูกนายตำรวจชายแดนกักตัวไว้ที่พรมแดนซีเรีย รอการตรวจสอบว่าทางคามิสกีสยีนคือนับเขาหรือไม่ แม้ทางการซีเรียจะได้กล่าวขอกภัยอาราฟัตในภายหลัง แต่นักเป็นสัญญาณสำคัญบางอย่างที่ไม่อาจจะเลย

หกเดือนที่แล้วประธานาธิบดีอัสอาดของซีเรียอยู่ในอันดับหนึ่งของผู้ปกป้ององค์การปลดแอกปาเลสไตน์ เมื่อเขาผลักดันเอาปัญหาปาเลสไตน์เข้าสู่สหประชาชาติ เพื่อต่ออายุการรักษาสันติภาพ ในที่ราบสูงโกลัน ปัจจุบัน องค์การปลดแอกปาเลสไตน์กำลังโจมตี "กลุ่มพันธมิตรอาหรับ" ของ สหรัฐฯ-ฝรั่งเศส-อิสราเอล ซึ่งรวมหัวกันคิดก่อให้เกิดการแบ่งแยกในเลบานอน และพยายามขัดขวางทำลายชาวปาเลสไตน์

ขณะความสัมพันธ์ระหว่างซีเรียกับสหรัฐฯ ดำเนินไปอย่างค่อนข้างจำกัดจำเขี่ย ประธานาธิบดีอัสอาดก็หันไปกระชับความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นกับบรรดารัฐอาหรับทั้ง

หลาย อย่างเป็นที่จับตามอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจอร์แดนและซาอุดีอาระเบีย การขยับตัวเคลื่อนไหวกรงใจของซีเรียก็เพื่อทำให้หลุดพ้นจากการถูกโดดเดี่ยวที่ซีเรียเคยรู้สึก เมื่อครั้งอดีตเช่นสัญญาณที่สองกับอิสราเอล ทางฝ่ายซาอุดีอาระเบียนั้นพอจะมองได้ว่าต้องการทำให้เกิดผลกระทบต่อการสถาปนาความสัมพันธ์ระหว่างโคโรและคามิสกีส ในขณะที่ทฤษฎีฮุสเซนแห่งจอร์แดนก็มีบทบาทสำคัญในการดึงเอาความสนับสนุนจากสหรัฐฯ มาให้แก่ซีเรียในการเข้าไปในเลบานอนครั้งแรก เสี่ยงวิพากษ์วิจารณ์จากกลุ่มชาวปาเลสไตน์มักจะเป็นไปในทำนองที่ว่า พันธมิตรใหม่ของซีเรีย สะท้อนให้เห็นนโยบายต่างประเทศที่เลวหักมุมไปทางขวาอย่างรวดเร็ว

รายงานข่าวจากวอชิงตันที่ออกมาระยะหลังๆ นอกใบ้ให้รู้หลายต่อ

เชาโซ จิมมี่ คาร์เตอร์

"ผมปรารถนาจะได้รับการที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรักใคร่ เหมือนอย่างที่ชาวอเมริกันเป็น"

นี่เป็นคำพูดของผู้สมัครเข้ารับเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนหนึ่งที่ชื่อ จิมมี่ คาร์เตอร์ ซึ่งเติบโตขึ้นมาจากครอบครัวชาวนา แบบที่ถือกันว่าเป็น "คนจริง" แห่งอเมริกา เขามักมีหลังเกี่ยวกับการเป็นที่ยอมรับในฐานะบุคคลสำคัญน้อยมากเมื่อเทียบกับนักการเมืองคนอื่นๆ ที่ลงสมัครแข่งขันด้วยกัน

เขาเพิ่งครบวาระการเป็นผู้นำการรัฐจอร์เจีย ด้วยชื่อเสียงอันเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะผู้ลดหน่วยงานในระบบศาลเด็กของรัฐ และสิ่งที่เขา

หลายหนว่าสหรัฐฯ หนุนหลังการกระทำของอัสอาดในเลบานอนอยู่อย่างเงิบๆ ด้วยความเกรงกลัวว่าเขาอาจต้องสูญเสียอำนาจให้กับพวกหัวรุนแรงกว่า ความขงเครียดในสัมพันธ์ภาพระหว่างซีเรียกับองค์การปลดแอกปาเลสไตน์นั้นจะเป็นสิ่งที่ทดสอบความแข็งแกร่งของฝ่ายชาย ซึ่งเป็นผู้แข่งของอัสอาดอยู่ขณะนี้ ผลจะออกมาอย่างไรย่อมขึ้นอยู่กับผลงานของวิกฤตการณ์เลบานอนอย่างมาก การแทรกแซงของซีเรียจะช่วยให้ความสงบกลับคืนมาสู่ประเทศเลบานอน และทำให้สามารถมีการปฏิรูปทางการเมืองเกิดขึ้นได้ในช่วงต่อของการเปลี่ยนตัวประธานาธิบดี หรือว่าจะก่อให้เกิดวิถีทางใหม่ๆ ขึ้นในสนามรบ บังคับให้ซีเรียต้องเลือกในครั้งนั้น ซึ่งหมายถึงการเลือกตลอดไปว่าจะอยู่ข้างซ้ายหรือข้างขวาของเลบานอน

เหมือนกับแจ็ก เคนเดอเคย์ และนอกจากนั้นเขายังมีลักษณะองอาจแบบแฮร์ ทูแมน มีท่าทางแบบคนจากเมืองเล็กๆ เหมือนไอเซนฮาวร์ รวมทั้งมีลักษณะเป็นอเมริกันเต็มขนแบบลินดอน จอห์นสันด้วย

จิมมี คาร์เตอร์ เรียกตัวเองว่าเป็นเพียงเด็กบ้านนอก เขาเคยเต็มไปด้วยความคิดต่างๆ มากมายสำหรับอเมริกาของเขา และอะไรหรือทำอย่างไรจึงจะได้มาซึ่งสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับประเทศของเขา เขากล่าวว่าสิ่งสำคัญอันดับแรกที่ต้องคำนึงถึงคือ ให้คนอเมริกันทุกคนได้มีงานทำ เขามองโครงการจะควบคุมราคาสินค้าเพื่อนำไปสู่การควบคุมราคาสินค้าและค่าแรง เขามองความตั้งใจจะสนับสนุนการลงทุนและขยายตัวทางธุรกิจ在美国

คาร์เตอร์เป็นนักชาตินิยมอันดับหนึ่ง เขาเรียกเสียงจากฝ่ายขวาได้ด้วยอุดมการณ์แบบอเมริกามาก่อนส่งอันโต รักษาดินและอนุรักษ์นิยม เขาเคยสนับสนุนนายจอร์จ วอลเลซ เมื่อก้าวสมัครเป็นรองประธานาธิบดีในปี ๒๕๑๑ เรื่องนี้ผู้จัดการในการรณรงค์หาเสียงของเขาต่างพากันบ่นเจิบ เขาต่อต้านการทำแท้ง เห็นด้วยกับการลงโทษประหารชีวิต คัดค้านเฮนรี คิสซิงเจอร์ และเห็นด้วยกับ ชเลซิงเกอร์ และนโยบายผ่อนคลายของเขาทุกข้อ

คาร์เตอร์สามารถเรียกคะแนนจากฝ่ายเสรีนิยมได้ด้วยคำมั่นสัญญาว่าจะยกโทษให้กับพวกนักทหารในสงครามเวียดนาม พร้อมทั้งให้คำอธิบายเพิ่มเติมว่าการ ยกโทษ นั้นไม่เหมือนกับ นิรโทษกรรม “นิรโทษกรรมหมายความว่า คุณไม่ได้ทำผิด ส่วนการยกโทษให้ นั้นหมายความว่า ไม่ว่าสิ่งที่คุณทำลงไปนั้นจะถูกหรือผิดก็ตาม จะไม่มีใครมาเอาผิดกับคุณ”

คาร์เตอร์พูดถึงความเกี่ยวพันอันแน่นแฟ้นกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยุโรปตะวันตกและอิสราเอล ยิ่งไปกว่านั้นเขายังขังข้อยู่กับพันธะของสหรัฐฯ ทัมต่อไต้หวัน เขาต้องการลดการขายอาวุธ และยุติการสร้างอาวุธนิวเคลียร์ เขาอาจจัดงบประมาณกลาโหมต่ำกว่าครึ่ง หากได้เป็นประธานาธิบดี และถอนทหารสหรัฐฯ ที่ประจำอยู่นอกประเทศกลับมา

ประธานาธิบดีฟอร์ด

คาร์เตอร์ ไม่ได้รับการสนับสนุนจากสหพันธ์กรรมกรใหญ่ๆ ในประเทศ รวมทั้งจากประเทศอื่นๆ ที่ยังต้องการความช่วยเหลือทางทหารจากสหรัฐฯ อยู่ เขาพูดถึงการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ แต่ต้องไม่ใช่แบบการให้ “ของขวัญ” แก่คนรวยในประเทศที่ยากจน เขากล่าวว่าเขาจะไม่เจรจากลางกับกลุ่มประเทศที่รวมตัวกันเพื่อหวังเป็นกลุ่มมหาอำนาจอย่างที่คิสซิงเจอร์ทำ แต่จะ

ได้เตรียมการมาตลอด ๓ ปี ก็คือวางแผนบนถนนสายที่นำไปสู่ความเป็นประธานาธิบดี

จิมมี คาร์เตอร์ ยังเรียกได้ว่าหนุ่มแน่น อายุ ๕๒ เป็นคริสตศาสนิกชนผู้ซื่อสัตย์ต่อเมืองเบ็นสันหนึ่งของชีวิตอันเคร่งศาสนาของเขา แต่มิได้หมายความว่า เขาจะ “เคร่งครัด” ในการเล่นการเมืองไปด้วย จิมมีมีเด็กๆ อยู่ในครอบครัว ๔ คน กับภรรยาชื่อ โรซาลิน และส่งหนังสือทำให้เขาประสบความสำเร็จอย่างสูงประการในฐานะสาวกผู้ซื่อสัตย์ในชนบทประเทศทางศาสนา ก็คือ เขามองไม่เห็นว่ามีคนเป็นภรรยาควรจะต้องมีที่ของเธออยู่เคียงข้างสามี ปัจจุบันโรซาลินห่างไกลจากบทบาทของสตรีผู้แข่งขันในการรณรงค์หาเสียงช่วยสามีของเธอ ซึ่งผิดกับเบ็ตตี ฟอร์ด ซึ่งอยู่เคียงข้างสามี แต่อย่างไรก็ตาม ครั้งหนึ่งเธอเคยไปคุยกับพวกสมาชิกชมรมผู้หญิงทางตอนกลางของฝั่งตะวันตกของสหรัฐฯ ว่า “จิมมีทำได้” และดูเหมือนคนอเมริกันจำนวนไม่น้อยก็ทำทำว่าจะเชื่อเช่นนั้น

จิมมีมีมนต์เสน่ห์ที่ไร้ขอบเขตดึงดูดฝูงชนอเมริกันให้วิ่งเข้าหาได้

สถาปนาความสัมพันธ์ฉันมิตรกับ
ทุกประเทศทั่วโลก

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ส
บายถึง จิม คาร์เตอร์ ไว้ว่าเป็นคน
“ซื่อตรงโดยพื้นฐาน” และหมอสอน
ศาสนาชาวอเมริกันคนหนึ่งในไทย
พูดว่า “เขาเป็นชาวคริสต์มาเข้า
รีต ดังนั้นเขาจะต้องเป็นคนดีไว้ใจ
ได้” ส่วนหนังสือพิมพ์ใหม่ พุด
ถึงพลังและสมาธิในการทำงานของ
เขาว่า “เขาทำแม่กระทั่งจับมือกับ
นางแบบในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง
ที่มีสตรีช้อปปิ้งเมื่อเร็ว ๆ นี้”

หนังสือ เอสไควร์ ฉบับเดือน
เมษายน รายงานว่า ทกๆ แห่งที่เขา
เดินทางไปหาเสียงทั่วสหรัฐอเมริกา เขาจะ
พูดว่า “มีหลายสิ่งหลายอย่างเหลือ
เกินที่ผมไม่ควรทำ เพื่อให้ได้มา
ซึ่งตำแหน่งประธานาธิบดี ผมไม่ควร

จะกล่าวประโยคที่ทำความเข้าใจผิด
ให้แก่คนฟัง ผมจะไม่โกหกคุณ”

เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเมืองของสถาน
ทูตสหรัฐฯ คนหนึ่ง พูดกับเพื่อน
ชาวอเมริกันของเขาในงานเลี้ยงที่
กรุงเทพฯ เมื่อไม่นานมานี้ว่า “คุณ
นึกออกหรือไม่ว่าภาพคนอย่าง จิม
คาร์เตอร์กำลังวิ่งเร่เสนอนโยบายประ
ชาธิปไตยแบบเสรีอยู่ในสหรัฐฯ เวลา
นี้”

เป็นเรื่องน่าจับตาว่า หาก
คาร์เตอร์ได้เป็นประธานาธิบดีของ
สหรัฐฯ เขาจะจัดการกับนโยบายระ
หว่างประเทศอย่างไร หลังจากกรณี
วอเตอร์เกต และสงครามอินโดจีน
แล้ว ยังมีชายคนหนึ่งแห่ง “บ้าน
ขาว” ที่กล้าให้คำมั่นสัญญาว่า เขา
จะไม่โกหกใครอยู่อีกหรือ

ถ้าเขาไม่เป็นคนไร้เดียงสาขนาด
หนัก ก็ต้องเป็นคนซื่ออย่างร้าย

จีน-เวียดนาม : ความขัดแย้งมาจากหมู่เกาะ

ความสัมพันธ์จีน-เวียดนามที่
เข้มแข็งเคยอยู่แล้ว เนื่องจากการมี
ความสัมพันธ์ใกล้ชิดของฮานอย-ไซ
เกียต ได้เลวร้ายยิ่งขึ้นไปอีก เพราะ
ต่างฝ่ายต่างอ้างกรรมสิทธิ์เหนือเกาะ
พาราเซลและสแปรตลีย์

เกาะพาราเซลอยู่ห่างจากชาย
ฝั่งเวียดนามภาคกลาง ๒๐๐ ไมล์และ
เกาะสแปรตลีย์ห่างจากชายฝั่งทางใต้
ของเวียดนามในระยะทางพอ ๆ กัน

มูลเหตุที่เป็นกรณีพิพาทกันน
นอกจากความสวยงามของเกาะทั้ง
สองและความอุดมสมบูรณ์ด้วยม
ลค้างคาวแล้ว ยังเป็นที่เชื่อกันว่าบริเวณ
ชายฝั่งรอบเกาะทั้งสองอาจมี
แหล่งน้ำมันมหาศาลด้วย

ทั้งสองประเทศต่างอ้างสิทธิ์ป
ครองตามกฎหมายเหนือเกาะทั้งสอง
เป็นเวลาหลายปีมาแล้ว รัฐบาลเวต

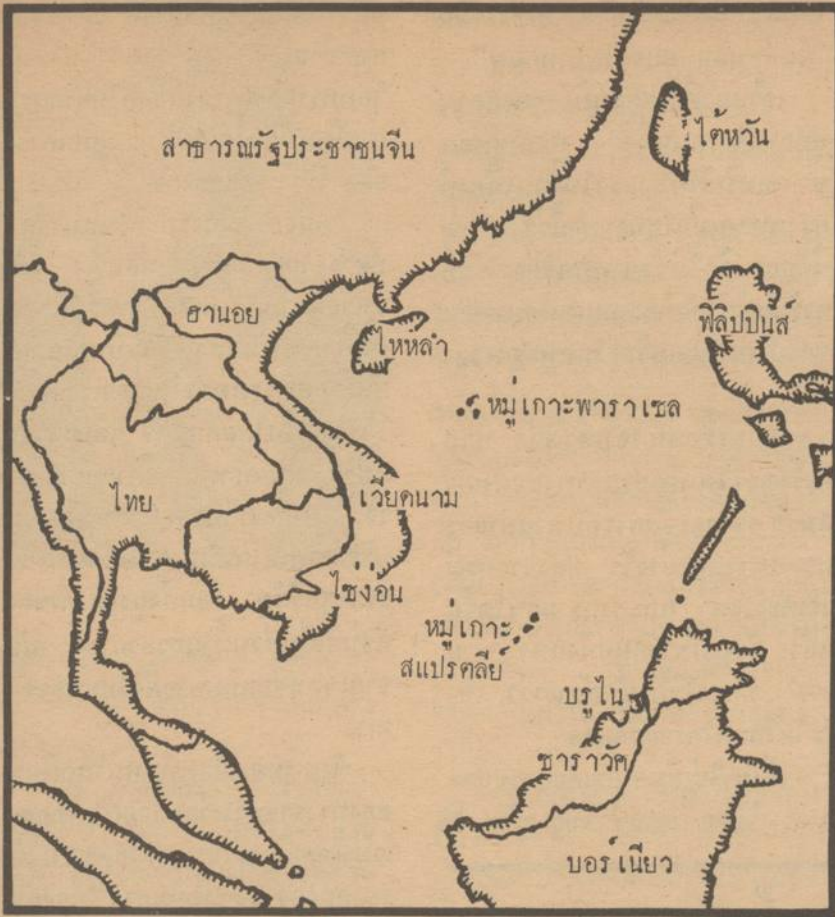
นามได้สมัย เหงียน วัน เที้ยว เคยต่อ
สู้กับจีนในสงครามย่อยๆ เพื่อแย่ง
สิทธิ์ปกครองเหนือเกาะพาราเซลมา

แล้วในเดือนพฤศจิกายน ปี ๒๕๑๑
และถึงแม้ว่ากองกำลังของจีนได้ขับ
ไล่ทหารเวียดนามใต้ออกไปจากเกาะ
แต่ปัญหาเรื่องกรรมสิทธิ์เหนือเกาะก็
ยังคงไม่มีการตกลงกัน

หนังสือหลังการปะทะ เสนาธิการ
ทหารจากฮานอย วัน เทียน ดุง ได้ย
ว่าเวียดนามเหนือจะอ้างสิทธิ์ปกครอง
เหนือเกาะนิน เสธ ๆ ผู้เป็นคนเดียว
กับผู้นำการรุกรองใหญ่ต่อเวียดนาม
ใต้ในฤดูใบไม้ผลิที่แล้ว ได้กล่าวใน
ที่ประชุมในเดือนพฤศจิกายนปี ๒๕๑๑
ว่า “กองทัพเวียดนามจะป้องกัน
บูรณภาพเหนือดินแดนของตนเอง
อย่างสุดชีวิต รวมทั้งบูรณภาพของ
ส่วนที่เป็นน่านน้ำและอากาศ นับ
จากเขตพรมแดนชายฝั่งไปจนถึงตัว
เกาะ”

ในทำนองเดียวกัน หนังสือพิมพ์
ของทางราชการเวียดนามก็ไม่เคยละ
เว้นที่จะเตือนใจชาวเวียดนามให้
ระลึกถึงความจำเป็นในการ “ป้องกัน
ศัตรูของดินทางที่เป็นดินแดน ชาย
แดน น่านน้ำและเกาะ” เพื่อเป็น
การสนับสนุนที่กระตือรือร้นว่า ฮานอย
ก็ได้จัดพิมพ์แผนที่ใหม่ของประเทศ
นักวิทยาศาสตร์จีนกำลังตรวจวัดแรงถ่วง

เวียดนาม โดยไม่มีเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างเวียดนามเหนือกับเวียดนามใต้ และเกาะทั้งสองก็ปรากฏในแผนที่ในฐานะแผ่นดินส่วนหนึ่งของเวียดนาม

แต่การอ้างสิทธิ์ของฮานอยถูกปฏิเสธอย่างแข็งขันจากปักกิ่ง ในแผนที่ของจีนก็แสดงเกาะทั้งสองว่า เป็นส่วนหนึ่งของดินแดนจีนรวมทั้งเกาะอื่นๆ ในบริเวณนั้นมานานแล้ว

ขณะเดียวกันสหภาพโซเวียตศัตรูหมายเลขหนึ่งของจีนรับสนับสนุนการอ้างกรรมสิทธิ์ของฮานอย ในฐานะพันธมิตรที่ใกล้ชิดของฮานอย รัสเซียได้แสดงออกถึงความกระตือรือร้นที่จะสนับสนุนแผนที่ฮานอยพิมพ์อย่างกว้างขวางในเดือนมีนาคม ถึงขั้นที่โซเวียตได้สร้างภาพยนตร์เพื่อสนับสนุนการอ้างกรรมสิทธิ์ของฮานอย เหตุการณ์ใน

ภาพยนตร์เรื่องนี้ เกิดชนบนเกาะแห่งหนึ่งนอกฝั่งเวียดนาม ซึ่งไม่ได้ระบุชื่อเกาะเอาไว้แต่ก็เป็นที่น่าใจกัคิดว่าหมายถึงอะไร ผู้สร้างให้ชื่อหนึ่งว่า "แม่สงครามจะยุติ แต่การต่อสู้ยังคงอยู่"

เรื่องยังชนไปอีกเมื่อปรากฏว่าทั้งไต้หวันและฟิลิปปินส์ก็พิพาทกันเพื่ออ้างกรรมสิทธิ์เหนือเกาะนี้ด้วยอีกทีหนึ่ง

เมื่อต้นสงครามโลกครั้งที่สองรัฐบาลจีนไต้หวันได้รับช่วงการปกครองเหนือหมู่เกาะสแปรตลีย์จากญี่ปุ่น ในปัจจุบันไต้หวันเองก็ยังมีการทหารบนเกาะเล็กๆ เกาะหนึ่งทางเหนือของหมู่เกาะสแปรตลีย์ ที่เรียกว่า "อิตู อานู" ขณะเดียวกันก็มีรายงานการปะทะหลายครั้งในระยะเวลาดำเนินมาระหว่างกองกำลังของไต้หวันกับฟิลิปปินส์

เพื่ออ้างกรรมสิทธิ์ของตน จีน

ได้ตีพิมพ์บทความจำนวนไม่น้อย ซึ่งโดยอนกล่าวถึงประวัติการตั้งถิ่นฐานของชาวจีนบนหมู่เกาะ เช่นเมื่อเร็วๆ นี้ใน *นิตยสารวีก* ได้ตีพิมพ์บทความของชาวจีนกล่าวว่า หมู่เกาะทั้งสองเป็นของจีนมาแต่สมัยโบราณแล้ว ในบทความดังกล่าวได้กล่าวไว้ว่า ชาวจีนเป็นผู้ค้นพบหมู่เกาะดังกล่าวระหว่างสมัยการปกครองของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก (ระหว่าง ๒๐๖ ปีก่อนคริสตกาลถึง ค.ศ. ๒๕) รัฐบาลจีนเองก็ได้ส่งชาวจีนเข้าไปตั้งถิ่นฐานบนเกาะทั้งสองเป็นเวลาหลายปีมาแล้ว และต่อมาพลเรือนทางราชการของจีนก็ได้รายงานถึงกิจกรรมต่างๆ ของประชามชาวจีนที่ได้ตั้งชุมชนบนเกาะนั้น

เมื่อเดือนธันวาคมที่ผ่านมา ฝ่ายปกครองของประเทศจีนได้ปฏิเสธที่จะอนุญาตให้เรือต่างชาติเข้ามาในน่านน้ำใกล้เกาะพาราเซล เพื่อช่วยเหลือเรือที่มิดของไต้หวันที่เกยตื้นในบริเวณนี้ระหว่างพายุ เรือชาวดังชาติดังกล่าว รวมถึงเรือดซทซงมอปกครองอย่างครบถ้วนในการช่วยเหลืออุบัติเหตุทางทะเล โฆษกของเรือดซทได้กล่าวว่า "เพราะว่าเป็นดินแดนของจีน เราจึงได้รับการแนะนำจากเจ้าหน้าที่จีนให้กลับไปยังฮ่องกง"

และแม้ว่าจะมีกรณีพิพาทต่อกันทั้งปักกิ่งและฮานอยต่างก็ได้แสดงเจตน์จำนงที่จะแก้ไขกรณีพิพาทกันโดยสันติวิธี

ความรู้สึกที่คุกรุ่นอยู่ในใจของปักกิ่งและฮานอย บวกเข้ากับผลประโยชน์ของประเทศอิมพิเรียลที่เข้ามาเกยของ อาจทำให้สงครามทำลายในการแย่งกรรมสิทธิ์เหนือหมู่เกาะทั้งสองที่มีอยู่ในปัจจุบันกลายเป็นสงครามที่รบกันด้วยกำลังอาวุธได้

ยืนหยัดได้

ยังปลุกยิ่งตื่น - หน้า ๗
ประชาชาติ

เพราะประชาชนไม่ให้อีกคนแรกก็กัก

ประชาชาติ

จึงผงาดสงบบ

พบกับประชาชนทศกวั

ทุกพรรคจะคุมพดด้

จากโต๊ะประชุมอาเซียน

สภาทนายความ

ความปลอดภยสูง

REGENCY

ซิลเวอร์-5๓

ทันโลก ทันเหตุการณ์

อ่าน

ประชาชาติ

คงไม่มีใครที่จะไม่รู้จัก เสาวณีย์ อย่างน้อยก็คงต้องได้ยักยอกตักตักพิทของเธอบ้าง เธอเริ่มกิจกรรมในมหาวิทยาลัยที่ชุมนุมปาฐกถาและได้เวที ธรรมศาสตร์ ที่สร้างนักพูดระดับชาติมาแล้วหลายคนรวมทั้ง “ทมยันตี” ที่เสาวณีย์ยอมรับว่ามีผลการพูดคล้ายเธอมากที่สุด

การเดินทางไปศึกษาต่อที่ฝรั่งเศสของเธอหลัง ๑๔ ตุลา ๑๖ ทำให้สื่อมวลชนทห้วงร้ายต่อขบวนการนักศึกษาประชาชนกล่าวหาว่าเธอได้รับทุนจากคอมมิวนิสต์ไปรับการอบรมที่ปารีส ทั้งยังทำหน้าที่เป็นเลขานุการของนายปรีดี พนมยงค์ด้วย และการกลับมาเยี่ยมบ้านของเธอครั้งนั้นซึ่งเผชิญตรงกับการประกาศผลสอบเข้ามหาวิทยาลัยพอดี ก็มีวาญลูกกล่าวหาว่ารับแผนมาปลุกระดมนักเรียน การไปไหนมาไหนของเธอในเมืองไทยจึงระมัดระวังเป็นพิเศษ

ปัจจุบันเสาวณีย์อายุ ๒๔ ปี กลับไปเรียนต่อที่ฝรั่งเศสแล้วซึ่งจะใช้เวลาอีกประมาณ ๔ ปี

สัมภาษณ์

เสาวณีย์ ลิ้มมานนท์

ในสภาพที่สังคมบ้านเรายังเป็นอยู่ คนที่ รวยก็รวย คนที่จนก็ยังจนอยู่ คนรวยนมน้อย แต่คนจนนมนามาก สัทธเท่ารัฐธรรมนูญให้มา ก็คือสัทธความเสมอภาคในฐานะที่เป็นคนรวย คนจนมีสิทธิในฐานะที่เป็นคนจน แต่ทำไมคนรวยและคนจนจึงมีสิทธิอยู่ในสังคมไม่เท่าเทียมกัน คนรวยมีโอกาสที่จะอยู่ดีกินดีมากกว่า คนจนนั้นไม่มีเลยอะไรคือความเป็นธรรม กฎหมายเป็นธรรมแล้วหรือยัง

จตุรัส : คุณเสาวณีย์ไปฝรั่งเศสตั้งแต่เมื่อไหร่
 เสาวณีย์ : ที่ไปฝรั่งเศสนั้น ออกเดินทางตั้งแต่นั้นแล้ว ถ้าจำวันที่ไม่ได้ เห็นจะเป็นวันที่ ๒๔ มีนาคม ปี ๑๘ ตอนนั้นต้องไปเปลี่ยนเครื่องที่อังกฤษ แล้วก็ไปลงฝรั่งเศสวันที่ ๒๖ อันนั้นแน่นอน เพราะในพาสปอร์ตมีประทับวันที่ และวันนั้นวันอาทิตย์หมดพอดี

จตุรัส : ที่ไปนั้นไปเรียนหนังสือหรือ...
 เสาวณีย์ : ค่ะ... ไปเรียนหนังสือ ไปเรียนรัฐศาสตร์ต่อ ตั้งใจจะให้จบคือกเตอร์ที่นั่น ซึ่งถ้าเทียบเท่ากันก็ว่าได้แก่ปริญญาโทของฟิลิปปินส์เท่านั้นเอง ถ้ามีโอกาสก็จะขอเปลี่ยนไปเรียนชั้นสูงกว่านั้นอีกก็ได้ แต่ตอนนั้นต้องดูก่อนว่าผลการสอบออกมาเป็นยังไง ว่าจะมีปัญญาเรียนต่อไปได้อีกหรือเปล่า

จตุรัส : การที่ไปเรียนก่อนนั้นเป็นเพราะว่าเป็นความตั้งใจเดิม

หรือเหตุผลทางการเมืองหลัง ๑๔ ตุลาฯ แน่

เสาวณีย์: เป็นความตั้งใจมาแต่ก่อนว่าจะเรียนอะไรก็เรียนให้จริงจัง แล้วขอสำคัญประการที่สอง เราต้องยอมรับว่า ความรู้ชนปรีชาญาณในสังคมเรานั้นมีความรู้ดีกว่ามันยังไม่พอ ถ้าเราจะทำงานของเราต่อไปอีก...

จตุรัส: ทีไปเป็นชนส่วนตัวใหม่ครับ

เสาวณีย์: ไปทบทวนตัว ทบทวนพ่อแม่ส่งไป

จตุรัส: ตามที่คุณเสาวณีย์เรียนมาทางกฎหมายและการปกครอง อยากทราบว่าความเห็นอย่างไรบ้างเกี่ยวกับสองสิ่งนี้ในบ้านเรา

เสาวณีย์: ถ้าพูดถึงเรื่องกฎหมายใช้ใหม่ซะ เราต้องดูด้วยว่า กฎหมายที่ออกมา อย่างที่เขาว่า ชนชนใดเขียนกฎหมาย ก็ออกมาเพื่อรับใช้ชนชนนั้น จริงอยู่... ถึงแม้ว่า

กฎหมายรัฐธรรมนูญจะเขียนไว้ว่า ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันหมด แต่มันก็มีข้อยกเว้นคือว่า ในสภาพสังคมบ้านเรายังเป็นอยู่ คนที่รวยก็รวย คนที่จนก็ยังไม่รวย คนรวยนั้นน้อย แต่คนจนนั้นมีมาก สิทธิเท่าที่รัฐธรรมนูญให้มาก็คือสิทธิความเสมอภาคในฐานะที่เป็นคนรวย คนจนมีสิทธิในฐานะที่เป็นคนจน แต่ทำไมคนรวยและคนจนจึงมีสิทธิอยู่ในสังคมไม่เท่าเทียมกัน คนรวยมีโอกาสที่จะอยู่ดีกินดีมากกว่า คนจนนั้นไม่มีเลย อย่างกรรมกรเป็นต้นทำงานแบกหามมาทั้งวัน ได้เงินมาก็ไม่พอ เรียกร้องอะไรก็กลายเป็นการก่อความวุ่นวาย อะไรคือความเป็นธรรม กฎหมายเป็นธรรมแล้วหรือยัง

ส่วนทางด้านรัฐศาสตร์ ถ้าเราจะดีไปแล้ว ถ้าเราจะพูดถึงเรื่องการปกครอง การบริหารประเทศ เราก็ต้องดูด้วยว่า ปัจจุบันการบริหารประเทศดำเนินไป... เอ้ออ้า นวยให้คนส่วนใหญ่ของประเทศแล้วหรือยัง ในขณะที่ทุกอย่างที่เราพูด... เรา อย่างสมมุติว่าเราพูดถึง เราก็มักจะ

พูดถึงว่าจะทำยังไงจึงจะบริหารคนในกรุงเทพฯ ให้มีความสุขมากที่สุด เราไม่ได้คำนึงถึงว่าจะทำยังไงให้คนต่างจังหวัด เช่นคนอีสานที่อยู่อย่างแห้งแล้ง อย่างชาวนาที่ไม่มีการทำมาหากิน กรรมกรต่างจังหวัด ใครต่อใครที่ไม่มีการศึกษา ทำยังไงเราจะยกระดับของเขาขึ้นมาได้ เราไม่ได้พูดถึงมันเลย เอ๊ะอะเราก็บอกว่าเราจะบริหารประเทศให้ได้ดีที่สุด แต่จริงๆ แล้วเราก็บริหารกันแค่กรุงเทพฯ เอง เมื่อเรียนกฎหมายมาแล้ว และรัฐศาสตร์มาด้วย

จตุรัส: หมายความว่าสภาพของสังคมไทยยังมีความเหลื่อมล้ำน้อย

เสาวณีย์: ยังเหลื่อมล้ำกันอยู่... อ้อ... แน่นนอน

จตุรัส: แล้วคิดว่าจะมีหนทางแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้อย่างไรบ้าง ในช่วงระยะเวลาอันใกล้ ซึ่งหลายคนก็บอกว่าการแก้

ปัญหาในเมืองไทยมันจะสายอยู่แล้ว

เสาวณีย์: การแก้ปัญหาของเมืองไทยนั้นนะ มันเคยมีเหมือนกันที่บอกว่ามันสายไปเสียแล้วสำหรับที่จะแก้ไข เพราะ

การแก้ไขแบบค่อยเป็นค่อยไปมันลำบาก เพราะว่าไอ้คนที่จะทำให้ค่อยเป็นค่อยไปส่วนมาก เขาจะต้องอยู่ในฐานะที่มั่งอานาจ และคนที่มั่งอานาจนั้นก็มักจะยอมใช้อำนาจที่ตัวเองมีอยู่ให้เป็นประโยชน์กับสังคม ส่วนมากจะใช้อำนาจนั้น

มาเป็นประโยชน์กับตัวเองเสียมากกว่า เพราะฉะนั้นมัน อาจจะสายเกินไปก็ได้ สำหรับการกระทำค่อยเป็นค่อยไป

เพราะถ้าเราจะมีวอเวลาอยู่ว่า เออเออะ... บ้านเรายังไงก็ไม่อดตายเหมือนกับคนที่บอกว่าจะไม่อดตาย เราจะรอให้สภาพการอดตายนั้นเกิดขึ้นก่อนหรืออย่างไร ถึงจะมีการแก้ไข แต่ในขณะที่เดียวกัน ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลง

อย่างรุนแรงโดยเฉียบพลันแล้วก็เปลี่ยน เช่นยึดอำนาจรัฐหรืออะไรต่ออะไรนั้น ก็ต้องดูด้วยว่าสภาพปัจจุบัน โอกาสที่จะทำอย่างนั้นหรือเปล่า ได้รับการสนับสนุนเพียงพอไหม และที่สำคัญหลังจากยึดอำนาจรัฐได้เสร็จแล้ว

เราจะสามารถยึดไอ้ชัชนะนั้นออกไปได้นานแค่ไหน ปัญหาหนึ่งนอยตรงนั้น ยกตัวอย่างง่าย ๆ เช่นที่เวียดนาม ขณะที่กำลังรบอยู่นั้น เขารบมาหลายปี ในช่วงก่อนที่เข่าชนะจะแตกก่อนหน้านั้นสามเดือนเขาจะตมเมื่อใดก็ได้ แต่ที่เขาจะไม่ตมตอนนั้นเพราะอะไร เขาคิดว่า ถ้าเขาสามารถยึดอำนาจรัฐได้แล้ว ใครล่ะจะมาทำมัน จะขัดชัชนะของเขา

ออกไปได้หรือเปล่า ถ้ายังยึดไม่ได้ ยังวางระเบิดอะไรไม่ได้ ยึดไปแล้วลุกยกดคนออกมา โอกาสที่ใครจะขัดชัชนะอีกนั้นมันก็ลำบาก ก็ต้องดูที่จุดนี้ด้วยเหมือนกัน ในขณะนั้นเท่าที่เห็น ไม่ว่ารัฐบาลชุดใดขึ้นมา แล้วเอ้อย่างว่าจะทำเพื่อประชาชน แล้วไม่ได้ทำจริงๆ แล้ว ชัชนะมัน

จตุรัส: แล้วคิดว่าจะมีหนทางแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้อย่างไรบ้าง ในช่วงระยะเวลาอันใกล้ ซึ่งหลายคนก็บอกว่าการแก้

การเปลี่ยนแปลงโดยเฉียบพลันก็จะเกิดขึ้น เพราะว่าประชาชนคงไม่รอให้มันค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไป โดยที่มันก็ไม่ค่อยจะเป็นและก็ไม่ค่อยจะไปอยู่ด้วย เขาคงจะไม่รอแบบนั้นนะ...

จตุรัส: อยากจะทราบว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ตักคุณเสาวณีย์เข้ามาสนใจปัญหาทางด้านการเมือง หรือที่เกี่ยวข้องกับความทุกข์ยากของคนยากคนจน

เสาวณีย์: ก่อน ๑๔ ตุลาคมนี้ มันคงเป็นผลเนื่องมาจากว่า... ถ้าจะว่ากันจริงๆ มันมีผลเนื่องมาจากเรื่อง "สาวดอกคำใต้" เพราะตอนนั้นไปโต้วาทที่เชียงใหม่เรื่อง "อดตายดีกว่าขายลูกสาว" ตอนนั้นก็ไม่ได้อะไรมา เพียงแต่สงสัยว่าทำไม ลูกใครๆ ก็ต้องรัก แต่ทำไมจะต้องเอาลูกสาวไปขายเพื่อที่ครอบครัวของตัวเองจะได้ไม่อดตาย ปัญหามาจากตรงนั้น พอกลับเข้ามากรุงเทพฯ ก็พบว่าขนาดในกรุงเทพฯ เองความเหลื่อมล้ำมันก็มี บ้านที่อยู่แถวสุขุมวิท ผ่านมาไม่เท่าไรเราก็จะเห็นสลัมแล้ว ผ่านมาทางดินแดง ขณะที่แฟลตและตึกอารามใหญ่โตบ้านช่องสวยงามตึกสร้างชน ถัดมาอีกก็เห็นสลัมดินแดงอยู่ สภาพอย่างนั้นทำให้สงสัยว่าทำไมคนรวยมันมีมากกว่า หรือว่าคนจนมันมีมากกว่า แต่เท่าที่ดูแล้ว คนจนมีมากกว่า แต่ทำไมคนจนจึงมีมากกว่าและเป็นคนไทยด้วย จึงมีสภาพไม่ดีขึ้น จนลงทุกที มีคนเคยพูดกันว่า คนรวยชะ

อย่าง มีเงินแล้วทำยังไงๆ ก็รวย นี้จะทำอะไรก็ได้ แต่คนจนถึงแม้จะมีความคิดอ่านที่ดี อยากจะทำอะไรโน่นโน้น มันก็ติดขัดอยู่ที่เงิน อำนาจอะไรก็ไม่มี ติดขัดไปเสียทุกอย่าง เพราะฉะนั้นจึงอยากเห็นสภาพสังคมที่คนให้คนรวยหันมาเห็นอกเห็นใจคนจนบ้าง แต่ตอนหลังมันทำไม่ได้ เพราะว่าเราจะรับบริจาคข้าวของไปแจก มันเป็นการแก้ไขปัญหาช่วงระยะสั้นๆ แต่ไม่ใช่การแก้ปัญหาในระยะยาว เพราะเพียงชั่วระยะเวลาที่เราเอาเงินไปแจกเขา สมมุติว่าเราเอาไปแจกเขาคอนดะร็อยง พอร็อยหมดไปแล้ว

มันก็หมดกัน เขาก็กลับไปจนอีก มันรวยเฉพาะตอนที่เขามั่งเงินร็อยเท่านั้นเอง แล้วต่อไปละ วิชาที่จะช่วยแก้ปัญหาในระยะยาว มันเลยทำให้คิดได้ว่า... ว่าความคิดมันจะพัฒนา มันก็คงพัฒนามั่ง จากพื้นฐานเอาจากคนรวยมาให้คนจนได้ ตอนนั้นมันก็กลายเป็นว่าจะทำไงละ ถึงจะให้ช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนให้เหลือน้อยที่สุด ตอนนั้นก็คิดอยู่เพียงแค่นั้นเท่านั้น ในช่วงที่ตอนนั้นความคิดกำลังพัฒนามา และข้อสำคัญก็คือ เห็นความอุปถัมภ์มากๆ ในวงการเมือง เห็นนักการเมืองแต่ละคนที่เขาไป เพียงแค่ต้องการเห็นผลประโยชน์ของตนเองเท่านั้น ไม่มีใครซักคน... ก็ไม่เชิงไม่มี ก็เหมือนกัน แต่พอที่จะคิดถึงประโยชน์ของชาวบ้าน ส่วนมากแล้วก็คิดถึงผลประโยชน์ของตัวเองเท่านั้น บางครั้งมันก็ต่อเหมือนกัน

มันอาจจะสายเกินไปก็ได้ สำหรับการกระทำค่อยเป็นค่อยไป เพราะถ้าเราจะมั่วรอเวลาอยู่ว่า เอาเถอะ... บ้านเรายังไงๆ ก็ไม่อดตาย เหมือนกับคนที่บอกว่าหายังไม่อดตาย เราจะรอให้สภาพการอดตายนั้นเกิดขึ้นก่อนหรืออย่างไร ถึงจะมีการแก้ไข... เขาว่าเป็นคอมมิวนิสต์นะหรือฮะ... ถ้าเขาศึกษาว่าคอมมิวนิสต์มันคืออะไรแล้ว และวิถีทางไปสู่คอมมิวนิสต์เป็นยังไงแล้ว คนที่ถูกว่าเป็นคอมมิวนิสต์ก็ควรจะได้ใจ เพราะการจะเป็นคอมมิวนิสต์ได้ ต้องเป็นคนที่มีบริสุทธิ์ สะอาดแล้วทั้งกายและใจ อย่างน้อยที่สุดก็ต้องนึกถึงคนอื่นก่อนที่จะนึกถึงตนเอง อย่างตัวเองยังไม่ถึงขั้นนั้น

ว่าทำไมมันถึงเป็นอย่างนี้

จตุรัส: หมายความว่าพวกมันเป็นสาเหตุหนึ่งซึ่งกันและกัน
เสาวณีย์เข้าร่วมเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาฯ

เสาวณีย์: (พยักหน้า)... หลังจากนั้นก็ไปเรียนต่ออะไร
ตอนนั้น เพราะคนเราต้องยอมรับความจริงบ้าง แต่ก่อน
เราถูกเขาคัดหีบคตาเรื่องต่างๆ ที่เราจะศึกษาไม่ว่าจะ
เป็นเรื่องการเมือง เศรษฐกิจอะไรเหล่านี้ แม้ในบัจจุบัน
นักเถอะที่เราเรียกว่าประชาธิปไตยมาก แต่ว่าโอกาสที่เรา
จะได้เรียนรู้ศึกษาอะไรจริงๆ นั้น เขาเปิดโอกาสให้แค่
ไหน อย่างเขาโยนหนังสือมาให้ แล้วบอกว่าเอา... เอา
ฉันให้อย่าง หนังสือที่เขาโยนมาให้ เป็นหนังสือลูกต้อง
หรือเปล่าเราไม่รู้ เพราะถ้าเราไม่ได้ศึกษาอะไร ที่แท้
จริงเราไม่มีทางรู้เลย ก็จะต้องเชื่ออยู่ตลอดเวลาที่
ผู้ใหญ่บอกมานั่นลูก ซึ่งมันเป็นไปได้ เพราะอย่างน้อย
ที่สุดมันก็เป็นเผด็จการทางความคิด แล้วถูกหลอกให้เชื่อ
ว่าเป็นอย่างโน้นอย่างนี้ แม้เรื่องเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์ เรา
ถูกหลอกให้กลัวคอมมิวนิสต์ แต่คุณบอกเขาหรือเปล่าว่า
คอมมิวนิสต์มันคืออะไร และคำอธิบายที่ว่าคอมมิวนิสต์
คืออะไร คุณโกหกเขาหรือเปล่า คุณบอกจริงๆ ตาม
ลักษณะของคอมมิวนิสต์หรือเปล่า คุณให้คำนิยามว่าคอม
มิวนิสต์ ถูกต้องไหม ถ้าคุณไปบอกว่าคอมมิวนิสต์คือไอ้
ผีร้าย คุณจะให้เด็กไปเชื่ออย่างนั้นคุณก็โกหกเด็ก แล้ว
สังคมมันจะต้องเปลี่ยนแปลง แล้วคุณจะไปว่าเด็กมันถอน
หงอกผู้ใหญ่มันก็ไม่ถก เมื่อเกิดเด็กไปล่วงความจริงซึ่งผิด
จากผู้ใหญ่ว่า นั่นเป็นเหตุผลสำคัญเหมือนกันนะที่ไป
เรียนหนังสือที่โน่น

จตุรัส: คุณเสาวณีย์มีความรู้สึกอย่างไรบ้างเท่าที่ผ่านมาและ
ได้ต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมต่างๆ มา แล้วถูกกล่าวหาว่าเป็น

คอมมิวนิสต์บ้างอะไรบ้าง

เสาวณีย์: เอ้า... เขาว่าเป็นคอมมิวนิสต์นะหรืออะ...
ถ้าเขาศึกษาว่าคอมมิวนิสต์มันคืออะไรแล้ว และวิถีทาง
ไปสู่คอมมิวนิสต์เป็นยังไงแล้ว คนที่ถูกล่าเป็นคอมมิวนิสต์
ก็ควรจะได้ใจ เพราะการจะเป็นคอมมิวนิสต์ได้ ต้องเป็น
คนทวิศัทร สะอาดแล้วทั้งกายและใจ อย่างน้อยที่สุดก็
ต้องนั่งถกคนก่อนก่อนที่จะนั่งถกตนเอง อย่างตัวเองยังไม่
ไปถึงขนาดนั้น เพราะยังมีความเป็นซากของนายทุนอยู่ ยัง
มีซากเดนความคิดเก่าๆ อยู่ เพราะยังมีความเห็นแก่ตัว มี
ความกลัว... อะไร... อะไร ก็ยังนั่งถกตัวเองก่อน
คนอื่น ซึ่งอันนั้นเป็นความจริงที่ต้องยอมรับ เพราะคนเรา
ทุกคนต้องสำรวจตัวเองว่ามีข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง คน
ทุกคนยังมีข้อบกพร่อง อาจจะยังไม่ยอมรับฟังความเป็น
จริงบางอย่างได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นที่มาบอกว่า
คอมมิวนิสต์นั้นเพราะขาดการวิเคราะห์ คนเราจะเป็นคอม
มิวนิสต์หรือกล่าวถึงจุดนั้นได้มันยากมาก แม้กระทั่งประ
เทศจีน ที่ใครต่อใครว่าเป็นคอมมิวนิสต์นั้น จริงๆ แล้ว
จีนเพียงผ่านขั้นตอนของการเป็นสังคมนิยมเท่านั้นเอง เพ
อที่จะก้าวไปสู่คอมมิวนิสต์ เขายังไม่ได้เป็นคอมมิวนิสต์
จริงๆ ทุกวันนี้เขายังมีการสำรวจ

จตุรัส: แล้วรู้สึกหัวใจบ้างหรือเปล่า

เสาวณีย์: ถ้าท้อใจนั้นท้อเหมือนกัน ท้อในลักษณะที่ว่า ถ้า
คนเรามาอ่านอาจอยู่ในมือทำอะไรก็ได้ ถ้าไม่มีอำนาจอยู่ใน
มือแล้ว เพียงแค่พูดความจริงก็ถูกเขาคัดเบือนไปหมด ว่า
เป็นอย่างนั้นอย่างนั้น เอากันง่าย ๆ เพียงแค่ว่าเมืองไทย
แต่ละที่ มันดูเหมือนว่าเราไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้ามาหรือยัง
การที่หนังสือพิมพ์ที่จะโจมตีบ้าง หรือจะโจมตีอะไร ถ้าจะ
โจมตีในข้อเท็จจริง สิ่งนั้นจะไม่โกรธ ว่าถ้าเราทำผิดเรา
ก็จะยอมรับผิด แต่ถ้ามันไม่ผิดเราก็กังโดนโจมตี ยิ่งโดน

ติดตาม ช่งมันไม่ได้ความไม่ได้เรื่องขง มันก็อดทอใจ
ไม่ได้ อย่างที่เขาบอกถ่านเราไม่รู้จักที่จะ... ถ้าไม่มี
คนขุดบ้างหรืออะไรบางอย่างนั้น หรือไม่มีใครทำให้เจ็บ
ชานาใจบางอย่างนั้น เราก้ออาจจะไม่กำลังใจต่อสู คัศุ
เบนยากำลังอย่างหนงบางละมง (หัวเราะ)

จตุรัส: เคยได้รับการขอร้องจากพ่อแม่บ้างหรือเปล่า เช่น
ว่าขอให้เลิกเกี่ยวข้องกับการค้าต่ออะไรอย่างนบ้างหรือเปล่า

เสาวณีย์: มีเหมือนกันละ... แต่เราก้อพูดด้วยเหตุผล โดย
เอาเหตุผลเป็นใหญ่ว่าขงใจกันบ้าง อย่างเรื่องบางเรื่องขง
สมมุติว่าพ่อแม่มีเหตุผลมากกว่า เราก้อรับฟัง ก็จะไป
พิจารณาว่าเราจะปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ ถ้าเหตุผลเรามาก
กว่า พ่อแม่ก็ต้องยอมรับ แต่นั่นไม่ใช่การค้นตรง เออะอะ
ก็ต้องเอาชนะให้ได้... ไม่ใช่ ทุกอย่างมันขึ้นอยู่กับ
เหตุผล

จตุรัส: ที่ไปเรียนฝรั่งเศสอยู่นอกไหนครับ

เสาวณีย์: อยู่ปารีส

จตุรัส: แล้วพักอยู่กับใคร

เสาวณีย์: อยู่หอพักละ

จตุรัส: แล้วข่าวที่ว่าคุณเสาวณีย์ไปเป็นเลขาฯ ท่านปรีดิ
ฝรั่งเศสข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร

เสาวณีย์: ส่วนที่เกี่ยวข้องกับอาจารย์ปรีดิ ต้องทำความเข้าใจกัน
หน่อยนะคะ ว่าอาจารย์ปรีดิโดยที่ท่านเป็นผู้ใหญ่
ก็เป็นผู้คนที่ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาราชการหรือคน

ไทยที่ที่ท่านไปเยี่ยมเยียนท่าน เป็นเรื่องทปรกติสามัญ
มาก เพราะว่อย่างน้อยที่สุดท่านเองก็เป็นคนทกรชาติ

เพราะนี่นักศึกษารหรือประดาคนไทยที่ไป ไปในลักษณะ
ที่ว่า... จะพดขงใจถึงจะทำให้เข้าใจ... ไปในลักษณะ
เด็กไปหาผู้ใหญ่ ส่วนเรื่องที่ว่าไปเป็นเลขาฯท่านนั้น ก็ขง
สงสัยอยู่ เพราะเท่าที่ทราบมา งานของท่านเช่นเวลาท่าน
เขียนหนังสือหรืออะไรนั้น ท่านก็จะทำของท่านเอง ขณะที่
ท่านอายุมาก ๆ แล้ว เรื่องจะไปเป็นเลขาฯท่านก็ขงไม่รู้ว่
จะต้องไปทำอะไร... (หัวเราะ)

จตุรัส: ตั้งแต่อายุฝรั่งเศสมากกว่าได้พบกับใครบ้าง

เสาวณีย์: ได้พบภรรยา เพราะเขาจะไปประชุมที่อัลบา
เนียเมื่อไม่นานมานี้ แล้วก็มารุต (ศกคจิระพาพงศ์)
และพินิจ (จารสมบัติ) ได้พบตามคนนท่านน

จตุรัส: ในฐานะที่เบบลูกผู้หญิงคนหนึ่ง มีความคิดเห็น
อย่างไรบ้างที่จะให้หญิงไทยปฏิบัติตัวอย่างไรในสภาพสังคม
ปัจจุบัน

เสาวณีย์: เอาอย่างง่าย ๆ นะคะ เราปฏิเสธไม่ได้ว่าผู้หญิง
ชอบของสวย ๆ งาม ๆ ชอบแต่งตัว ซึ่งถ้าผู้หญิงเราสามารถ

ตัดสินใจส่วนลงไปได้ มันก็จะทำให้การขาดดุลย์ของบ้านเรา
เช่นเครื่องสำอางค์ ไอ้พวกยาทาเล็บต่าง ๆ พวกผ้าแพรพัน
ของแพ่ง ๆ มันก็เคยทะลักเข้ามา ๆ มันก็จะหายลงไป อย่าง
น้อยมันก็ช่วยได้อย่างหนง นอกเหนือจากด้านเศรษฐกิจ
แล้ว ผู้หญิงควรจะตนเองเกี่ยวกับการเมืองด้วย เรา
ปฏิเสธไม่ได้ว่าปัจจุบันจะให้ผู้ชายเป็นผู้นำท่านน เรา
ไม่ได้เรียกร้องให้สตรีเป็นผู้นำผู้ชาย แต่เราเรียกร้องให้
ผู้ชายและผู้หญิงนำไปด้วยกัน ไม่ใช่ว่าผู้หญิงเป็นช่างเท้า
หน้าหรือเป็นช่างเท้าหลัง แต่เราถือว่าความเป็นคนน
เท่า ๆ กัน เราควรจะก้าวไปพร้อม ๆ กันมากกว่า เพราะ
ฉะนั้นก็คิดว่า ผู้หญิงเราถ้าเผื่อว่าศึกษาชีวิตความเป็นไป
ในปัจจุบันว่าต้องการอะไรแน่ ในสภาพสังคมปัจจุบันนี้
ความจำเป็นในเรื่องไหนบ้าง สิ่งที่เราเห็นว่าตัวเราเอง
ค่อนข้างจะพุ่มพ้อมมากเกินไปหรือว่าไม่สนใจหรือไม่ใส่
ใจเท่าที่ควร เพียงแค่การศึกษาว่าสังคมควรมีการเปลี่ยน
แปลง และเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะไหน ก็ถ้วท่านน
เป็นการช่วยเหลือแล้ว แต่ที่ควรจะทำมากไปกว่านั้นก็คือ
อย่าให้ใครมามองผู้หญิงเพียงแค่เครื่องบำบัดความใคร่ชว
ครึ่งชวคราวเท่านั้น เพราะผู้หญิงมีค่ามากกว่าเครื่องบำบัด
ความใคร่ชวครึ่งชวคราว มีค่ามากกว่านั้น... ❏

อุบลราชธานี : เวียงจันทน์ของลาวขาว

... ต่อสุดด้วยบันนาร์ก้า ... มี
แต่เบ.กา.เซ.บ.บ.บ. สิบก็เหมือนกัน ...
เบ.ห้าสิบสอง เบ.แปดสิบสอง มอ.มอ.
สม ปอ.ตอ.อ.อ.ยงจวตอเมริกา...โอ.
วันเตอร์หรือว่ามีนตาย มีแต่กลอุบาย
ของจักรพรรดิอเมริกา ... มันหวังมา
ล้นประชาชนลาว ... มันจะอวดจะ
อ้างมันนั้นจนปัญญา ...

เจ้าหนู ใจเพชร ลิ้มโพรวัลย์
อายุ ๖ ขวบ ร้องเพลงชื่อ “น้องสาว”
ซึ่งเป็นเพลงปฏิวัติของสาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้วยทำ
ทางร้ายและไร้เดียงสาให้จอร์สฟัง
และเมื่อดอกธรรมาธิ์ เจ้าหนักร้องให้
ฟังออกเที่ยวหน่ง แลเม “ปากเซปฏิ
วัติ” ให้ออก ๑ เพลง

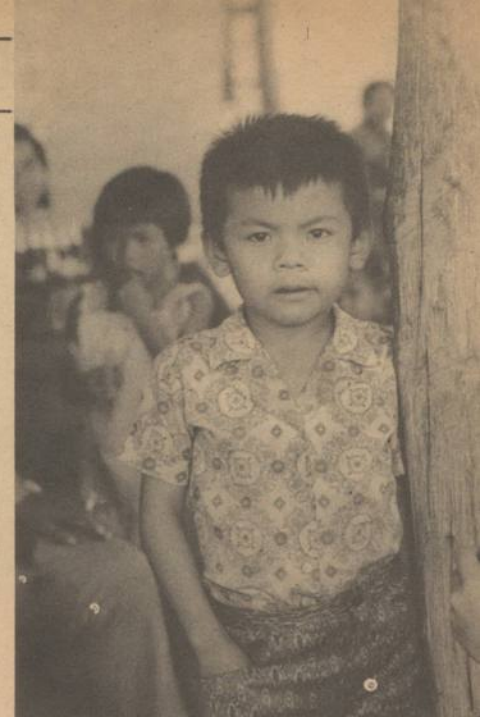
ใจเพชร ข้ามจากฝั่งลาวเข้ามา
อยู่ที่อุบลฯ ได้กว่าห้าเดือนแล้ว ระยะ
เวลาขนาดนี้แทบกับความทรงจำเนื้อ
เพลงของเด็กอายุ ๖ ขวบ ทำให้รำลึก
ว่าหากถูกบังคับให้ร้องเพลงเหล่านี้
จาก ‘ลาวแดง’ เมื่อพ้นออกมาก็ไม่
น่าจะร้องได้ และจำเนื้อเพลงได้
อย่างขึ้นใจจนสามารถบอกซ้ำๆ ให้
จอร์สจดได้ ความไร้เดียงสาและ
ปราศจากเล่ห์เหลี่ยมของเด็กวัยนี้ เมื่อ
ถูกถามถึงชีวิตความเป็นอยู่ระหว่าง
ฝั่งโน้นกับฝั่งนี้ ใจเพชร ตอบออก
มาทันทีว่า
“ที่โน้นดีกว่าเยอะ กินอิ่มกว่า
นหลาย”

สายตาของเจ้าหนัที่ศูนย์ลาว
อพยพที่อุบลฯจ้องมายังเจ้าหน ทำให้
ใจเพชรนึกคิดอะไรบางอย่างขึ้นมา
ได้ ประโยคต่อไปของเจ้าหนจึงเป็น
“โอ๊ย ลาวแดงเป็นคอมมิวนิสต์

ต้องไม่ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ...”
“ทนดีกว่าแน่ เมอกพูดผิด...
ลืมไป”

ศูนย์ลาวอพยพอุบลฯ ที่เจ้าหน
ใจเพชรอาศัยอยู่มีชาวลาวยุ่ทั้งสัน
ประมาณ ๒,๐๐๐ คน ในจำนวนนี้เป็น
อดีตทหารลาวฝ่ายขวาเสียชีวิต ๑,๒๐๐ คน
หัวหน้าศูนย์ฯ มีทั้งฝ่ายลาวและฝ่าย
ไทย ฝ่ายลาว คือ พอ. เนอง และ
พอ. หลอย ฝ่ายไทย คือ นายมนตรีไท
ประมุขจ๊กโก เจ้าหนัที่จากกระทรวง
มหาดไทย เช่นเดียวกับศูนย์ผู้อพยพ
ลี้ภัยแห่งอื่นๆ ขอห้ามสำคัญที่สุดของ
ศูนย์ฯ นักถือห้ามชาวลาวยอพยพเหล่า
นี้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์โดยพล
การ และจับกลุ่มกันวิจารณ์รัฐบาล
คตินันการทมิผู้อพยพบางกอนชนิดพูด
กับหนังสือพิมพ์อย่างเบ็ดเสร็จเป็นท
เซอได้ว่าเขาคอนนได้ผ่านการอบรม
จากเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมศูนย์ฯ แล้ว
คำพูดของบุคคลเหล่านี้ทุกคนแทบจะ
เหมือนกันหมด เขาจะเล่าถึงความ
โหดร้ายป่าเถื่อนของลาวแดง เล่าถึง
การสัมมนาอันลำบากแสนสาหัสที่
เวียงไซ และก็ไม่ลืมที่จะเอ่ยถึงการ
“นอนสามกั๊กต้องแสง” ระหว่าง
สาวลาวกับทหารญวน นักหนังสือ
พิมพ์คนใดไม่พูดถึงและถามถึงเรื่อง
เหล่านี้พวกเขา ก็จะพูดจาวกวนและ
ขอให้ถาม และหากผู้สนยังไม่ถามใน
ที่สุดเขาก็จะเล่าให้ฟังเองอย่างคล่อง
แคล่ว

สภาพการณ์ดังกล่าวประกอบกับ
จำนวนชายฉกรรจ์พื้นที่กว่าคนของ
ศูนย์ฯ แห่งนี้ ทำให้หลายคนแคลง

ใจเพชร มาจากเวียงไซ

ใจในความสัมพันธ์ระหว่างชาวลา
อพยพในศูนย์ฯ กับกบฏลาวฝ่ายขวา
ที่ช่องสุ่มกำลังอยู่บริเวณตะเข็บพรม
แดนไทย-ลาว ซึ่งลี้ลับเข้าไป
ปล้นวัวควายและโจมตีทหารของลาว
แดงอยู่ตลอดเวลา

“ทนเป็นศูนย์อพยพครับ ไม่ใช่
ค่ายกักกัน ใครจะออกไปข้างนอก
มาขอเรา เราก้ให้ออกไปได้ทุกเวลา”
เจ้าหน้าที่ของศูนย์ลาวอพยพกล่าว
กับจอร์ส ซึ่งจากระเบียบของตนเอง จำ
นวนสองพันคนและกำลังเพิ่มขน
เรื่อย ๆ ของลาวยอพยพในบางวันจึงมี
แต่เพียงตัวเลข จำนวนที่อยู่จริงจัน
บางวันมีไม่ถึงห้าร้อยคน จำนวนที่
หายไปในมทั้งผู้ชายและผู้หญิง

แหล่งข่าวในอุบลฯของจอร์สเปิดเผยว่า
ผู้ชายที่หายออกไปนั้นได้ออก
ไปพร้อมกับกบฏลาวขาวเป็นครั้งคราว
เมื่อเหนื่อยหรือบาดเจ็บก็กลับเข้ามา
พักสักช่วงระยะหนึ่ง นอกจากนั้นลา
อพยพอีกส่วนหนึ่งซึ่งอยู่ในอุบลฯ แต่
ไม่ได้เข้าสังกัดในศูนย์ฯ ก็ออกไปรบ
ด้วยเช่นกัน พวกนี้ส่วนใหญ่มีฐานะ

สภาพภายในศูนย์ล่าวอพยพ

ก่อนข้างค เคยเป็นข้าราชการระดับสูง หรือเป็นนายทหารมาก่อนการเปลี่ยนแปลง บางก็มีญาติพี่น้องอยู่ในอุบลฯ จึงสามารถ “ประกัน” ตัวเองออกมาอยู่นอกศูนย์ฯ ได้ บางคนประกันโดยญาติพี่น้องในอุบลฯ บางคนโดยเพื่อนข้าราชการไทย และบางคนก็โดยเงินที่นำติดตัวมาจากฝั่งโน้น

สุดใจ เป็นหนุ่มลาวคนหนึ่งที่ข้ามโขงมาอยู่ในอุบลฯ อาชีพเดิมเป็นพนักงานบริษัทแอร์คอนดิเนลตัน พูดภาษาอังกฤษคล่องแคล่ว มีชื่ออยู่ในศูนย์ล่าวอพยพ แต่ตัวออกมาอยู่บ้านพักนอกศูนย์ฯ เปิดเผยกับจตุรัสว่าเขาเป็นฝ่ายโฆษณาของลาวขาว ปฏิบัติการอยู่แถบตะเข็บต่อแดน อ.พิบูลมังสาหาร มีที่มันห่างจากบริเวณ “ภูสูง” หรือ “หินสูง” ออกไปในฝั่งลาว ๓ กิโลเมตร มี พต. แสงคำฝู เป็นหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการก่อกวนโจมตีลาวแดง ครึ่งโด้สูไม่ได้ก็ข้ามเข้ามาเขตไทย หากทหารลาวแดงยังตามเข้ามาอีก เขาก็จะติดต่อให้ชาวกับ ตชด. หมวดช่องเม็กว่าลาวแดงจะเข้าโจมตีฐาน ตชด. ไทย พวกเขา ก็จะออกมาลาดตระเวนและปะทะกับพวกลาวแดง ซึ่งส่วนใหญ่ทหารลาวแดงก็จะล่าถอยกลับเข้าเขตของตนไปเพราะรู้ว่าถ้าเข้ามาใน

แดนไทย จึงไม่ค่อยมีการเสียชีวิตด้วยกัน ๓ ฝ่าย มีบางครั้งเท่านั้นที่ทหารลาวแดงสู้ ทำให้เจ้าหน้าที่ไทยเสียชีวิตบ้างครั้งละไม่เกิน ๒ คน ส่วนใหญ่จะเป็นพวก อส. และ นปพ. ของช่องเม็กที่ต้องออกลาดตระเวนและติดต่อกับลาวขาวมากกว่าหน่วยอื่น ประกอบกับอาวุธประจำกายของเจ้าหน้าที่ไทยสองหน่วยดังกล่าว คือปืนเอ็ม. ๑ และ เอ็ม. ๒ ตั้งแต่สมัยสงครามโลกครั้งที่สองเก่าคร่ำคร่า ที่เขี้ยวขวานคอบางคนมีเพียงปืน ปลยบ. ๘๘ ซึ่งเป็นอาวุธที่ปลดระวางแล้ว แม้แต่นักศึกษาวิชาทหารของกรมการรักษาดินแดน (รด.) ยังเลิกฝึกถือปืนชนิดนั้นมาแล้วหลายปี

“พวกผมไม่ได้สร้างความลำบากให้แก่รัฐบาลไทย เราช่วยไทยต่างหาก ช่วยไม่ให้ไทยเป็นเหมือนลาว” สุดใจกล่าวอย่างเชื่อมั่นกับ จตุรัสเป็นประโยคสุดท้าย

การปล่อยให้คนในศูนย์ล่าวอพยพออกไปปฏิบัติการบนฝั่งจะเป็นนโยบายของศูนย์ฯ หรือไม่นั้น ยังเป็นเรื่องที่น่าสงสัยอยู่ แต่ที่แน่ ๆ ก็คือเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลศูนย์ฯ ฝ่ายไทยมีความพอใจมากที่คนลาวในศูนย์ฯ ออกไปข้างนอก เขาไม่สนใจว่าพวกนั้นจะไปทำอะไรที่ไหนเพราะยังจำ

คอยอาหารบนฝั่ง

นวนคนลาวในศูนย์ฯ เหลื่อน้อยเท่าไรเขาก็มีโอกาสสำรวจมากข้นเท่านั้น แหล่งข่าวในอุบลฯ เปิดเผยกับจตุรัสว่า จากงบประมาณของสหประชาชาติที่จ่ายเป็นค่าเลี้ยงดูหัวละ ๘ บาทต่อวันแก่ผู้อพยพชาวลาวจำนวน ๒,๐๐๐ คนในศูนย์ฯ รวมทั้งสิ้นก็เป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาทต่อวัน แต่งบประมาณที่ทางศูนย์ฯ ใช้ซื้ออาหารแบ่งปันให้ชาวลาวนั้นตั้งไว้เป็นของสดเพียง ๕,๐๐๐ บาทต่อวัน อีก ๑๑,๐๐๐ บาทเป็นของแห้งประเภทกะปิ หอม กระเทียม ซึ่งเขาให้ซื้อสังเกตว่าราคาของแห้งไม่น่าจะมีอัตราสูงกว่าของสด ดังนั้นงบประมาณของแห้งวันละหมื่นกว่าบาทนั้นแหละน่าจะเป็นช่องทางหาประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ไทย ซึ่งเมื่ออยู่กับเป็นเวลาหลายเดือนเขาก็เป็น

เงินจำนวนมหาศาล ยิ่งเมื่อชาวลาว
ออกไปกินอยู่นอกศูนย์ฯ กันมาก เงิน
ที่เหลือกมากจนเป็นเงาตามตัว

สภาพการณ์เช่นนี้ทำให้อาหาร
ในวันหนึ่งของลาวอพยพในศูนย์ฯ มี
เพียงผัก ๑ กำใหญ่ๆ และเนื้อหรือหมู
สดอก ๑ ถูง นานักประมาณ ๓-๕
กิโลกรัม ต่อชาวลาว ๑๐ คน จึงไม่
แปลกเลยที่เจ้าหน้าที่เพชร คิมไพโร
วัลย์ จะบอกจอร์จว่าอยู่ลาวแดงได้
กินอิ่มกว่าอยู่ที่นั่น

คนเราไหนเลยจะทนกินไม่อิ่ม
อยู่ได้ ชาวลาวอพยพเหล่านั้นก็เช่นกัน
ยอมต้องคนร่นเพื่อชีวิตความเป็นอยู่
ที่ดีขึ้น คนที่ขาดญาติพี่น้องในอุบลฯ
ก็แยกหนีอยู่ เมื่อหมดทางเลือกเขา
จริงๆ หนึ่งชาวลาวอพยพส่วนหนึ่ง
ก็จำเป็นต้องหาเงินกับงานที่สังคม
รังเกียจนั่นคือ “ขายตัว” กว่าครึ่ง
ของหญิงบริการในเมืองอุบลฯ เป็น
สาวลาวซึ่งมีทั้งอยู่นอกและในศูนย์ฯ
และหลายคนก็ได้กลายเป็นคนไทย
โดยถูกต้องตามกฎหมายไปแล้ว สุข
สบาย แก้วมงคล หนึ่งในจำนวนดัง
กล่าวเปิดเผยกับจอร์จว่า ตัวเธอเอง
หนีมาเมืองไทยได้ ๕ เดือนแล้ว โดย
ข้ามเรือท่าเตียน หนองคาย โดยไม่
ได้แจ้งหน่วยตรวจคนเข้าเมือง เพราะ
ญาติพี่น้องที่อยู่ในอุบลฯ ได้จัดการติด
ต่อกับเจ้าหน้าที่อำเภอให้นำชื่อของ
เธอเข้าอยู่ในทะเบียนสำมะโนครัว
และทำบัตรประชาชนไทยให้ ซึ่ง
ต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการนำหุละ
๕๐๐ บาท ในช่วงนั้นวันๆ หนึ่งมีคน
ลาวข้ามมาไทยหลายสิบ ที่ไม่มีเงินก็
ถูกหน่วยตรวจคนเข้าเมืองจับ ฟ้อง
ศาล แล้วส่งมาอยู่ในศูนย์ลาวอพยพ
ที่มีเงินก็กลายเป็นคนไทยไปโดยสม
บูรณ์ ที่เป็นผู้หญิงไม่มีงานทำก็หัน
มาขออาชีพหญิงบริการตามสถานอาบ
อบ นวด ซึ่งมีอยู่ในตัวโรงแรมใหญ่ๆ

สุดใจ ทหารลาวฝ่ายขวา

เจ้าเอียง ลาวฝ่ายขวาคคนสำคัญที่อุบลฯ

พอ. เนือง หัวหน้าศูนย์ลาวอพยพที่อุบลฯ

เกือบทั้งหมดในเมืองอุบลฯ หาราย
ได้พิเศษโดยการขายตัว

ส่วนลาวอพยพในศูนย์ฯ มิได้
ออกมาขายตัวอย่างพร่ำเพรื่อ มีตัว
แทนติดต่อกันในและนอกศูนย์ฯ ใน
ศูนย์ฯ นั้น พอ. เนือง หัวหน้าชาวลาว
เป็นผู้คอยจัดสรรสาวๆ ออกไปบริการ
บุคคลต่างๆ ตามที่เอเยนต์ข้างนอก
ติดต่อเข้ามา เอเยนต์ข้างนอกนั้น
ศูนย์รวมอยู่ที่โรงแรมศรีกรมพล ที่เจ้า
เอียง ณ จำปาศักดิ์ ลาวชาวคนสำคัญ
มีส่วนเป็นเจ้าของอยู่

“ในอุบลฯ แยกไม่ออกจากบว้า
ใครเป็นลาว ใครเป็นไทย เมื่อก่อน
ฝั่งตรงข้ามก็เป็นจังหวัดจำปาศักดิ์
ของไทย คนลาวก็เข้ามาปักหลัก
สร้างถิ่นฐานไว้ในอุบลฯ เอเย่” สส.
อุบลฯ คนหนึ่งกล่าวกับจอร์จ

“ก่อนลาวแตก คนบว้าในโรง
พยาบาลอุบลฯ เป็นทหารของรัฐบาล
ลาวฝ่ายขวากว่า ๒๐% เดียวกันก็มี
อยู่บ้างเพียงแต่ลดลงเท่านั้น” แหล่ง
ข่าวระดับสูงในอุบลฯ เปิดเผยกับ
จอร์จ

ความสัมพันธ์ระหว่างลาว-ไทย
คงจะดำเนินไปอย่างกระอักกระอ่วน
เต็มที่ ในเมื่อประเทศฝั่งซ้ายของแม่
น้ำโขงถูกมองจากข้าราชการระดับ
บริหารของประเทศฝั่งขวาวว่าเป็นประ
เทศเป็นภัยต่อความมั่นคงของไทย
จังหวัดอุบลราชธานีในวันนั้นเป็นที่ทำ
หนักสุดทายเป็นบรรดาผู้ที่ทนอยู่ใน
บ้านเกิดเมืองนอนที่กำลังเปลี่ยนแปลง
ไปสู่ระบบสังคมนิยมไม่ได้ เขาหวัง
อยู่ว่าวันหนึ่งเขาจะต้องข้ามกลับไป
ฝั่งโน้นในฐานะผู้ชนะ และตราบ
เท่าที่รัฐบาลไทยชุดจตุรพรรคยังไม่
มีนโยบายใหม่และเด็ดขาดเกี่ยวกับ
เมืองริมพรมแดนแห่งนี้ อุบลราช
ธานีก็ไม่ต่างอะไรกับเมืองหลวงของ
ลาวฝ่ายขวาหรือลาวขวานั้นเอง

ตำไ้ : ดินแดนมหัศจรรย์ (๒)

ไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง ยืนขวางทาง
อย่างสะดุดตา บนเนินลาดชันเขา
ได้รับการลากวางอย่างเรียบร้อย “เจ้า
ทนต์เคยโยยลูกหน และข้าทาสน
คนไม่ตนน เราไม่ไ้กันทางหอก เก็บ
ไว้ให้เด็กรุ่นหลังศึกษา” สหายซ่ง
เดินนำไปพลางอธิบายไปพลาง

ต้นพฤษภา ลมเย็นยังกรรโชก
แรง แฉกจากเมืองรอนย่นสะท้าน
สันใต้เสือนวมตัวใหญ่อยู่ริมทางชน
เขา เบ่งสายตามองออกไปไกลใน
หุบเขามุมนั้น พินิจดูหินก้อนโตที่
เรียงรายเบนขอบกันคั่น ดินสนาตาล
ร่วนยังเปล้าเปลือยรอรอดูเฉพาะปลุกที่
จะมาถึงใน ๒-๓ อาทิตย์ข้างหน้า
ชายฉกรรจ์ ๔-๕ คนง่วนอยู่กับกอง
หินก้อนโตๆริมเขา ไม้คานกลม
คล้องสายโซ่เหล็กกำลังยกหินก้อน
ใหม่ขึ้นด้วยบ่าของชายหนุ่ม ๒ คน
ไปเสริมคันบันไดของไร่แปลงใหม่
ควาย ๔-๕ ตัว ต่างเดินลากคราดไป
บนที่ดินหลายๆแปลง

“เขาลูกนี้ เราจะทลายในบั้น
ตอนหน้าแล้ง แล้วเอาดินไปถมตรง
โน้น” สหายซ่งซไปทแองเหวแห่ง
หนึ่งเบองหน้า เมื่อเราเดินผ่านเขา
ดินลูกล้อมๆขนาดข้างสามตัว “พัน
ทเพาะปลุกของเรา เพิ่มมากจนทุก
งานด้านทนต์ของเรา ก็คือ พยายาม
สร้างพนราบให้มากขึ้น และรวมผ่น
เล็กให้เป็นผ่นใหญ่ให้ได้มากที่สุด มี
เขาเราทลาย มีเหวเราถม จากเดิม
ที่เรารมที่ดินที่ไร้เพาะปลุกอยู่ ๔,๐๐๐
กว่าแปลงตอนนเราเหลืออยู่ ๑,๐๐๐
กว่าแปลงแล้ว”

วกเวียนเป็นระยะทางไม่นาน กว้า

เราจะข้ดงยอดเขาหัวเสือ หมู่บ้าน
ตำไ้ใจยลึบๆ ในสายตา ผ่นไร่ผ่นนา
ทอดหล่นต่ำสูงบางแห่งมีตั่วเขวแล้ว
แต่ส่วนใหญ่ยังว่างอยู่อดพนดินราบ
เรียบที่เบ้นระเบียบแถวแนวด้วยขอบ
โขดหินเป็นคั่นๆ อย่างชัดเจนแก่
สายตา “ชาวตำไ้ ๔๘๐ คนเศษ มี
แรงงานที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน ๑๖๐
คนเศษ เราทำกันตั้งแต่ฟ้าสาง จน
พ้ามืดทุกวัน”

บ้นยอดเขา ป่าผลไม้จะช่วยอ้อม
น้ำในดินไว้ได้อย่างดี บ่อเก็บน้ำสอง
บ่อ และท่อส่งน้ำผ่านรอบบริเวณ
แก้ปัญหาหน้าได้โดยสิ้นเชิงแล้ว สาย

โยงบนอากาศ ช่วยบรรเทาปัญหาการ
ขนส่งไปได้มาก “ไตราก” เครื่อง
จักรขนาดเล็กในไร่มีใช้กันบ้างแล้ว
กว่าสภาพตำไ้จะเดินมาถึงวันน พวก
เขาผ่านความยากลำบากมาอย่างมหา
ศาล

ปี ๑๙๔๕ เมืองสีหยางได้รับการ
ปลดปล่อยจากอำนาจของญี่ปุ่นที่มา
ครอบครองอยู่นับสิบปี เงิน หง่ ก๊วย
ชาวบ้านผู้ให้ความช่วยเหลือแก่หน่วย
จรรยาของพรรคคอมมิวนิสต์จีนมา
ในระหว่างทำสงครามต่อต้านญี่ปุ่น
เริ่มรวบรวมชาวบ้านทำการผลิตรวม
หมู่ในปี ๑๙๔๓ หลังจากที่เขาที่ดิน
จากเขาที่ดินแจกจ่ายคนแก่ลูกหน

รูปแบบการผลิตรวมหมู่ของตำ
ไ้ ค่อยๆ ก้าวหน้าขึ้นตามขั้นตอน
เป็นสหกรณ์ จนเป็นหน่วยการผลิต
ใหญ่ที่สุดในที่สุดเมื่อปี ๑๙๕๘ บั้ทมีการ
เคลื่อนไหวจัดตั้งคอมมูนกัน้อย่าง

เงิน หง่ ก๊วยและชาวคอมมิวนิสต์ตำไ้

ขนานใหญ่ทั่วประเทศ

ชาวตำไจเอาใจใส่ศึกษาปรับปรุง
วิธีการผลิต เทคนิคต่างๆ บนที่ไร่นา
แบบชนบทโคกของตัวมาอย่างไม่
หยุดหย่อน หลายครั้งที่เจอพายุหนัก
พัดที่ไร่นาพังไป พวกเขาทำซ่อม
ใหม่ ปี ๑๙๖๓ ทนาท่วมรุนแรงที่สุด
ชาวตำไจซ่อมไร่ปลูกพืชเสริมในตอน
กลางวัน และซ่อมแซมปลูกสร้าง
บ้านเรือนของตัวในตอนกลางคืน

จากปี ๑๙๖๔ เป็นต้นมา ตำไจ
ได้รับการยกย่องให้เป็นหน่วยการผลิต
ตัวอย่างที่ชนบททั่วประเทศควรศึกษา
ศึกษาในจิตใจที่กล้าต่อสู้ กล้าเอา
ชนะความยากลำบากต่าง ๆ ของชาว
ตำไจ

เงิน หง กูย ผู้นำของตำไจ มี
อดีตแสนเข็ญ พ่อของเขาหนีความ
จนมาจากถนอณ เขาต้องออกขอราน
กับพ่อตั้งแต่รู้ความ ในที่สุดพ่อเขา
แขนคอตายเมื่อเขาอายุได้ ๖ ขวบ
เมื่อพ่อตาย เขาต้องไปเป็นเด็กเลี้ยง
แกะให้เจาทดิน เงิน หง กูย วันน
อายุ ๖๐ ปี เป็นรองนายกรัฐมนตรีคน
หนึ่งแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนที่มี
อยู่ทั้งหมด ๑๒ คน

เรื่องราวของตำไจ คงยังเล่าได้
อย่างไม่ม้วนจบสิ้นตราบที่ตำไจยัง
เดินไปข้างหน้าอยู่ทุกวัน สหายซ่ง ลี
อิง ผู้มอดตเป็นขาสาวใช้ของครอบครัว
เจาทดินตอบถ้อยคำยกย่องชม
เชยของแขกด้วยเสียงเหนือ ๆ สหน้า
ยิ้มแย้มว่า

“มันก็คือเจ้าหมบ้านเดิมตำไจ
คนก็คนกลุ่มเดิม แต่อะไรที่เปลี่ยน
แปลงไปแล้ว ทั้งได้ทำให้ตำไจมี
ความเปลี่ยนแปลงไปมากเท่าัน ระบบ
ของเราตนเอง วิธีการผลิตที่นำไป
โดยความคิดของประธานเหมาตนเอง
เป็นตัวการสำคัญ เราอยากให้คุณ
กลับมามดูตำไจอีกใน ๒-๓ ปีข้างหน้า
และเราอยากฟังความเห็นวิจารณ์แนะ
นำจากคุณต่องานของเรา”

ท่องเที่ยว

ดนตรีภูเขา

เป็นอันว่าคุณได้ตกลงใจที่จะ
หลีกเลี่ยงจากความจอแจอันแสนจำเจ
อย่างน้อยก็สักระยะหนึ่งกำลังคิดว่า
จะไปไหนดี อันที่จริงลองมาฟัง
(อ่าน) “ขอเสนอ” ต่อไปในสักหน่อย
เป็นไร

ผู้เชี่ยวชาญ (กอนันต์เรียก) ด้าน
ชาวเขา (หรือ “ชาวไทยภูเขา” ใน
ภาษาราชการ) ท่านหนึ่งเรียกการ
เดินทางรอนแรมแนวที่จะกล่าวถึงต่อ
ไปนั้นว่า “สามเหลี่ยมทองคำทัวร์”
ซึ่งก็ได้ให้บรรดาธิบายอย่างออกตัวว่า
คงได้รับอิทธิพลมาจากความนิยมใน
หมิ่นกเดินทางท่องโลกทั้งหลายที่แวะ
ผ่านเมืองไทย ผู้ไม่ถิ่มขนเหนอเลีย
เลาะเส้นแนวพรมแดน ไทย-พม่า-
ลาว

เรามาเริ่มต้นกันที่เชียงใหม่ดีกว่า
(เส้นทางกรุงเทพฯ-เชียงใหม่ บััจจุ

“สามเหลี่ยมทองคำทัวร์”

บันไม่มีปัญหาหากันในเรื่องการเดินทาง
แต่หากประสงค์จะประหยัดเงิน
ค่ารถเมล์ ขอเสนอให้โหนรถสาย ๒๕
บขส. หัวลำโพง-รังสิต ไปจนถึง
สายแล้วโบทรถสับล้อต่อจนถึงเชียง
ใหม่(ดู) หากไม่มีที่พัก ในกรณี
ต้องการพักเที่ยวเชียงใหม่ มีโรงแรม
อัตราต่ำให้เลือกพอประมาณ หรือจะ
ลอง “เวียงเหนือ” ในตรอกทางซ้าย
มือของสะพานนารัฐตอนเข้าตัวเมือง
เป็นเรือนไม้ทานามันยาง บรรยากาศ
สงบเงียบ เจ้าของเป็นครอบครัวคน
ท้องถิ่นมุล่งสูงอายอรอมณดกับหลาน
สาวตัวเล็กคอนข้างช้อย และหญิง
วัยกลางคนท่าทางกรานโลก ค่าพัก
แรมห้องละ ๒๐ บาทต่อคืน หรือ

“บี.เอ็ม. เกสท์เฮลล์” อยู่ถัดจาก
สะพาน “ประตูท่าแพ” เพียงชั
เหงอชมหลัง ก่อนข้างสะอาด แฉม
พัฒนพเตดาน ๑ เครื่อง กั้นละ ๓๐
บาท

จากเชียงใหม่ (เปลี่ยนแปรไป
ด้วยอิทธิพลความกระหาย และการ
สร้างความเชื่อเรื่องเงินตราสกุลต่าง
ประเทศที่หลงไหลจากกระเป่า “ทัว
ริสต์” มีอำนาจพอจะทำให้ใครต่อ
ใครยอมรับสภาพการณ์ของความขัด
แย้งอันรุนแรง) เรามุ่งอำเภอด่าง
ขนรถเมล์ทะเลแวก “ข้างกลาน” มี
วันละหลาย ๆ เที่ยว ใช้เวลาประมาณ
๓ ชั่วโมงกว่า ค่าบริการ ๑๘ บาท
ต่อหัว หรือรถแท็กซี่จากชุมสายหัว

ถนนก่อนเลี้ยวเข้าท่ารถเมย์ ใช้เวลาน้อยกว่าในการเดินทาง แต่ราคา ๒๕ บาทต่อหัวเมื่อมีผู้โดยสารเต็มคันรถคือ ๑ คน ไม่นับคนขับ ราคาจะสูงขึ้นในกรณีทคนไม่เต็ม และความอดทนในการรอคอยจนถึงขีดสุด

ฝางเป็นอำเภอเหมือนแห่งอื่นในชนบทไทย ถนนลาดยาง ๑ สายพาดยาวตลอดแนวตัวเมือง ถ้าต้องการแวะค้างแรมมที่พักอยู่ ๒-๓ แห่ง “ฝางโฮเต็ล” เกือบสุดถนนเส้นนั้น เลขสถานีตำรวจไปไม่กี่กิโลเมตร น่าอยู่พอควร คนละ ๒๐ บาท มีอยู่ห้องหนึ่ง “ซี-๘” ใต้เพดานกาลอน “ไม่มีอำนาจใดในโลกหล้า...” ปิดท้ายด้วย “ประชาชน จงเจริญ” เขียนไว้บนข้างผนังหัวนอน บ่อน้ำร้อนควบคุมโดยชาวต่างดาวเบ็ดให้เที่ยวเก็บค่าผ่านทุกวัน

กล่าวอาลาฝางซักหน่อยก่อนมุ่งสู่ “ท่าตอน” นั่งรถสองแถวกินเวลาไม่เกินชั่วโมง ค่ารถหัวละ ๖ บาท ผ่าน อ. แม่อาลัย ทหารฝ่ายปฏิบัติกับจีนคอมมิวนิสต์ของก๊กมินตั๋งเดินเกรให้เห็นผ่านตาพอเป็นกระสาย

ความจริงแล้ว เราควรตั้ง “ท่าตอน” ก่อนเที่ยง เพื่อจะได้มีโอกาสมากกว่าในการเลือกเรือหางยาวโดยสารเพื่อล่องลำน้ำแม่กกไปยังจุดหมายปลายทางที่ตั้งใจกันเอาไว้ ลืมบอกไปอย่างหนึ่งว่า “ท่าตอน” อยู่ติดกับพรมแดนพม่าเพียงนั่งเรือยนต์ต้นน้ำแม่กกไปไม่กี่กิโลเมตรก็จะถึง

เมื่อถึง “ท่าตอน” ก็สุดถนนบรรจบกับลำน้ำที่ตงเป็นมุมฉากซึ่งกันและกัน เราต้องไปแจ้งกับเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งประจำอยู่ที่นั่น โดยเซ็นบันทึกเป็นหลักฐาน ขอเสียงเรียงนาม มาจากไไหนและกำลังจะไปไไหน สำคัญที่สุดคือต้องมีบัตรประจำตัวหรือหนังสือรับรองของทางราชการติดตัวไปด้วย (การเดินทางภายในประเทศที่ความ

ชัดแจ้งทางด้านอุดมการณ์การเมืองมีกระแสนักขำขันรุนแรง เงื่อนไขที่เรียกขานว่า “ความมั่นคงแห่งชาติ” มีบทบาทมากพอที่จะกำหนดกฎเกณฑ์ความเป็นตัวเป็นตนของคนส่วนใหญ่ได้โดยอาศัยกลไก ซึ่งถูกสร้างขึ้นตามประสงค์ของ “ชนกลุ่มน้อย” บนยอดกระจัดริดแห่งสามเหลี่ยมฐานกว้าง)

การรอนแรมช่วงต่อไปนี้จะเดินทางเรือ จากท่าตอนตำบลเล็กๆ ที่มีคนอาศัยอยู่รวมกันหลายเผ่าพันธุ์ เรามุ่งสู่ทิศตะวันออกยัง “บ้านใหม่” ถัดไปทางใต้ของลำน้ำ กินเวลาเดินทางประมาณกว่าชั่วโมง และเลียบท้องทุ่งกว้าง และขุนเขาป่าละเมาะ ค่าเรือจ่าย ๘ บาท เมื่อถึงจุดหมายตามกำหนด

“บ้านใหม่” เป็นหมู่บ้านขนาดเล็ก ย่อมมีลำน้ำผ่านหน้า และขุนเขาทะมึนกับท้องฟ้าสีครามเข้มเป็นฉากหลัง หญิงพม่าที่ปลูกพืชของอยู่ริมทางจะเป็น “เจ้าหน้าทีฝ่ายประชาสัมพันธ์” ให้ได้เป็นอย่างดี จากนั้นหลังนั่งพักครู่ใหญ่ เราควรมุ่งหน้าต่อไปยัง “ห้วยสะลา” เป็นหมู่บ้านเผ่ากระเหรี่ยง อยู่บนทางผ่านเข้า “บ้านหนองปากแฉม” ซึ่งเป็นที่เราจะค้างแรมกัน

ระหว่างทางคุณจะได้พบผู้คนต่างเผ่าพันธุ์ ต่างสีสรรพวกรณผ่านกรายไปพร้อมรอยยิ้มแห่งมิตรภาพ มีเรื่องเล่าว่าในการถามไถ่ระยะทางของแหล่งที่ต้องการมุ่งสู่จากผู้คนละแวกนั้น ควรหลีกเลี่ยง “ไปไกลสักกิโลเมตร?” แต่ควรถามว่า “สักชั่วโมง?” เพราะเพื่อหลีกเลี่ยงการค้างแรมข้างทาง ท่านผู้รู้ท่านหนึ่งกล่าวอย่างอารมณ์ดีว่าเหตุผลอยู่ที่ “กิโลเมตร” ของคนพม่าไม่อาจจะนำไปเปรียบกับ “กิโลเมตร” ได้ทั้งนั้น เนื่องจากความแตกต่างกันของสภาพการณ์

“บ้านหนองปากแฉม” เป็นหมู่บ้านมูเซอร์แดง อยู่รวมกันไม่กี่สิบหลังคาเรือน คนที่ส่วนใหญ่มีอาชีพทางการเพาะปลูกพืชไร่ต่างๆ หลายชนิดอาศัยปลูกฝิ่นขายนอกเหนือไปจากชาวโพดหรือพันธุ์ พืชอื่นๆ

“อ๊แล” ชายวัยกลางคน อายุ ๕๒ ปี ผิวคล้ำ ฟันทองประดับด้วยรอยยิ้มเสมอ เป็นมูเซอร์แดง เขายินดีต้อนรับคนต่างถิ่นที่แวะเวียนเข้าถึงหมู่บ้านแห่งนี้เสมอ เรือยนต์ไม่ไผ่หลังคาจากของเขา เราได้อาศัยเป็นที่ค้างแรม อธิษาศัยเปี่ยมไปด้วยมิตรภาพของ “อ๊แล” ทำให้ความ

เด็กมูเซอร์

เมื่อล้าตลอดการเดินทางของผู้มาเยือนถูกปลดปล่อยรวมไว้กับร่องเท้าตลอดรวมไว้ที่นอกชาน

“อะ มะะ” เด็กหนุ่มวัย ๒๑ ปี อยู่ถัดไปทางหลังเรือน “อู้อ่าเมือง” พอสนทนา หรือหากจะลองโอกาสปราศรัยด้วยภาษาแห่งดนตรี ดวงตาเป็นประกายกุ่มนเหมือนจะเชื่อเชิญให้เข้าร่วมวงสนทนาอย่างสนุกสนาน

อันที่จริงหากจะค้างอยู่ที่ “หนองปากแฉม” สักมากกว่าหนึ่งคืนก็ไม่ใช่ไร เขาชวนออกบ่ไปกับนายพราวน เช่นลงกลับมานั่งล้อมวงคุยกันริมกอง

ไฟในคืนที่เดือนส่องสว่างกว่าแสงอาทิตย์ในวันที่หมอกพิษปกคลุมเหนือเมืองบางกอก

การจากอำลาควรกระทำในตอนเช้าไม่เกิน ๑๐ นาฬิกา ทั้งนี้ไม่ควรลืมที่จะตอบแทนความมีน้ำใจของผู้เป็นเจ้าของเรือน จาก "หนองปากแฉม" เรากำลังจะย่างเรือไปยัง "บ้านผาใต้" ห่างออกไปประมาณ ๑ ชั่วโมง การเดินทางช่วงนทรวาดพอควรสำหรับคนไม่เคยชินเส้นทางทะเล เริ่มตามไหล่เขา ล้ำห้วย บ้ำไผ่

ถึง "ผาใต้" ไม่ควรเกินบ่าย ๑ โมง ทัศนเป็นหมู่บ้านมูเซอร์ดำ มี

๖ โมงเย็น ถ้าถ้ากายจริงๆ ก็ควรแวะ แต่หากฝนใจสั่นคิดควรจับรถเมลสายเชียงราย-แม่สาย ที่หน้าสถานีตำรวจไปอำเภอชายแดนไทย-พม่าแห่งนั้นดีกว่า เดินทางกินเวลาประมาณ ๑ ชั่วโมง ค่าโดยสาร ๘ บาท เปิดบริการรถถ่วงราว ๓ ชั่วโมง

"แม่สาย" เป็นเมืองชายแดนจึงไม่น่าประหลาดใจหากจะต้องพบเห็นกิจกรรมแปลกออกไปบ้างเกิดขึ้นที่นี่ ราคาเครื่องบริโภคค่อนข้างสูงตามร้านอาหาร ขอแนะนำให้หากินตามแผงในตลาดสดซึ่งถูกกว่า และถูกปาก

ขามทุกก้อน

โรงเรียนในเครือ "สงเคราะห์ชาวเขา" ๑ หลัง คนส่วนใหญ่ทำไร่ปลูกพืช บ้างจับปลา "บ้านผาใต้" เป็นท่าเรือที่เราจะล่องต่อไปยัง "จังหวัดเชียงราย"

การเดินทางช่วงนี้ต้องผ่านเกาะแก่งบ้าง กระทบน้ำเซวกราก บางจุดบางแก่งผู้โดยสารจำต้องเดินเท้าข้ามทั้งแทน ๒ ข้างทางเป็นน้ำเชี่ยว ขจัดร่องรอยการตัดไม้ทำลายป่ามิให้เห็นอย่างไม่ต้องลำบากในการเสาะหา ค่าเรือโดยสารช่วงนี้ ๓๕ บาท ใช้เวลาประมาณ ๔ ชั่วโมง เราจะถึงตัวจังหวัดเชียงรายราว

"แม่สายไฮเติ้ล" อยู่เกือบสุดถนนลาดยางสายสำคัญซึ่งพาดยาวตลอดแนวตัวเมืองสายเดียว เป็นเรือนไม้ทาสีทา ๒ ชั้น ค่าห้องคนละ ๒๐ บาท คนดูแลเป็นคนหนุ่มขมเรียบง่าย ชอบร้องเพลงพจนาน

สุดถนนสายเดียวทอดผ่านเมืองสาขานนคอเมือง "ท่าขเหล็ก" ของพม่า คนสัญชาติไทยได้รับอนุญาตให้ผ่านเข้าไปอย่างกรายเล่นได้ หากได้แจ้งออกกับทางเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองของไทย และของพม่าเรียบร้อยแล้ว ขอพึงละเว้นทัศนคติการถำรูป ถอว่าเป็นเด็ดขาด ผู้สนใจ

เรื่องราวของ "แม่ทองคำ" อันได้กลายมาเป็น "เบอร์ลี ผงสีขาว" อาจติดตามได้ตามแต่ปริมาณความใฝ่รู้ของแต่ละตัวบุคคล เพราะนั่นคือ "สามเหลี่ยมทองคำ" ดินแดนที่ไทย-พม่า-ลาวมาบรรจบกัน เป็นที่รู้จักกันในโลกาเสพติดว่า "โรงงาน" จะว่ากันไปแล้วถ้าใครจมูกดีสักหน่อย ย่างกรายไม่ลึกเข้าไปในแดนพม่าทำได้นักก็อาจจะได้พบกับ "ห้องผลิต" สักห้องหรือโรงงานที่ทอบอลด้วยควีนส์เทาเข้ม สดมุ่มห้องใครออกคนหนึ่งกำลังบรรจงสอดเข็มฉีดยาเข้าเส้นเลือดบนท่อนแขน ท่าที่จะลำบาก ออกสักหน่อยด้วยท่อนแขนบริเวณนั้นพรุนไปด้วยรู จำต้องเปลี่ยนที่ลด "เบอร์ลีใส่น้ำ" เขาร่างกาย เป็นที่เชื่อกันว่าการฉีดยาเส้นเป็นวิธี "ที่ดัดจริตในการเสพยา" เป็นวิธีสูงสุดเหนือการ "มวนสูบ" "นัตถุยา"

จากแม่สายมีรถเมลล์กลับลงกรุงเทพฯ ๗ ทุกวัน ถ้าคิดถึงเมือง แต่หากยังรักจะท่องเที่ยวต่อไปก็จำเป็นจะต้องท่องเที่ยวลงไป เพราะทางการพม่าไม่อนุญาตให้เขาเกินเลย "ท่าขเหล็ก" เพื่อความปลอดภัย

แต่นั้นก็เป็นเพียง "คำแนะนำ" จากปากของเจ้าหน้าที่รัฐจากนครย่างกุ้ง ซึ่งมักจะเล่าถึงการเข้ายึดครองดินแดนของฝ่ายขบถคอมมิวนิสต์อย่างหวาดกลัว

"ถ้าคุณอยากจะไป ผมจะช่วยติดต่อให้" ชายพ่อค้าหยกร่างใหญ่ ท่าทางใจดี เล่าพลางยิ้มไปพลางเมื่อเราบอกความประสงค์ว่าอยากเข้าไปถึงชายแดนพม่า

"เดินไปประมาณ ๓ เดือน เท่านั้นเอง" เขาตอบอย่างเอาจริงเอางัง

“ข้าวลอย”

“ขอโทษ ท่านผู้ใหญ่ไม่ใช่คน
ถนอมหรือครับ”

“ใช่ใช่ใช่ พเป็นคนถนอมตั้งแต่
เกิด และยังไม่เคยขายไปอยู่ที่ไหน
เลย น้องชายสงสัยอะไรหรือ”

“เห็นกินข้าวสวย ไม่ใช่ข้าว
เหนียวเหมือนกับคนเหนือๆ ไป”

“หมู่บ้านกินแต่ข้าวสวยกันทั้ง
บ้าน เราปลูกข้าวพันธุ์อื่นไม่ได้
พันธุ์ข้าวของหลวงที่ดๆตั้งแต่พันธุ์
ข้าวเจ้า ข้าวที่พวกเจ้าพวกนายชอบ
กิน แต่เราไม่ใช่เจ้าไชนายก็ยังคง
จำใจกิน”

“กินข้าวอะไรมันก็อึดเหมือนกัน
ใช่ไหมครับ ผู้ใหญ่”

“ก็จริง แต่ข้าวเจ้ามันเปลือง
กับข้าวมากกว่า กินก็เปลืองกว่า ไม่
เหมาะสำหรับคนจนๆอย่างเรา”

“ทำไมผู้ใหญ่ไม่ขายข้าวเจ้า
แล้วซื้อข้าวนี้มากินล่ะครับ”

“อ๊ะ เราเคยทำเหมือนกัน แต่
เป็นอย่างนี้ น้องชายรู้ไหม เราขาย
ข้าวเปลือกของเราถึงละ๑๑ บาท แต่
พอเราชอบบาง มันแพงกว่าที่เราขาย
แล้วยังจะต้องเสียค่าแบกอีก
ล่ะ”

“เพราะอะไรหรือครับที่ปลูก
ข้าวพันธุ์อื่นไม่ได้”

“น้ำในท้องนา น้ แต่ไม่ใช่
เพราะขาดน้ำ น้ มากเกินไป ปีๆ
หนึ่ง น้ำท่วมไม่น้อยกว่า ๘ เดือน

พอลงเดือนเก่าเดือนสับ น้ มาก
ขนาดที่ว่าพนเรอนที่เรานั่งกันอยู่น
ต้องตัดไม้ไผ่มาทำแคร่ยกพนหน้า”

“ขนาดไถถนเรอนสูงกว่าศีรษะ
ผมนะหรือครับ”

“ใช่ เพราะฉะนั้นเราถึงปลูก
ข้าวนาบที่เรานั่งพนข้าวเหนียวดี ๆ
ไม่ได้ทำได้แต่ข้าวพนธูเบา พวก
ก.ข. ๑ ตอนปลายน”

“เป็นอย่างนี้มานานแล้วหรือ

ครับ”

“แต่ก่อน หลายๆปีจะมีนา
มากทหนง พอเขาสร้างเขื่อนย่นฮ
เสร็จ ก็ตรงกันข้าม หลายๆปีจึงจะ
มีน้าน้อยทหนง”

“อ้อ ปีไหนน้าน้อย ชาวบ้านก็
ปลูกข้าวนาบกันใช่ไหมครับ”

“เราปลูกกันทุกปีไม่ว่ามีน้ำ
หรือน้าน้อย เพราะเราไม่รู้ล่วงหน้า
ว่าปีไหนจะมาก ปีไหนจะน้อย ปี
ไหนนามากเราก้เสีย ปีไหนน้าน้อย
เราก้ได้ เสียงเอาทุกปี”

“ถ้าเสีย เสียมากไหมครับ”

“เสียหมดเลย ตายหมดเหลือ
แต่หญ้า ค่าเสียหายไรละประมาณ
สามร้อยบาทโดย ไม่คิดค่าแรงตัวเอง
นักเหมือนกับเอาเงินไปทงนาได้ ๔-
๕ ปีติดๆกันมาแล้ว”

“ผู้ใหญ่ว่าเป็นเพราะเขื่อนหรือ

“ทำให้หน้าท่วม”

“ใช่”

“ผู้ใหญ่ว่าทำไมถึงถูกทำลายจะเป็นเหตุด้วยหรือเปล่า”

“ไม่มากนัก เพราะตัวการทำหน้าท่วมขังอยู่จนน้ำเน่าตายต้องเป็นเขื่อน การทำลายป่าก็อาจมีส่วนทำให้หน้าไหลล้นมาเร็วเกินไปจนเขื่อนระบายน้ำออกไม่ทัน”

“ถ้าผู้ใหญ่ทำได้เป็นอย่างดี ผู้ใหญ่จะฟังเขื่อนหรือจะปลูกป่าเพื่อไม่ให้หน้าท่วม”

“เอ พุดยาก ถ้าฟังเขื่อน คนที่อยู่กลางเขื่อนก็จะเดือดร้อน เห็นจะต้องเลือกเอาปลูกป่า”

“ผู้ใหญ่เชื่อไหมว่าทั้งการฟังเขื่อนและการปลูกป่าไม่ใช่วิธีการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของชาวบ้าน ถึงแม้ว่ามันจะป้องกันน้ำท่วมได้ก็จริง”

“แต่ถ้าเมื่อน้ำไม่ท่วมเราก็ปลูกข้าวได้บะ ๒ ครั้ง มีข้าวพอกินพอใช้ ไม่ต้องซื้อข้าวกิน พวามันคนไหน”

“ไม่หรือผู้ใหญ่ ผมเคยไปเห็นมาหลายหมู่บ้าน บางหมู่บ้านทำนาได้บะ ๓ ครั้ง ได้ข้าวมากมาย แต่ก็ยังเดือดร้อนยากจนเพราะถูกเอารัดเอาเปรียบจากเจ้าหน่าบ้าง จากพ่อค้าบ้าง ฉะนั้นถ้าเราแก้ปัญหาการเอารัดเอาเปรียบไม่ได้ก็จะต้องเดือดร้อนไม่มีที่สิ้นสุด”

“จริง แต่มันเกี่ยวข้องกับเรื่องเขื่อนล่ะ”

“เขื่อนให้ประโยชน์อะไรแก่ผู้ใหญ่และลูกบ้านของผู้ใหญ่หรือเปล่า เขื่อนให้ประโยชน์แก่ใคร เขื่อนทำให้ผู้รับเหมาก่อสร้างร่ำรวย เขื่อนทำให้ไฟฟ้าให้คนรวยๆ ใช้ เขื่อนทำให้ชาวบ้านจนๆ หลายหมู่บ้านต้องอพยพไปอยู่ในที่กันดารกว่าเดิม เขื่อนทำให้ชาวบ้านจนๆ หลายหมู่บ้านต้องลำบากยากแค้นกว่าเดิม นี่ไม่ใช่

การเอารัดเอาเปรียบของคนรวยต่อคนจนหรือ”

“แต่เขื่อนก็ทำให้ที่ดินของชาวบ้านหลายแห่งได้รับน้ำค่น จะว่าเขื่อนให้ประโยชน์แก่คนรวยฝ่ายเดียวไม่ได้”

“ใช่ ผมไม่ปฏิเสธ และผู้ใหญ่ก็คงจะไม่ปฏิเสธว่าพอชาวบ้านเหล่านี้มีผลผลิตค่น คนรวยเหล่านี้ก็สบายยิ่งขึ้น แต่ชาวบ้านยังทุกข์ทรมานเช่นเดิม เพราะเขาเอารัดเอาเปรียบชาวบ้านอยู่ตลอดเวลา”

“จริง แล้วน้องชายคิดว่าจะทำอย่างไร”

“เราจะต้องต่อสู้ ไม่ยอมให้ใครเอารัดเอาเปรียบเราต่อไป เราสู้คนเดียวไม่ไหว เราต้องรวมกลุ่มกันเข้า รวมพลังกันเข้า คนที่เอารัดเอาเปรียบเราจริงๆ มีไม่กี่คนหรือแค่พวกเรที่ถูกเอารัดเอาเปรียบมากกว่ามาก ถ้าเรารวมตัวกันเข้า เราจะต้องชนะในที่สุด เช่นตอนที่เขาจะสร้างเขื่อน เราอาจจะรวมพลังกันเข้าคัดค้านได้เหมือนกับหลายแห่งทำสำเร็จกันในเวลานั้น ตอนที่เขามากดราคาซื้ออะไรของเราถูกๆ เราก็รวมหัวกันไม่ยอมขายให้เขาได้”

“ถึงแม้เราจะไม่เคยต่อสู้เรื่องการสร้างเขื่อน เรื่องราคาสินค้าแต่เราก็ต่อสู้มานาน ต่อสู้มาอย่างค่นลำบาก ค่นต่อสู้อย่างที่ไม่มีใครช่วยใครได้ แต่เราก็ยากจนเช่นเดิม ไอน้องเอ๋ย”

“แต่การต่อสู้ของผู้ใหญ่ เป็นการต่อสู้กับโชคชะตา ผู้ใหญ่ไม่ได้ต่อสู้กับความเป็นจริง ผู้ใหญ่มัวแต่ต่อสู้อยู่กับภาพลวงตาที่พวกเอารัดเอาเปรียบสร้างขึ้นมาหลอนหลอก ผู้ใหญ่จะไม่วันชนะอย่างแน่นอน”

“ยกตัวอย่างให้ชัดเจนหน่อยเถอะ ไอน้องชาย”

“เอาตอนที่ผู้ใหญ่ปลูกข้าวหน้าผู้ใหญ่อะไร”

หรือชนะก่ากกัน การชนะหรือแพ้ของผู้ใหญ่ขึ้นอยู่กับความบังเอิญ บางทีผู้ใหญ่อาจจะซังกะตายปลูกไปโดยไม่หวังอะไรเลยก็ได้ การต่อสู้ที่ไม่หวังชัยชนะอย่างแท้จริงก็เท่ากับการยอมแพ้ ถ้าผู้ใหญ่จะต่อสู้กับความป็นจริง มุ่งมั่นที่จะชนะอย่างจริงจัง ผู้ใหญ่จะไม่วันแพ้ ทำไมผู้ใหญ่ไม่ลองหาพันธมิตรข้าวที่มันสู้กับน้ำท่วมได้มาลองปลูกดูบ้าง เท่าที่ผมเคยเรียนมารู้จักจะมีพันธมิตรข้าวอยู่หลายพันธมิตรชนน้า”

“พันธมิตรเหมือนกัน แต่หาไม่ได้ มันเป็นข้าวของทางใต้ เราไม่มีถ้าเราไปหาหรือถ้าน้องชายผ่านไปช่วยติดมือมาฝากบ้าง”

“ตกลง ผมจะหามาให้ทันดูปลูกบ่น”

ในที่สุด ถูกลมปลูกข้าวบ่นหน้าต้นเตนของผู้ใหญ่แสนผ่านพ้นไปด้วยความสำเร็จ ข้าวพันธุ์ตะเภาแก้วทำหน้าที่ของมันอย่างน่าทึ่ง น้ำระลอกแลวระลอกเล่าเข้าซาเต็มท่วมท้นจนมิดยอด รวักบั้นจะไม่ยอมให้ตั้งตัวได้ แต่ทุกครั้งที่น้ำท่วมยอดของมันจนมิดได้เพียง ๒-๓ วันมันก็ผลิยอดขึ้นพ่นน้ออย่างไม่ยอมท้อ ถ้าเป็นชาวทแกเคยปลูกอย่างสังเดชมาทุกบักก็จะต้องเน่าตายไปเช่นเดิม

ผู้ใหญ่แสนยังอยากจะให้หน้าท่วมสูงกว่าทุกๆปี เพราะอยากจะเห็นชัยชนะของสังทเคยพ่ายแพ้มาตลอดในยามที่กระแสดการเบียดเบียนมากกว่าทุกๆครั้ง และในเมื่อเป็นการต่อสู้ที่แตกต่างจากครั้งก่อนๆ โดยที่เป็นการต่อสู้ที่มีระบบตามความเป็นจริง

สำรวม ถึง

ไซโคกับโซมา

จิตใจ (ไซโค) กับร่างกาย (โซมา) เป็นสิ่งสองสิ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ในบางขณะ จิตใจมีอำนาจเหนือร่างกาย แต่ในบางขณะอยู่ในสภาพกลับกัน ทั้งสองอย่างประกอบกันขึ้นเป็นคนทั้งคน

แต่ครั้งโบราณนานมานั้น เราเชื่อกันว่าจิตหรือจิตใจมีอำนาจเหนือกายหรือร่างกายตลอดเวลา เมื่อจิตออกจากกายไป กายก็อยู่ไม่ได้ การเก็บศพดองหรือทำมัมมี่ ไว้กึ่งเพื่อกการกลับมายังจิตนั่นเอง

นวนิยายหรือภาพยนตร์ประเภทภูติพิศาจ ปอบผีฟ้า หรือสำนักบู๊เจ๋ง และอาศรมวิญญานต่างๆ มีความเชื่ออยู่ในกลุ่ม จิตมีอำนาจเหนือกายทั้งสิ้น เราเรียกกลุ่มนี้ว่าพวกจิตนิยม

เมื่อถึงออกช่วงทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเจริญมากขึ้น มีคนบางกลุ่มปฏิเสธเรื่องของจิตใจ โดยเน้นไปศึกษาที่ร่างกายหรือสมองซึ่งถือว่าเป็นศูนย์ควบคุมบังคับพฤติกรรมทั้งหมดของคนที่อยู่นั้น หนึ่งทิว. ประเภทหุ่นยนต์ต่างๆ ผู้สร้างอาจจัดอยู่ในกลุ่มนี้ด้วยเหมือนกัน เป็นกลุ่มวัตถุนิยม

แต่เมื่อกลุ่มหนึ่งเชื่อว่า คนเรานั้นมีทั้งกายและใจรวมอยู่ด้วยกัน เกี่ยวข้องกัน ปรากฏการณ์ทางใจเกิดขึ้นเพราะมีกายเป็นฐานเกิด ขณะ

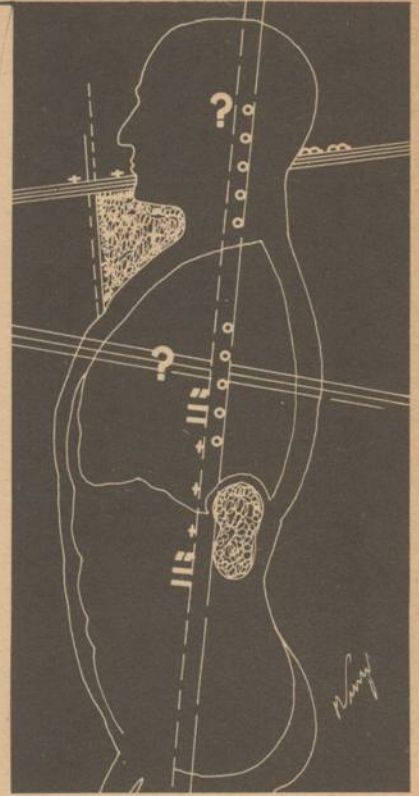
เดียวกันปรากฏการณ์นั้นก็มีอิทธิพลเหนือกายในบางโอกาสด้วยเหมือนกัน หรือออกนัยหนึ่งมีอิทธิพลซึ่งกันและกันอยู่ตลอดเวลา ระหว่างไซโคและโซมา กลุ่มที่มีความเชื่อเช่นนี้ เรียกว่าพวกสุนิยม

เมื่อร่างกายไม่สบาย อึดอัด เจ็บปวด หรืออยู่ในสภาพนานาโรคาพยาธิเกาะกิน จิตใจก็หุดหู่เศร้าหมอง เศร้าซึมอยู่บ่อยๆ ที่คนมีโรคทางกาย เรืองถึงกับฆ่าตัวตายเพื่อหนีความทุกข์ทรมานไป เพราะกายทำให้ใจไม่เป็นสุข

เช่นเดียวกันถ้าใจไม่สบาย ร่างกายก็เปลี่ยนแปลงบั่นบ่วนตามไปด้วย

คนที่อยู่ในอารมณ์กลัวจัด หน้าจะซีด หายใจขัดๆ ปากแห้งคอแห้ง ความหิวลดลงไป ระบบการย่อยอาหารทำงานช้าลง มือเท้าเย็น ระบบควบคุมการขับถ่ายหย่อนสมรรถภาพ จะพบบ่อยๆ ว่าผู้เข้าสอบสัมภาษณ์จำนวนไม่น้อยก่อนถึงเวลาสอบจะวนเวียนเข้าห้องน้าเป็นหลายๆ หน เด็กเล็กๆ บางคนเวลาตกใจกลัว (กรี) กลั้นไว้ไม่ไหวถึงกับปล่อยให้แตกกลางวงกม

คนที่อยู่ในอารมณ์เศร้า จะถอนใจบ่อยๆ หายใจถี่ ผิวแห้ง เบื่ออาหาร อ่อนเพลียละเหี่ยใจ ไร้ชีวิตชีวา

เมื่อเรองของจิต-กาย สัมพันธ์กันเช่นนั้น และเมื่อเกิดโรคาพยาธิอันเนื่องมาจากจิตใจเป็นต้นเหตุจนร่างกายเปลี่ยนแปลงเจ็บไข้ไป เราเรียกว่าโรค "ไซโคโซมาติก" ซึ่งพบอยู่บ่อยๆ มักไม่ค่อยหาย ถ้าหาเหตุทางใจไม่พบ

โรคที่เกิดจากใจเป็นเหตุมีอยู่หลายอย่างด้วยกัน แต่ที่ถือว่าเป็นไซโคโซมาติก ต้องถึงขั้นร่างกายเปลี่ยนแปลง ไม่ใช่ว่าร่างกายมีปฏิกิริยา ซึ่งอันนั้นเป็นอาการของโรคประสาท

ในสังคมเมื่อใครขวสาวได้สาวเอาอย่างทุกวันนี้ มีแต่จะกระตุ้นให้คนมีความรู้สึกเกรงเกรียด วิตกหวาดหวนอยู่ไม่ได้ขาดทั้งคนที่อยู่ในเมืองและในชนบท โรคไซโคโซมาติกจึงมีจำนวนค่อนข้างสูง

การรักษาทางยาเพียงแต่ระงับอาการไว้ชั่วคราว เพราะความเครียดทางใจมิได้ถูกถ่ายถอนออกไป การ

รคนามนต์ ผูกด้วยสายสิญจน์ ทำบุญ
แก้บนทำนท้าวผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย
ทั้งปวงจึงได้ผลดีพอควร เพราะได้
ผลทางใจอยู่มิใช่น้อย อย่างไรก็ตาม
ถ้าสภาพสังคม-เศรษฐกิจยังเหลวและ
อย่างทุกวันนี้ โรคไซโคโซมาติกจะ
ไม่มีทางลดจำนวนลงได้เลย

ไซโคโซมาติก มีหลายชนิด บาง
ข้อหรือเราก็คงเป็นกันมาบ้างเป็นครั้ง
คราว ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปรกติธรรม
แต่ถ้าเกิดเป็นอาการถาวรก็ต้องรัก
ษาทันที พบบ่อยเป็นกันบ่อยได้แก่
ประเภท

ปวดหัวข้างเดียว หรือไมเกรน
เมื่อจิตใจเครียด แก้ปัญหาไม่ตก
เส้นเลือดในสมองจะหดตัว จนปวด
บริเวณขมับซ้ายหรือขวากลับไปกลับ
มาหรือชนทั้งสองข้าง ปัญหาเรื่อง
หนี้สิน กังวลใจว่าวัวควายจะถูกโจร
ปล้น ถูกขโมย ปัญหาไม่มีกินไม่มีพอ
ใช้ มีส่วนทำให้ชาวนาชาวไร่เป็น
โรคนก้นมาก สถิติจากศูนย์สุขภาพ
จิตชุมชนชนชั้นนาจะเป็นเครื่องยืนยัน
ได้

หูด โรคนก้นเกี่ยวกับอารมณ์โดยตรง
ถ้าอดอดไม่สบายแล้วจะหอบจนตัว
โยน ในวิชาจิตวิเคราะห์เชื่อว่าเหตุ
มาแต่อารมณ์ขัดแย้งสองทางตั้งแต่วัย
เด็ก ระหว่างกลัวแม่จะทอดทิ้งตน
ไป กับความรู้สึกผิดที่คิดจะทำร้าย
แม่ ก็มีทั้งอารมณ์รักและขัง (ใน
จิตไร้สำนึก) เกิดขึ้นในขณะเดียวกัน
มักเกิดกับคนหมแม่ที่ค่อนข้างด มี
อำนาจเหนือพ่อ อาการหอบหูดเป็น
สัญญาณที่คล้าย ๆ กับกรีธาของเด็ก
ที่สะอึกสะอื้นร้องหาแม่

ความเครียดทางใจ ทำให้เกิด
ปฏิกิริยาบนผิวหนังได้ เช่นเป็นผื่น
คันเป็นตุ่ม ถ้าเป็นไซโคโซมาติก
อย่างหนึ่งเรียกว่า นิวโรเดอร์มาไตติส

ผิวหนังของคนนั้น สะท้อน
สภาพจิตใจของคนได้เหมือนกัน คน
ที่เจ็บท้องของใจ ผิวมันก็คล้ำดำหมอง

หรือไม่กี่ซัดเขี้ยวไป ตรงกันข้ามคน
ที่รำเริงแจ่มใสย่อมมีผิวสดสวยขึ้น
ไม่ว่า ชิม กล่าว่า ดวงตาไม่ใช่หน้า
ต่างของใจอย่างเดียวหรือ ผิวพรรณ
ก็เบนกันมองส่องใจคนอื่นอันหนึ่ง
เหมือนกัน

อาการที่เกี่ยวข้องกับกระเพาะ
อาหาร ตั้งแต่ท้องอืดท้องเฟ้อเป็น
ประจำ จนถึงเป็นแผลในกระเพาะ
จัดอยู่ในประเภทไซโคโซมาติกด้วย
ประเภทหนึ่ง คนพวกนี้มักเป็นพวก
ห้วนไหวง่ายและวิตกกังวลอยู่เป็น
นิตย์

เรื่องของอารมณ์เกี่ยวข้องกับ
ระบบการย่อยอาหารเป็นอย่างมาก
คนที่จิตใจชอบอ่อนน้อมมักไม่ค่อยมี
ปัญหาเรื่องท้องไส้ ท้องเสียดคนบาง
คนมีปัญหาเรื่องอาหารการกิน กิน
ยาก กินมาก กินจุบกินจิบ กินของ
แปลกๆ มักเป็นคนที่มีปัญหาทาง
อารมณ์ควบคู่ไปด้วยเสมอ

อาหารจนทก่อนข้างวิจิตรพิศ
ดาร แบบของฮ่องเต้หรือของราชวงศ์
ต่าง ๆ นั้น เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า
คนทำและคนบริโภคมักมีปัญหาทาง
อารมณ์ด้วยกันทั้งคู่

พระสงฆ์บางรูป (พระจริงๆ)
พยายามเน้นเป็นพิเศษจะไม่ฝึกใฝ่
รสอาหารใดๆ เลย เพราะเป็นตัวกระ
ตุ้นตัณหา

โรคไซโคโซมาติกที่สำคัญอีก
สองชนิดที่ใครเกิดเป็นเข้มาก็เดือด
ร้อนอยู่ไม่ใช่เล่น ยิ่งคนที่ขยตรง
รักๆ ใคร่ๆ เป็นแก่นสำคัญของชีวิต
เจอโรคนก้นเขาแทบจะล้มทั้งยืน หรือ
ตายทั้งเป็นเอาทีเดียว

ถ้าโรคนก้นเกิดกับผู้ชายเขาเรียกว่า
ตายด้าน กับผู้หญิงเขาเรียกว่า **โรค**
เย็นชา ซึ่งมีความรุนแรงหลายระดับ
ขึ้น บางคนตายชั่วคราว บางคน
ตายถาวรจนชั่วชีวิต พวกเย็นชาก็
เหมือนกัน บางคนแก่ชราเลย บางคน
เย็นชานจนซัด

เหตุส่วนใหญ่มาจากอารมณ์กลัว
และกังวลเป็นสำคัญ

กับผู้ชายอาจเนื่องจาก กลัวเจ็บ
กลัวติดโรค กลัวหัวใจวาย บางคน
กินข้าวปั้นโตซ่าซากพาลไม่เอาไหน
ไปเฉยๆ บางรายก็แน่นิ่งไปเฉพา
ตอนรับประทานอาหาร อีบบางคนเกิดรู
สึกสำนึกผิดเพราะเคยสนุกมามาก
แบบความดีของคนชั่ว ก็ไปไม่รอด
เหมือนกัน ในวิชาจิตวิเคราะห์อธิบาย
ไว้มากมายลึกซึ้งไปถึงสภาพของจิต
ไร้สำนึก ว่าส่วนหนึ่งเกิดจากกลัว
ถูกตัดถูกตอนไปเลยทีเดียว อีบบาง
ส่วนคอยแต่เฝ้านกว่าสตรีทุกรูปทุก
นามมีศักดิ์เป็นมารดาอยู่รำไป ความ
รู้สึกกรังไครจึงหายหมดหมดไปด้วย
ท่านที่สนใจเรื่องนงจิตติดตามงานของ
ซิกมันด์ ฟรอยด์ ภาคพิศดารเอาเอง
เถิด

การอบรมเลี้ยงดูก็มีส่วนอย่างย้ง
ในครอบครัวที่เคร่งศาสนาชีวิตจะมี
แต่งงานอาสาและสวดมนต์ทำน
เรื่องเพศรสอดกอดไว้ให้เหนียวแน่น
นักบวชบางรายปวดศีรษะ (โดยไม่มี
เหตุทางกาย) เป็นประจำ พวกที่มี
อารมณ์หงุดหงิด ก้าวร้าว แบบสาว
โสดสูงอายุนั้นมีอยู่มาก

เรื่องซาเซ็น ในผู้หญิงก็น่าจะมี
เหตุคล้ายๆ กับผู้ชาย เช่นอาจกลัว
เจ็บ กลัวตั้งครรภ์ หรือเคยเรียนหรือ
รับบทเรียนมาผิดๆ ในจิตไร้สำนึก
มีความรู้สึกหวาดหวน สำนึกผิด
หรือไม่เป็นมิตรกับพ่ออยู่ แต่แทนที่
จะกลัวหรือเกลียดพ่อกลับสับทไป
เกลียดผู้ชายคนอื่นๆ เลยปลงใจกับใคร
ไม่ได้ อยู่คนเดียวเปลี่ยวใจไปจนแก่
เฒ่า

ไซโค (จิตใจ) กับโซมา (ร่าง
กาย) นั้นเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน โรค
ไซโคโซมาติกเป็นตัวอย่างของความ
สัมพันธ์นั้นด้วย

ประเสริฐ ประไพสิทธิ์ :

ผมเข้าถึงประชาชนมากกว่าพวกผู้แทนในสภา

“ป่าเสรี... ขอเศษตังค์ ๑๕ บาทก่อน จะให้คำรถแท็กซี่”

“พี่เสรี วันนั้นผมไม่มีเงินเลยจริงๆ ขอตัดไว้ก่อนนะ พรุ่งนี้ผมจะเอามาให้ โธ!... เอานาทึกาไว้ก่อนก็ได้ผมไม่เบียดพรอกน้า”

“ป่าเสรี... วันนั้นหนูขอตบอินช้กฉลาดให้หายแค้นนะ เมื่อกันมันแย่งพี่หนูเอาไปกตทั้งคืนเลย ป่าอย่าห้ามนะป่านะ”

๖-๑ ปีก่อน คนที่เคาะไปนั่งคือพี่ช้อปทิฟฟาน แก้วราชประสงค์ กองจะได้ยื่นคำเหล่านี้ ไม่เว้นแต่ละคืน และทุกวันเราจะเห็นชายหนุ่มร่างสูงโปร่ง ผมหยักโสก ยืนตอบโต้สนทนาและจับเหล่าจับเบียร์กับโต๊ะแขกแทบทุกโต๊ะ แขกแทบจะทุกคนจะต้องรู้จักชายคนนั้นไม่ว่าจะเป็น ดารา นักร้อง อาเซีย นักหนังสือพิมพ์ และแม่กระทั่งพารตเนอร์ว่าชายผุมนคือพี่เสรี หรือป่าเสรี หรือแม่กระทั่งอายเสรีที่ว่า เป็นนักป้ตันของคือฟ้ช้อปแห่งนั้น

เพราะความจริงใจ ความเป็นกันเอง และการบริการที่ยอดเยี่ยมของคุณประเสริฐคนนั้น ทำให้หลังจากในทีคลับ และบาร์เล็ก คือฟ้ช้อปทิฟฟานแห่งนี้ จะคราคร่า และแออัดไปด้วยผู้คนทั้งหญิงชาย ที่ชอบใช้ชีวิตแบบคางควาว หรือผเสื่อราตรีจนคือฟ้ช้อปแห่งนี้ถูกขนานนามว่า

ตลาดนัดกลางคืน หรือตลาดนกระจอก เพราะผู้คนที่มาจากทุกสารทิศพากันมาเมาสุ่มจับข้อตัว จับแขนพากันไปสมสู่เสพย์สมกันอย่างโจ่งแจ้งเพราะอะไร ทำไมคนถึงติดใจชายหนุ่มผุมนทงๆ ที่สถานทีแห่งนั้นก็ไม่มทงดนตรีทจะขับกล่อม หรือแม่กระทั่งอาหารก็มีได้เป็นสับประรดสักเท่าไร เราควรจะให้ความสนใจกับชายผู้ซ่งเอาชนะจิตใจของคนกลางคืน ที่เป็นคนนอกแบบหน่งในโลกนี้กันบ้าง

“แรกเริ่มเดิมทีผมไม่คิดว่าจะมีอาชีพเป็นคนบริการคนกลางคืนหรือครับ แต่ตอนนั้นเมื่อ ๑๐ ปีมาแล้วเอง เพื่อนผมเสวกซ่งเป็นคนตรอกไก่แจ้ บางลำพู เหมือนกับผมได้ไปเป็นผู้จัดการคือฟ้ช้อปโกลเด้นเอ็กซ์ทราชประสงค์ เห็นผมอยู่ว่างๆ ก็เลยมาชวนให้ ไปเป็นนักป้ตันคอยบริการแขก ผมทำอยู่ที่โกลเด้นเอ็กซ์ประมาณซ้ก ๒ ปี ทำให้รู้จักคนเยอะ สมัยนั้นคือฟ้ช้อปในเมืองไทยไม่ค่อยมี และทันสมัยแห่งแรกท้มนคนให้ความสนับสนุนมากที่สุด หนุ่มสาวที่รู้จักกันใหม่ๆ หรือชายแก่ชอบใช้ชีวิตดั่งเข็บๆ ก็มานั่งดมเบียร์จับกาแฟ ก็อะไรเพลินๆ ก็พากันไปนั่งกันมก เมื่อพวกเพื่อนๆ เห็นว่าเราเมาแขกติดเขอะ ควรจะเปิดกิจการของเราเอง จึงไปเปิดคือฟ้ช้อป PARTY ชนใหม่ ทำกิจการคชนมก

ในช่วงนั้น

อย่างว่าดวงของผมนั้นไม่อำนวยพอจะรวย คือฟ้ช้อปก็ต้องถูกปิด เพราะมีการยิงกันตายชน จากนั้นคุณดารณ บำรุงรัฐ มาเปิดคือฟ้ช้อปทิฟฟาน ได้ชวนให้ผมมาทำหน้าที่กับต้นคอยบริการแขกแทน ผมก็เลยมาทำตงแต่เปิดจนกระทั่งทวงวันประมาณซ้ก ๑-๒ ปี เห็นจะได้แล้วละครับ”

คุณประเสริฐ เปิดเผยความเป็นมาที่ต้องมาทำอาชีพเช่นนี้ให้กับเราได้ทราบอย่างละเอียด เมื่อถามถึงปัญหาในเรื่องความวุ่นวายหรือความลำบากใจในหน้าที่การงานบ้าง คุณประเสริฐตอบว่า

“เรื่องวุ่นวายนั้นไม่ได้หยดหรือครับ เพราะคนที่มาเที่ยวท่นส่วนมากนะครับ ต้องเมามาจากท่นก่อนพอในทีคลับ หรือบาร์ปิด พวกคนเที่ยวกลางคืนหรือพวกพารตเนอร์ก็จะพากันมกินตอท่น เมื่อดงคนต่างเมามาเข้าไป ต่างก็เก่งและไม่กลัวกันละครับ ใครเสียงดงท่น้อย หรือ

ทำทางไม่สบนันต์ตากัน ก็จะทำกัน
 แวะโน้น แวะนี้ ในไม้ซากเกิดการ
 ทะเลาะวิวาท ชกต่อยกันขึ้น ผมต้อง
 คอยห้ามปรามกันเป็นประจำ และ
 ส่วนมากพวกแขกก็เชื่อผมครับ ผม
 เหมือนตุลาการคอยห้ามคน คอยตัดสิน
 คนใครผิดใครถูก บางทีต้องคอย
 แก้ปัญหาชีวิตให้กับพวกผู้หญิงพาร์ต
 เนอร์ด้วย เพราะบางคนผัวทิ้ง บาง
 คนไม่มีค่าเช่าบ้าน บางคนจะกินยา
 ตาย ก็มาปรึกษาหารือกับผม มันมี
 สารพัดละครับ บางคนมากินแล้วไม่
 มีเงินจ่ายต้องให้ผมเซ็นชอรับรองเอา
 ไว้ รัชกว่านั้นบางคนเมามายมาจาก
 ไหนไม่ทราบนั่งแท็กซี่ให้มาเอา
 กับผม เงินเดือนผมแทบจะไม่ต้องรับ
 เลย แต่มันก็สบายไปอย่างที่มีชีวิต
 อย่างนั้น คอมนิดช่วยเป็นที่ปรึกษา
 หารือ คอยเป็นที่ระบายนความทุกข์
 สำหรับคนทมิฬชีวิตกลางคน”

คุณประเสริฐเป็นคนคุยสนุก รว
 รอยจากดวงตาบ่งบอกถึงประสบ
 การอันมากมายในชีวิต เคล็ดล็บ
 อะไรละที่ทำให้เขาเอาชนะจิตใจลูก
 คำได้ เขามองอะไรหรือจึงทำให้แขก
 ทมาเที่ยวไว้เนื้อเชื่อใจ

“ก่อนอื่นเราต้องรู้ว่า คนที่มา
 เที่ยวเป็นใคร โอ้ยร่อยพ่อพันแม่
 หลายชนิดหลายประเภท

พวกผู้หญิงนั้น ๘๐% เป็นพวกผู้
 หญิงหากินหรือไม่กี่พาร์ตเนอร์ แต่
 พวกผู้ดี คุณหญิง คุณนาย ก็มีมาก
 เหมือนกัน และคุณต้องเข้าใจด้วยนะ
 ครับว่า คีอพีฟ้อปนะคนไม่มีเงิน
 เข้าไม่ได้หรอกครับ

เมื่อมีคนหลายจำพวกมารวมอยู่
 ในห้องเดียวกันเราจะต้องมองให้ออก
 ว่า คนไหนชอบอย่างไร บางคนชอบ
 คุยโอ้อวด ชอบขบ ชอบเมา ชอบผู้
 หญิง เราก็จะต้องโอนอ่อนผ่อนปรน
 ไปตามนั้น อย่าไปทำอวดรู้ดีกว่าแขก
 เป็นอันขาด แขกจะให้เราทำอะไรก็
 ต้องทำ บางคนนะครับตั้งแต่ ๑ ทุ่ม

ถึง ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

ดั่งต ๔ ต ๕ ผมดองดมทงเหล้า ทง
 เบียร์ ทงบรณคไม่รกขวด แต่ทผมไม่
 เมาเพราะผมไม่ได้ขนนอยกับทตองไป
 บริการแขกโต๊ะนน โต๊ะนน ตองนง
 ฟังคนคอยระบายนความทุกข์ ตองคอย
 ห้ามปรามแขกไม่ให้ตงน มันเหนอย
 มากครับ และขอสำคัญเราจะตอง
 ให้ความจริงใจในการบริการกับแขก
 เรองนเป็นตงสำคัญมากครับ”

คุณประเสริฐให้ความกระจ่าง
 ขาวเหยียด เป็นไปได้ใหม่ว่า คน
 อย่างเขามองผู้หญิงอย่างถวิล และ
 ก่อนข้างจะเลือกมากสักหน่อย จนถึง
 ทุกวันนจึงขงครองความเป็นพุ่มหมาย
 ได้อีก

“โธ! ก็ผมทำงานแบบนั้น ผ่าน
 ผู้หญิงมามาก บางทันทางานอยู่ มี
 คนนั่งรถเก่งมารับไปนอนด้วยแล้ว
 บางคนสับหลักกันไม่หวาดไหว เบอ
 จริงๆครับเรื่องผู้หญิง เท่าที่อยู่ทุก
 วันนก็แทบจะเขยื้อยแล้ว จะให้ผม
 เอาเวลาทไหนไปหาเมียอีกเล่าครับ”

คุณประเสริฐ โอตครวญอย่างนำ
 เห็นใจ คุยกันพอหอมปากหอมคอ
 ก่อนจากกันว่าจะไม่ตามคำถามสุด
 ท้าย แต่ก็มอันต้องหลุดออกมาจนได้

“เรื่องการเมืองนั้นผมสนใจมาก
 ครับ หนังสือการเมืองบางฉบับผม
 อ่านทุกตัวอักษรเลย เหตุการณ์บ้าน
 เมืองในขณะนั้นไม่ค่อยสงบสุขมันวุ่นๆ
 ชอบกต เศรษฐกิจย่ำแย่ นำหนักใจ
 ผมดูจากแขกทมาเที่ยวมันลดน้อยลง
 ไปกว่าเดิมมาก ผมว่ารัฐบาลทุกชุด
 ที่ผ่านมามีปัญหาไม่ถูกจุด ไม่มี
 ความจริงใจต่อประชาชนอย่างแท้
 จริง

ผมนะครับถึงจะเป็นคนเล็กๆคน
 นนง แต่ผมก็กล้าพูดว่า ผมยังมี
 ความจริงใจต่อแขกของผม มากกว่า
 ความจริงใจของรัฐบาลที่มีต่อประชา
 ชน”

ยังยง ใหญ่

เรื่องจริง

ยืนหยัด
 เคียงข้าง
 ประชาชน

ทุกวันเอ็ฟการ
 และศุกร์

แพ้นะอยู่ที่ความศักดิ์สิทธิ์จริงหรือ

ไสยศาสตร์เป็นศาสตร์หนึ่งที่มือทิพต่อความเลื่อมใส และศรัทธาที่ครอบงำจิตใจของคนไทยส่วนใหญ่เป็นอย่างมาก คนทุกวงการไม่ว่าจะร่ำรวย ยากดี มจนขนาดไหนก็ยังยึดด้วยลोकความเชื่อมั่นอยู่อย่างไม่เสื่อมคลาย

คนในวงการกีฬาซึ่งมีความเชื่อลื่อมมากกันเป็นพิเศษ สมัยก่อนนักมวยจะพากันหาอาจารย์ดีๆ เพื่อให้ลงธนูมือ ซึ่งเชื่อกันว่าทำให้หมัดหนักมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็ *สมเดช ยนตรกิจ* หรือ *ฟ้าใส ทวีชัย* ซึ่งมหมัดชายที่หนักขนาดใครโดนเป็นตอมมือนั้นไป หรือหลับไหลไม่ได้สติ ขนาดนับสิบยังไม่ลุก ล้วนแต่มีอาจารย์ลงธนูมือให้ทั้งสิ้น

ฟ้าใส ทวีชัย ที่มีฉายาว่า อช้ายก่อนตอกสัว เมื่อก่อนหมัดหนักมากแต่มาาระยะหลังความขลังของหมัดเริ่มเสื่อมคลายลงไปเป็นอย่างมากใครโดนอช้ายก่อนตอกสัวเข้าไปจิงๆ ก็ยังไม่หลับ จากการเปิดเผยจากผู้ใกล้ชิดได้ความมาว่าเป็นเพราะฟ้าใส ทวีชัย ทำผิดเคล็ดลับที่อาจารย์สั่งไว้ จึงทำให้อช้ายก่อนตอกสัวคลายความขลังลงไป

วงการฟุตบอลไทย การแข่งขันกีฬาแหลมทองครั้งล่าสุดโค๊ชของไทยคือ รตอ. ยรรยง ณ หนองคาย และประวิทย์ ไชยสาม จะพานักฟุตบอลทั้งหมดไปหาคนเจ้าทรงท่านพ่อกรมหลวงชุมพรฯ ที่วัดรวกให้ไปรดน้ำมนต์ เพื่อความสวัสดีมชยให้ได้รับชัยชนะ ซึ่งก็ปรากฏว่าชนะเลิศจริงๆ แต่กระนั้นการแข่งฟุตบอลก็ศักดิ์พิ

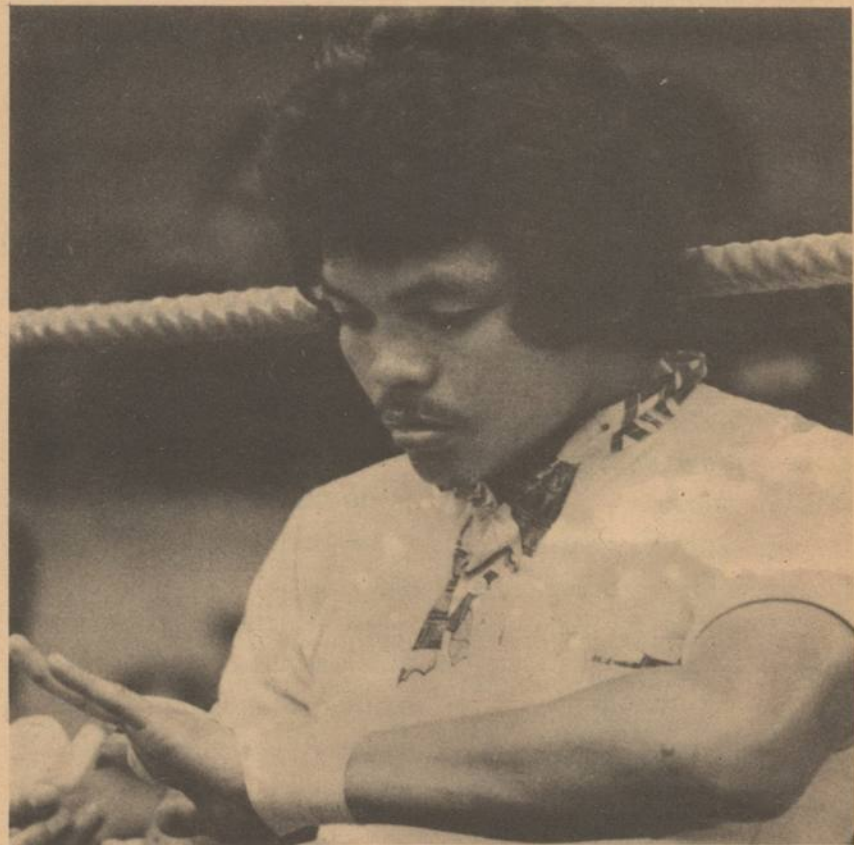
ในครั้งต่อมา นักฟุตบอลไทยประสบความพ่ายแพ้ในรอบรองชนะเลิศทั้งๆ ที่ก็ได้ไปรดน้ำมนต์และขอให้ท่านพ่อกรมหลวงชุมพรฯ ช่วย มีข่าวกระเส็นกระสายว่าเป็นเพราะว่านักฟุตบอลคนไหนงัดดินเกิดไปทำผิดเคล็ดลับที่ท่านพ่อสงหามคือไปเหยียบเส้นขอบสนามฟุตบอลเข้า จึงทำให้แพ้และปราชัยอย่างหมดรูป

ชาติชาย รัตนสิทธิ์ อดีตแชมป์มวยรุ่นฟลายเวทของไทยในยุคหนึ่งพวกคคือผู้ที่ชกเสร็จลงมากล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า เมื่อชนไปอยู่บนเวทีจะมองเห็นหน้า ชาติชาย รัตนสิทธิ์เป็นหลายๆ หน้าชกไม่ค่อยลูก ไม่ทราบว่าเป็นหน้าไหนเป็นหน้าจริงหรือ

หน้าปลอม และไม่ทราบเหมือนกันว่าระยะหลัง ชาติชาย รัตนสิทธิ์ ไปทำผิดเคล็ดลับอย่างไร การชกในระยะหลังจึงประสบความพ่ายแพ้มามากตลอดจนต้องเลิกชกมวยไปในที่สุด

สมัยก่อนนักมวยที่มีคาถาอาคมเขี่ยมยอดที่สุดเห็นจะได้แก่ *หลุยส์ เดชศักดิ์ดา* เพราะคาถาอาคมของหลุยส์ เดชศักดิ์ดาแก่กล้ามากเองจึงทำให้ หลุยส์ เดชศักดิ์ดา ได้รับสมญานามว่า "หมอฟัน" ทุกครั้งที่ชนชกมวย หลุยส์มีการทำพิธีบนเวทนานมาก คนที่จะชกด้วยก็พากันเกรงกลัวและออกสั่นขวัญแขวนกันตลอดเวลา หลุยส์ ชกชนะนี่ ออกคู่ต่อสู้มาตลอดจนวันหนึ่ง ได้มีโอกาสมาพบกับลูกศิษย์คนหนึ่งชื่อของอาจารย์สุดใจ จรรย์รัตนหัวหน้าค่ายมวยเกศสงครามที่ตั้งที่สุดในยุคนั้น

ครูสุดใจ จรรย์รัตน ได้ปรึกษา

หรือกับพรรคพวกและอาจารย์ทั้งหลายว่าหากจะเอาชนะเจ้าหลุยส์เดชศักดิ์ได้ จะต้องทำลายล้างอาวุธให้ได้ และในที่สุดก็พบวิธีล้างอาวุธที่ได้ ชงเบนวอร์ทพิสดาร และแปลกประหลาดที่สุด

กล่าวคือก่อนการชกได้ส่งให้ลูกศิษย์ไปหาผ้าตัดประจำเดือนของหญิงมา แลวนำมาพบนมอแทนผ้าดับเมอขนไปชกบนเวที นักมวยทั้งคู่วิวครุเสร็จเรียบร้อย กรรมการเรียกนักมวยมาชกแจ้งกติกาการชก หลุยส์เดชศักดิ์ก็เริ่มบริกรรมว่าคาถา งม ง่า... งม ง่า ไปเรื่อยแล้วเบาไปทหวนของลูกศิษย์ครูดใจ จรดรัตนทนต์ แล้ววิชาการล้างอาวุธทุกได้เริ่มขึ้น มอที่พันด้วยผ้าตัดประจำเดือนของลูกศิษย์ครูดใจก็ยกขึ้นลูบศีรษะของหลุยส์เดชศักดิ์ทันที

เห็นผลเลยครับ การชกครั้งนี้ หลุยส์เดชศักดิ์ ถูกถล่มพ่ายแพ้ไปอย่างยับเยิน ความขลังและความศักดิ์สิทธิ์ของหลุยส์ได้ถูกลบล้างไปอย่างง่ายดายด้วยผ้าตัดประจำเดือนนั่นเอง

การชกมวยไทย จะมีพิธีต้องมาเป็นที่พิเศษกว่ามวยสากลที่แขนทั้งสองจะมีผ้าประเจียดทลงของมาผูก

อยู่ทำให้กันแตกได้หลายคน ทศวรรษจะมั่งคั่งสวาม นักมวยบางคนก่อนจะขึ้นเวทีจะยกมือกราบไปที่ต้นบันไดเวที ว่าคาถาและยกมือชนเอาดินหรือขี้ผงที่วางไว้บนเสื่อ เพื่อขอให้เจ้าแม่ธรณีคุ้มครอง

เมอขนไปบนเวทีก่อนจะข้ามเชือกต้องยกมือชนบดจมก แต่ละข้างแล้วลงหายใจ ข้างไหนหายใจสะดวกกว่าก็ก้าวเท่านั้นขึ้นเวทีก่อน และก่อนการชกมวยจะห้ามลูกเนอตองตัวผู้หญิงเป็นอันขาด ส่วนใหญ่จะไม่ลอดเชือก มักจะกระโดดข้ามเชือกเสมอ

เรื่องโชคกลางเบนส่งตลอดกันมากอีกอย่างหนึ่ง กล่าวคือถ้ากระโดดข้ามเชือกบังเอิญสะดุดเชือกถล่มลงก่อน จะถือว่าวันนั้นโชคไม่ดี จะประสบความสำเร็จ หรืออย่างนักมวยที่เป็นแชมป์ ก่อนชกจะต้องสวมเข็มขัดขึ้นไหว้ครูก่อน ถ้างับเอวขณะไหว้ครู หรือขึ้นเวทีเข็มขัดคนเกิดหลุดขึ้นมาเสียก่อน นักมวยจะพาลใจเสีย และคิดว่าวันนั้นเข็มขัดแชมป์จะต้องหลุด ไปเป็นของคู่ต่อสู้แน่ และก็มีตัวอย่างให้ดูมาแล้วหลายคน อาทิเช่น สุขสวัสดิ์ ศรีเทเวศน์ เสียตำแหน่งให้ วันณรงค์ ภิระมิตร และ วิจิต ลูกบางปลาสร้อย ถูกกรรมการไล่ลงจากเวที และถูกปลดจากแชมป์ในการป้องกันกับ โทษ โทษ ศิทธิบุญเลิศ ก็ล้วนแต่ทำเข็มขัดหลุดก่อนการชกทั้งสิ้น

ก็ให้สงสัยเบงทั้ง ในเมื่อก่อนต่างก็มีของดีและมีอาจารย์เก่งๆคอยช่วยเหลือเหมือนกันหมด การต่อสู้คงจะจบลงด้วยการเสมอกันทุกคู่ แต่นั่นเห็นแต่ผลออกมาในรูปแพฆางหน่ง และชนะข้างหนึ่งชนะเบงส่วนใหญ่ ก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าเป็นเพราะเหตุใด

“กมเดอย”

หนังสือข่าวกรอง
ธุรกิจสัมพันธ์

อัตราค่าสมาชิกต่างประเทศ

ไปรษณีย์ (ธรรมลาทุกประเทศ)

๓ เดือน	๑๑๖ บาท
๖ เดือน	๒๕๒ บาท
๑ ปี	๔๕๔ บาท
๖ เดือน	๑ ปี
๒๕๒ บาท	๕๕๙๐ บาท
๔๑๒ บาท	๘๑๙ บาท
๕๔๗ บาท	๑,๑๖๙ บาท
๗๕๒ บาท	๑,๕๐๔ บาท
๖๔๑ บาท	๑,๓๕๑ บาท
๖๐๓ บาท	๑,๑๙๕ บาท

ทางอากาศ	๓ เดือน
กลิ่นแหลมทอง	๑๕๑ บาท
เอเชีย	๒๓๖ บาท
ยุโรป	๒๙๖ บาท
อเมริกา	๓๗๖ บาท
แอฟริกา	๓๕๓ บาท
ออสเตรเลีย	๓๐๕ บาท
ทางเรือ	
อเมริกา	๑๖๔ บาท
ออสเตรเลีย	๑๒๕ บาท

อัตราค่าสมาชิกในประเทศ

๓ เดือน	๖๐ บาท
๖ เดือน	๑๑๕ บาท
๑ ปี	๒๒๐ บาท

ธนาพลสังฆา ปต. กลาง
ในนาม นายมงคล วุฒิสงขัย
๕๒ อาคารเอมเอเฟล.
ปิ่น ๓ ถนนสุรวงศ์ กรุงเทพฯ ๕

เกร็ดความหลังเมื่อรำลึกถึง “ศรีบูรพา”

“กุหลาบตอนรุ่นหนุ่มเขาดูและทำอะไรเด็ดขาดตรงไปตรงมา” นักเขียนรุ่นเดียวกับกุหลาบ สายประดิษฐ์ คนหนึ่งฟังความหลัง “เขาเคยออกระเบียบห้ามกินเหล้าบนสำนักงาน เต็มเพื่อนฝูงในกองบรรณาธิการบางคนฝืน”

“คุณรู้ไหมกุหลาบทำยังไง” เขาถามแต่ไม่รอให้ตอบ “กุหลาบกระโดดชนบนโต๊ะเตะขวดเหล้ากระจายไปเลย”

นั่นเป็น กุหลาบ สายประดิษฐ์

ในตอนรุ่นหนุ่ม แต่สำหรับในช่วงบรรณาศาสน์การเล่นไหวทางวัฒนธรรมนับแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เป็นต้นมา กุหลาบ สายประดิษฐ์ ให้ความประทับใจแก่นักเขียนรุ่นหลังในอีกโฉมหนึ่ง

“อาจารย์กุหลาบ” รมย์ รัตวิน “นักรบผู้ขาดเหรียญ” เคยเล่าให้นักข่าวรุ่นน้องฟัง “ชอบแต่งชุดขาวกางเกงขาว เสื้อแขนยาวสีขาว กัดกระดูกทุกเม็ดแม้แต่ทอก แขนเสื้อไม่เคยกั้ม หูดซ้ำๆ เนิบๆ”

“คุณกุหลาบล้มลุกมลายี่มิวธิ่งเสริมนักเขียนไม่เหมือนกัน” นักเขียนซึ่งเดินทางไกลมากกว่า ๔๐ ปีแล้วคนหนึ่งสรุปความจัดเจนที่เขาได้พบมาบนถนนหนังสือ “คุณมาลัยเมื่อต้องการจะส่งเสริมใครก็พยายามนำเรื่องที่ใช้ได้ลงตีพิมพ์เสมอๆ เพื่อให้สอดคล้องกับนักอ่าน แต่คุณกุหลาบไม่ทำอย่างนั้น คุณกุหลาบจะคิดแล้วคัดอก ไม่ยอมปล่อยออกไปง่าย ๆ ะไหล่เรื่องเดี๋ยวก็นั่นทกล่าวขวัญไปอกนาน”

“ความเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งนิรันดร” กุหลาบ สายประดิษฐ์ เขียนประโยคนเพื่อไว้อาลัยในการจากไป ป. บรรณปรกรณ์ เพื่อนนักเขียนเก่าคนหนึ่งที่ถูกเบียดมาด้วยกัน และหากเราจะติดตามชีวิตและงานของเขาอย่างตำรวจิวเคราะห์เราจะมองเห็นความเปลี่ยนแปลงอันเป็นสังนิรันดรได้ไม่ยากเท่าใดนัก

ก่อนมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในเดือนมิถุนายน ๒๔๗๕ กุหลาบ ยืนอยู่แถวหน้าในกองทัพวัฒนธรรมใหม่ของชนชั้นกลางที่ต้องการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การสร้างปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรมในปี ๒๔๗๒ ร่วมกับเพื่อนหนุ่มในกลุ่ม “สุภาพบุรุษ” ก็ตัวอย่างหนึ่ง การเสนอนวนิยายที่เป็นปากเสียงความคิดเสรีนิยมใน *สงครามชีวิต* ก็เป็นอีกตัวอย่างหนึ่ง และที่สำคัญอย่างมากบทความชื่อ *มนุษยภาพ* ของเขาที่มแท่งบรรณาธิการส่วนน้อยในขณะนั้นอย่างร้ายกาจและยังผลให้แทนของหนังสือพิมพ์ “ศรีกรุง” ต้องถูกฉีกทิ้งในที่สุด

การเปลี่ยนแปลงในเดือนมิถุนายน ๒๔๗๕ สร้างความหวังให้กับกุหลาบอย่างใหญ่หลวง เขาแสดง

ความลึกลับออกมาเหมือนกับที่บรรดาชายไว้ในตอนหนึ่งของนวนิยายเรื่อง *แลไปข้างหน้า* และตั้งความหวังว่าบรรดาชนนางใหม่ทั้งหลายจะนำประเทศเข้าสู่มิติใหม่ที่ประชาชนมีสิทธิมีเสียงและมีส่วนกำหนดชะตากรรมของตนเองอย่างแท้จริง ช่วงระยะเวลาไม่ถึง ๑๐ ปี ลางแห่งความล้มเหลวเริ่มปรากฏเมื่อบรรดานักต่อสู้ที่เคยมีอุดมการณ์เริ่มเปลี่ยนธาตุแปรสภาพเป็นชนชั้นนายทุนชนนาง นายทุนชนชั้นกักตุนเปลี่ยนแปลงปกครองประเทศและล้มประชาชนที่เคยอ้างถึงอย่างคล่องแคล่วโดยสิ้นเชิง

หลังสงครามเขาเดินทางไปศึกษาวิชาการเมืองที่ออสเตรเลียและกลับมาพร้อมกับความศรัทธาในแนวทางสังคมนิยมแบบอังกฤษและออสเตรเลีย นวนิยายเรื่อง *อันกว่าเราจะพบกัน* ออกก่อกำตอบของเขาที่พยายามจะชี้ให้เห็นถึงปัญหาในขณะนั้นได้พิจารณา แต่เมืองไทยมิใช่สังคมนิยมอย่างอังกฤษและออสเตรเลีย ในที่สุดแนวทางนักเบเนดิกต์เพียงความเพื่อฝัน

การถูกจับกุมอย่างไม่เป็นธรรมด้วยข้อหาขบถสันติภาพในปี ๒๕๓๕ ผลักดันให้กุหลาบเริ่มให้ความสนใจต่อคนที่เสียเปรียบอย่างกรรมกรและชาวนาอย่างเอาจริงเอาจังมากยิ่งขึ้น เขาเริ่มสรุปได้ว่าปัญญาชนชนชั้นนายทุนน้อยอย่างเขาและคนอื่นไม่สามารถเป็นพลังนำในการต่อสู้เพื่อเอกราชและประชาธิปไตย มีแค่กรรมกรและชาวนาเท่านั้นที่จะมีบทบาทอย่างใหญ่หลวง การเปลี่ยนนวนิยายเรื่อง *แม่* ของ แมกซิม กอร์กี เท่ากับเป็นการแสดงวิวัฒนาการของกรรมกรผู้ใช้แรงงาน การเขียน *แลไปข้างหน้า* เท่ากับได้สะท้อนความจัดเจนของลูกชาวนาที่เข้ามาสัมผัสกับมิติแต่ละมิติของการเปลี่ยนแปลง

สำหรับนักอ่าน พศ. นเรศวรของกุหลาบ สายประดิษฐ์ ไม่มีอะไรลึกลับอีกแล้ว แต่สำหรับถนนหนังสือในช่วงหลังรัฐประหาร ๒๕๑๑ อันเป็นการเริ่มข่มขู่แห่งพุทธปัญญา เขาเป็นนักเขียนต้องห้ามคนหนึ่ง ห้องสมุดของทางราชการหลายแห่งพยายามซุกหนังสือของเขาให้อยู่ในมุมที่ลึกที่สุด

ตำรวจประกาศห้ามเผยแพร่นวนิยายเรื่อง *แลไปข้างหน้า* และเรื่อง *แปล แม่* นักเขียนบางคนก็เอียงเกิดการเกิดขุ่นของกลุ่ม "สุภาพบุรุษ" ก็เลยเถิดที่จะกล่าวถึงบทบาทของกุหลาบ สายประดิษฐ์ในฐานะเป็นพี่เอื้ออย่างจงใจ

สิ่งเหล่านี้เป็นแต่เพียงสถานการณ์ชั่วคราว ภายหลังจากประชาชนได้ลุกขึ้นมาหลังเลือดต่อสู้ไม่อาจมีใครสามารถขวางกระแสแห่งประวัติศาสตร์ได้ นักเขียนที่เคยถกถกกันกลั่นแกล้งในยศสมัยหนึ่งจึงปรากฏตัวมาอย่างคึกคักไม่ว่าจะเป็น จิตร

ภูมิศักดิ์ "อินทรายุทธ" บรรจง บรรเจอดศิลป์ ตลอดจน "ศรีบูรพา"

วันที่ ๑๖ มิถุนายน ศกนั้น จะเป็นวันครบรอบ ๒ ปี นับตั้งแต่ว่าภาพบุรุษนักเขียน - นักหนังสือพิมพ์ผู้ไม่ได้จากแผ่นดินไทยไปและได้ถึงแก่กรรม ณ แผ่นดินแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อ ๒ ปีก่อน ขอให้เรามารำลึกถึงชีวิตและงานของบุคคลผู้หนึ่งกันเถิด...

รำลึกถึง "ศรีบูรพา"

ในวาระครบรอบ ๒ ปี แห่งการจากไปของ "ศรีบูรพา" ได้มีชมรมและองค์กรของนักเขียนหลายกลุ่มจัดนิทรรศการและอภิปรายเพื่อรำลึกถึงบทบาทและชีวิตการต่อสู้ของ "ศรีบูรพา" ในแง่มุมต่างๆ

วันที่ ๑๕ มิถุนายน มลนิธิ "ศรีบูรพา" สหกรณ์นักเขียนแห่งประเทศไทย ร่วมกับ "แนวร่วมนักเขียนแห่งประเทศไทย" จัดอภิปรายถึง *ชีวิตและงานต่อสู้ของศรีบูรพา* ผู้อภิปรายประกอบด้วย สันต์ เทวรักษ์ สุภา ศิริมานนท์ สุวัฒน์ วรรณิก วิทยากร เชิงกุล

วันที่ ๑๖ มิถุนายน ซึ่งตรงกับวันมรณกรรมของ "ศรีบูรพา" ชมรมวรรณศิลป์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จัดนิทรรศการและอภิปราย ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ผู้อภิปรายมี อุทธรณ์ พลกุล สุวัฒน์ วรรณิก ทองใบ ทองเป๋ตี่ เสถียร จันทิมาธร

วันที่ ๑๗ มิถุนายน ฝ่ายวัฒนธรรม คณะกรรมการนิสิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดนิทรรศการและในวันที่ ๑๗ มิถุนายน มีการอภิปรายเรื่อง *ศึกษาศรีบูรพา* ผู้อภิปรายประกอบด้วย ชัยสวัสดิ์ สมทวนิช ตรีศิลป์ บุญจรัส สุชาติ สวัสดิ์ศรี ประสิทธิ์ รุ่งเรือง รัตนกุล

กระดิ่งจากลิบทอง : สังคมที่เน่าเฟะ (อีกแล้ว)

ถ้าเราดูหนังบ่อยๆ เราคงจะรู้สึกได้ว่าโลกนี้มีแต่คนที่ไร้ประโยชน์แก่สังคม มีแต่คนที่ต่อสู้เสพสุขกับการรบบรามาพันทัน กับคนรวยที่เสพสุขกับการใช้เงิน สงตเปลี่ยนแปลงก็เป็นเพียงกาลสมัย เมื่อก่อนนเขาขายยักินด้วยบนสัน เดยวนเขาขแดนเซยฆากันด้วยเอ็ม. สบหก เมื่อก่อนพระเอกนางเอกประสบปัญหากันในเรื่องแม่ตัว แม่ยาย เดยวนปัญหามันเป็นเรื่องของพ่อกับลูกสาว แม่กับลูกชาย (ซึ่งก็เหมือนเดิมตนเอง)

กระดิ่งจากลิบทอง อาจไม่มีการรบบรามาพันทัน แต่ก็มีความซุลมุนวุ่นวายในสังคมแคบๆ เกือบถึงขั้น *แชมพ* คุณวิสูตรแต่งงานกับคุณนิตยา ลูกสาวคุณวิสูตรไม่ชอบแม่เลี้ยงคนใหม่ เพราะรักพ่อเหลือเกินถึงขนาดนอนกับพ่อแล้ว ไล่คุณนิตยาไปนอน

ห้องอื่น ลูกสาวคุณวิสูตรเป็นแฟนของคุณรักศักดิ์ คุณรักศักดิ์ไปติดใจคุณนิตยาทั้งๆ ที่อ่อนกว่าตั้งหลายปี (โดยที่คุณรักศักดิ์ก็ไม่รู้ว่าคุณนิตยาเป็นแม่เลี้ยงของลูกสาวคุณวิสูตร) คุณแม่ของคุณรักศักดิ์คะยั้นคะยอให้คุณรักศักดิ์รักลูกสาวคุณวิสูตรเพราะคุณพ่อของคุณรักศักดิ์เคยทำธุรกิจกับคุณวิสูตร ส่วนคุณแม่ของคุณนิตยาก็คะยั้นคะยอให้คุณนิตยาอยู่กับคุณวิสูตรต่อไป

กระดิ่งจากลิบทอง จึงเป็นหนังที่พอจะจัดได้ว่าอยู่ในจำพวกเดียวกันกับ *ประสาธ* *นางสาวมะลิวัลย์* *เกมส์* *นางแบบมหากภัย* ฯลฯ แต่ดูเหมือนว่าจะมีชั้นเชิงน้อยกว่ามาก *ประสาธ* มีจุดสนใจตรงบทบาทปริศนาของผู้เป็นนักเขียนนวนิยาย (มยุรฉัตร)

เกมส์ มีความสัมพันธ์ที่น่าสนใจระหว่างภทราวดี กับ สุรพล

นี่ก็อาจเป็นจุดหนึ่งที่อาจเป็นความล้มเหลวของ *กระดิ่งงา* เราไม่ต้องไปสนใจกับข่าวลือว่าหนังเรื่องนี้สร้างขึ้นมาได้ใคร หรือสร้างขึ้นมาได้ใคร เรื่องนี้เป็นเรื่องส่วนตัว สังทเราพบในฐานะคนดูหนังคือ *กระดิ่งงา* ออกมาในลักษณะเลียนแบบ ต่อให้เป็นการเลียนแบบที่ประณตสักเพียงไรมันก็ยังเป็นการเลียนแบบอยู่ และเราก็ต้องรู้สึกว่าคุณดสิ่งแปลกใหม่ ความสร้างสรรค์ และความจริงใจของผู้สร้าง

กระดิ่งงา ไม่มภทราวดี แต่ก็พยายามที่จะมี โดยให้มยุรฉัตรเป็นแทน มยุรฉัตรเป็นนักแสดงที่มฝีมือดังจะเห็นได้จากหนังหลายเรื่อง เช่น *ประสาธ* ใน *กระดิ่งงา* มยุรฉัตรก็พยายามที่จะแสดงบทบาทภทราวดีได้ดีพอสมควร แต่มยุรฉัตรไม่ใช่ภทราวดี และมยุรฉัตรไม่วันจะเป็นภทราวดีได้ ทจรงถ้าคำนงถึงบุคคลิกของมยุรฉัตรที่เคยเห็นจากหนังเรื่องอื่นก็น่าชมเชยที่สามารนแสดงบุคคลิกอกแบบหนังได้ถึงขนาดน

อย่างไรก็ตาม *กระดิ่งงา* ไม่ใช่หนังเลวเสียทีเดียว นอกจากมยุรฉัตรยังมีหลายคนทแสดงได้ดีพอสมควร เช่นประพิศ แพรวพรรณที่แสดงเป็นคุณแม่ของคุณนิตยา กับชูศรี มีสมมนต์ ซึ่งแสดงเป็นคนใช้ (เช่นเคย) โดยแทบจะไม่ต้องอ้าปากพูดแม้แต่คำเดียว การสร้างบรรยากาศทำได้พอสมควร ถึงแม้ว่าบางตอนออกจะยึดขาดสกันิดหนึ่ง(ซึ่งเป็นลักษณะปรกติของหนังไทย) ที่ประทับใจมากที่สุดคือการถ่ายภาพแสดงบทกรซงให้ความรู้สึกฉันๆ ไม่สมจริงใดดทเดียว

เมื่อเรื่องดำเนิน ไปแล้วถึงขนาด

วิกฤต ความน่าเชื่อถือน้อยลงไป เพราะตัวละครส่วนใหญ่ดูเหมือนว่าจะเขารูป "สำนักผิด" คุณรักศักดิ์ สำนักผิดที่ไปหลงรักภรรยาของคุณ อาวีสูตรซึ่งทำให้ชาวบ้านเสียใจกันหมด ไม่ว่าจะเป็นคนพ่อ คุณแม่ หรือ คุณอาวีสูตร หรือแม่กระทั่งลูกสาว คุณอา ส่วนคุณแม่ของคุณรักศักดิ์ ก็ สำนักผิดที่พยายามบงการชีวิตของคุณรักศักดิ์ โดยไม่ยอมรับว่าคุณรักศักดิ์เป็นผู้ใหญ่แล้ว ต่อไปที่คุณแม่ จะไม่ถือว่าเป็นเด็กอกแล้ว

แต่การที่จะให้เราเชื่อว่าคุณแม่ได้เปลี่ยนใจจริงนั้นก็เป็นการยาก เพราะในตอนต้นคุณแม่เป็นคนขบขันมากเหลือเกินเป็นไปไม่ได้จริงๆ จะเปลี่ยนมาเป็นคนน่ารัก เหมือนกับลูกสาวคุณวีสูตรซึ่งหวงพ่อมาก ๆ แล้วจริงๆ มาทำตลกกับคุณนิตยา เมื่อคุณพ่อขอร้องให้เห็นแก่ความสุขของคุณพ่อบ้าง เมื่อกำหนดถึงความร้ายกาจที่ได้ประพฤตินาในอดีต การทำตัวอ่อนหวาน ในที่สุดจึงดูจะไม่จริงจังเป็นอย่างไร (ความร้ายกาจในตอนต้นนั้นก็ไม่ใช่จะน่าเชื่อ ถ้าคุณลูกสาวของคุณวีสูตรได้ดูหนังไทยมาๆ คงจะรู้ว่านิสัยอย่างนี้ไม่น่ารักเลย)

มีคนปากจัดคนหนึ่งบอกว่า ถ้าอย่างนั้น ให้คุณรักศักดิ์แต่งงานกับคุณแม่ซะ และให้คุณวีสูตรแต่งงานกับลูกสาวซะก็หมดเรื่องกันไป คงจะทำให้หนังสนุกขึ้นเยอะ บทเรียนที่ผู้สร้างหนังทุกๆ ไปควรคำนึงถึงคือ ถ้าการที่คุณวีสูตรไม่ยอมเลิกกับคุณนิตยาเพราะต้องการใช้เงินของคุณแม่ขานนั้น เป็นสิ่งที่เราคิดว่าไม่ดี เพราะคุณวีสูตรไม่ได้จริงจังกับภรรยาฉันใด เราก็น่าจะคิดว่าการสร้างหนังเอาใจตลาดเพื่อหวังเงิน ก็คงจะเป็นสิ่งที่ไม่ดีเช่นกัน เพราะเป็นการไม่จริงจังกับคนดูฉันนั้น

ไมตรี อิงภากรณ์

เกร็ดหนัง

กระดิ่งจากลิบทอง (พาราเม้าท์, แกรนด์) / ชนะ คราประยูร กำกับการแสดง อำนวยการสร้าง และลำดับภาพ/ สีดา วิญญาณ เขียนบท/ โสภณ เงินพานิช ถ่ายภาพ/ เสกสรรค์ สอนอมศาสตร์ สร้างเพลง/ สุริยา ชินพันธ์, มยุรา ธนะบุตร, มยุรฉัตร เหมือนประสิทธิ์เวช, ทาริกา ธิดาธิติย์, มานพ อิศวเทพ, ชนะ ศรีอุปถ, วิไลวรรณ วัฒนพานิช, ประพิศ แพรวพรรณ, ชุศรี มีถมมนต์ แสดง/ ยาวประมาณ ๑๐๕ นาที

จอห์น วอยโทวิช ถูกจับที่สนามบินเคนเนดี

ปล้นกลางแดดที่แท้จริง

เมื่อปี ๒๕๑๕ ชายดีดิวาสาม
คนเข้าไปปล้นธนาคารแห่งหนึ่งใน
บรูคลิน นิวยอร์ก ขุดเงินได้ ๒๕,๐๐๐
เหรียญ ชายทั้งสามคือ จอห์น วอย
โทวิช ซึ่งเบี่ยงเบนผ่านศึกจาก
เวียดนาม กับเพื่อนอีกสองคน โร
เบิร์ต เวสเดนเบิร์ก กับซัลวาตอเร
นาตว์ราเล ก่อนที่จะหนีออกมาได้มี
คนเห็นจึงถูกตำรวจล้อมธนาคาร
จอห์น วอยโทวิช กับเพื่อนจึงจับ
พนักงานเป็นเชลยเป็นเวลา ๑๔ ชั่วโมง

วอยโทวิช แต่งงานมีภรรยาแล้ว
แต่ก็ได้ "แต่งงาน" อีกครั้งหนึ่งกับ
นาย เออร์เนสต์ อารอน วอยโทวิช
ต้องการนำเงินจากการปล้นครั้งนั้นไป
ให้ "ภรรยา" คนที่สองทำการผ่าตัด
เปลี่ยนเพศ

ระหว่างที่ทำการเจรจาขอเครื่อง
บินหนีออกนอกประเทศ นาตว์ราเล
ถูกยิงตาย และวอยโทวิชถูกตำรวจ
จับที่สนามบินเคนเนดี

ซึ่งคืน ลูเมท ได้นำเหตุการณ์
ครั้งนั้นมาเป็นหนังโดยพยายามรักษา
รายละเอียดต่างๆ ให้ใกล้เคียงความ
จริงที่สุด แม้กระทั่งบุคคลสำคัญ
ต่างๆ ก็ใช้นักแสดงที่คล้ายคลึงกัน
มากมายแสดง ดังจะเห็นได้จากการ
เปรียบเทียบรูป อัล ปาซิโน กับวอย
โทวิช ปรากฏว่ารายได้บางส่วนจาก
หนัง *ปล้นกลางแดด* ได้นำไปใช้เป็น
ค่าทำนายความจำเลยให้แก่จอห์น
วอยโทวิช และเป็นค่าใช้จ่ายผ่าตัด
แปลงเพศให้เออร์เนสต์ อารอน ซึ่ง
ปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อเป็น ดิซ อีเดน

อัล ปาซิโน แสดงเป็น จอห์น วอยโทวิช ซึ่งในภาพยนตร์ใช้ชื่อ ชัน

พิธีแต่งงานครั้งที่สองของวอยโทวิช
โดยแต่งกับลิซ อีเดน

คริส ซาแรนดอน แสดงเป็น ลิซ อีเดน
ซึ่งในภาพยนตร์ไซโซ ลีออน

คามิน ภรรยาคนแรกของวอยโทวิช

ภรรยาของซานนี่ แสดงโดยจูเลีย นีโอเวีย

เออร์เนสต์ อารอน หลังผ่าตัด แปลมหรือเป็น ลิซ อีเดน

สำนักงานสามเหลี่ยม

ทางเข้าโรงเรียนพาณิชย์การบางนาเช้าวันที่ ๘ มิถุนายน ดุ๊กก็คลิกผิดปรกติ เพราะแม้ว่าจะเลยเวลาเข้าเรียนภาคเช้า ก็ยังมีรถยนต์บรรทุกขนานตาเคร่งขรึมสวมแว่นดำ ภายในเครื่องแต่งกายชุดซาฟาร์สีกากีเอดดูง เข้าๆ ออกๆ อยู่ไม่ขาดระยะ

“เอ! ก็อาจารย์บอกว่าเก้าโมงเช้าจะมาวางศิลาฤกษ์ที่นั่นหว่า เห็นมัจจดหมายไปถึงอวทบ้านบอกว่าเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์สำคัญมากมาให้ดู”

“ถึงว่าชวะ อวทสำหรับแขกขตาตนแถมดบงรมาท่น แม่ง... โกลซบหายเลยวะ หรือว่าเราจะมาผิดทวะ... แคม่นัก ไม่ผิดนหว่า นอวนะถ่อชุดใหญ่มาเลยนะ เห็นอาจารย์บอกว่าเรามาซบกันตั้งร่วม ๔ ล้านแล้ว ต้องออกมาสร้างสำนักงานกลางท่ง มันจะได้รวมพลสะดวกๆ”

“เมื่อกอวไปถามเด็กนักเรียนข้างในม้นว่า ได้ข่านวพลจะมาวางศิลาฤกษ์ท่นหรือเปล่า เด็กมันบอกว่าไม่เห็นรูเรื่องอะไรเลย ไอเห... อย่างนเสยชอนวพลตายห้าเลย...”

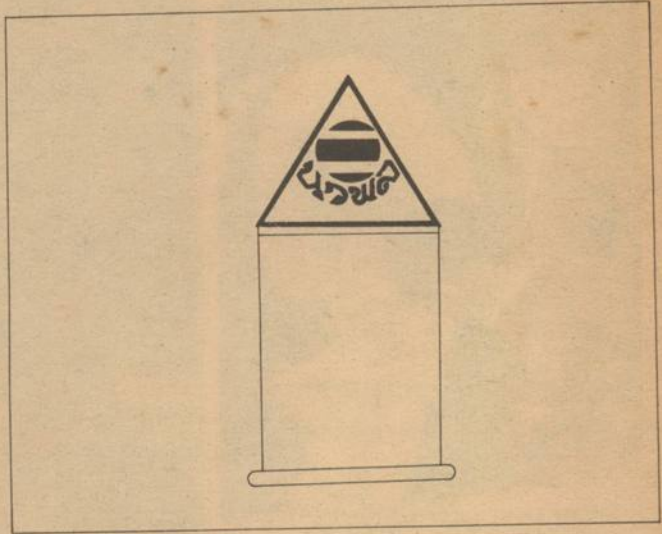
บทสนทนายังไม่ทันดำเนินต่อไป บุรุษร่างท้วมนายหนังกวักกระหัดกระหอบเข้ามาบาระล่ำระล่ำรายงานเป็นการกลายความสงสัย

“ท่านครับ เมื่อกันเรตัดสินใจเปลี่ยนแผนกันใหม่หมดเลยครับ ย้ายไปวางศิลาฤกษ์ที่โรงสปีนแก้ว แถวโรงพักตูดศึทครับ”

“อ้าว! ทำไมวะ?”

“ก็ม้นยังงักรับ นวพล นั้นยังใหญ่มาก เราไม่ดำเนินการซุ่ยๆ หรอก เราวางแผนว่าจะมาทำท่นซ่งเป็นแผนลวงให้สูกคิดรายต่อเรามาด้กรอ พวกมันมาไม่เจอเราก็จะเกิดความสับสน องค์กรของเราต้องทำงานปิดลับ ใช้แผนซุ่มซ่อนยาวนาน สะสมกำลังไว้ไม่ให้พวกไอ้คอมๆ ม่นรู้ หากเราแหกมันมาท่นสูกแสนหนงม่นกรัตัวเราหมด เราต้องอำพรางแค้นแค้น เพอรอคอยโอกาสตลบหลังมันให้หงายกระเจิงไปเลยครับ ขวออย่างนวพลไม่ใช่ขวากกก็อกนะ เราเป็นขวาใหม่ที่ไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลของมันผู้ใดอดุมการของเราคือสามเหลี่ยม เรากำลังสร้างแกนประชาชนชนทุกหัวระแหงในแผ่นดินไทย เราจะบุกต่อไป ต่อไปเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และ...”

“เดยวครับอาจารย์ ก็... เออ...”

“เมื่อเช้านเพื่อความคิดที่ขบเป็นสิริมงมกค และถูกต้องตามโบราณราชประเพณีเรา “นวพล” ได้ไปบวงสรวงเพื่อขอสถานที่โรงสปีนแก้ว จากพระบรมราชานสาวรัชของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ที่ซ่งสะพานพุทธฯ แล้ว... อ่า... นวพล ก็พลังที่ยิ่งใหญ่อันแท้จริง เรากำลังจะสร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ของไทยชนแล้ว ประวัติศาสตร์โลกจะต้องจารึกไว้ว่า นวพล...”

“ไอ้ห่า... อาจารย์... ไม่ต้องขุดดอกเต้ทำให้คนมาถ่ายรูปหรอก ไม่เห็นมีหนังสือพิมพ์มาซกฉบับ ที่ถ่ายรูปและหนงอยู่นะ ผมไปจ้างเขามาเอง”

“เหอวะ แล้วก็ไม่ต้องบอก... ขุดแทบแยะ ไอ้सानไอ้ นะ ก็ไม่มาหรือวะ”

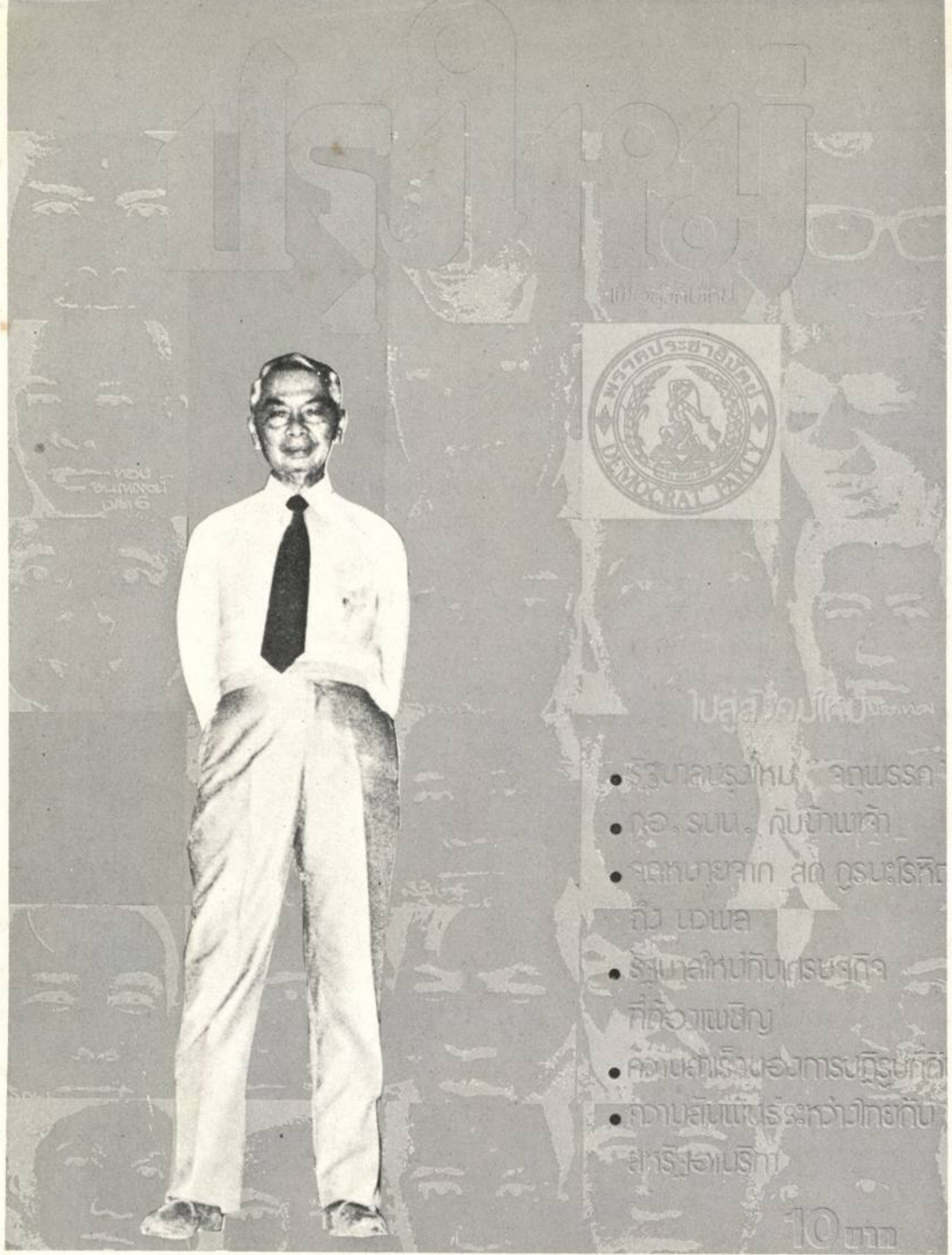
“ไม่มี ลามจริง ๆ เหะทำไมเจ้าของที่ทบางนาเขาไม่ให้เรา”

“อย่าเอ็ดไป เขาให้แล้ว เขาถวายหลวงพ่อกิตติฯ ตั้งนานแล้ว จะให้สร้างเป็นสาขาของจิตตภาวันแห่งที่สอง ไอ้เรากันก็ว่าเสร็จกละ เอแม่มันเป็นสำนักงานนวพลเสียเลย ออกข่าวพิมพ์แจกสมาชิกไป ๔ ล้านกว่าคน เจ้าของมันเสอกกูเฮา เลยโกรธ ไม่ยอมให้ นิดไม่ม้นจะขอกันจากหลวงพ่อกิตติฯตายห้าเลย”

“อาจารย์ ไม่น่าคุยมากนกันนา”

“เนฟเวอร์ไมนด ไอ้ต้อนท์ แคร่ ไม่ไดท่โนนท่ไม่ เป็นไร ที่แกวดุสิดนัก็โกลด... เร่ว... เร่ว อยาม้วยนคุยกักรับเรียกพรรคพวกสมาชิกเราเข้ามาจะได้เวลาอยู่แล้วไหนๆ นับดูขว่าเรามากันซกกันพ่น”

“ขีลึบ ครับอาจารย์”

“ปรุงใหม่” ก้ออะไร...

ปรุงใหม่” เป็นนิตยสารรายเดือนที่มีบทความเรื่องราวจาก นักคิด นักเขียน ในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ฯลฯ เพื่อแสดงความคิดเห็นไปสู่สังคมใหม่ที่ดีกว่า

ใครอ่าน “ปรุงใหม่”

ผู้อ่าน “ปรุงใหม่” เป็นผู้ที่ต้องการรู้เรื่องอย่างแท้จริงลึกซึ้ง เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของประเทศชาติ ต้องการเห็นสังคมไทยเปลี่ยนฝั่งไปในแนวสร้างสรรค์และสันติ ซึ่งประกอบด้วยนักการเมือง นักธุรกิจ นักบริหาร ข้าราชการ นักศึกษา นักคิด นักเขียน และผู้ที่มีความห่วงใย ในความเปลี่ยนแปลงของประเทศชาติบ้านเมือง

ฉบับใหม่ออกวางตลาดแล้ว ปรึกษาขอเสียแต่ฉบับนี้ สนใจติดต่อเป็นสมาชิกได้ที่ โทร. ๒๕๑๖๕๓๑

จต
รศ

กรมประชาสัมพันธ์
กรุงเทพฯ ๒๕๖๓

ข่าวการเมือง : ไปมากก็เป็นพรวน
คอมมิวนิสต์ อีทาสยอนสไตน์
สัมภาษณ์ : สุรินทร์ มาศดิตถ์

อ่าน

สัมพันธ์ความจริง
ทุกวันอังคาร